

UITVOERINGSVERORDENING (EU) 2020/870 VAN DE COMMISSIE**van 24 juni 2020**

tot instelling van een definitief compenserend recht en tot definitieve inning van het voorlopig compenserend recht op de invoer van continuglasvezelproducten van oorsprong uit Egypte en tot heffing van een definitief compenserend recht op de geregistreerde invoer van continuglasvezelproducten van oorsprong uit Egypte

DE EUROPESE COMMISSIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,

Gezien Verordening (EU) 2016/1037 van het Europees Parlement en de Raad van 8 juni 2016 betreffende bescherming tegen invoer met subsidiëring uit landen die geen lid zijn van de Europese Unie ⁽¹⁾ ("de basisverordening"), en met name artikel 15 en artikel 16, lid 4,

Overwegende hetgeen volgt:

1. PROCEDURE**1.1. Opening van het onderzoek**

- (1) Op 7 juni 2019 heeft de Europese Commissie ("de Commissie") op grond van artikel 10 van de basisverordening een antisubsidioonderzoek geopend met betrekking tot de invoer in de Europese Unie ("de Unie") van continuglasvezelproducten ("glasvezelversterkingen") van oorsprong uit Egypte.
- (2) De Commissie heeft daartoe een bericht van opening bekendgemaakt in het *Publicatieblad van de Europese Unie* ⁽²⁾ ("het bericht van opening").
- (3) De Commissie heeft het onderzoek geopend naar aanleiding van een klacht die op 24 april 2019 is ingediend door de Europese Vereniging van glasvezelproducenten ("de klager") namens producenten die 71 % van de totale productie in de Unie vertegenwoordigen.
- (4) De Commissie heeft tijdens het onderzoek aanvullende bewijzen van relevante subsidies gevonden, die niet volledig in het bericht van opening waren opgenomen. Daarom heeft de Commissie, gezien artikel 10, lid 7, van de basisverordening, besloten om deze subsidies op te nemen in het toepassingsgebied van het huidige onderzoek en het bericht van opening dienovereenkomstig te wijzigen.
- (5) Op 12 februari 2020 heeft de Commissie een bericht tot wijziging van het bericht van opening bekendgemaakt in het *Publicatieblad van de Europese Unie* ⁽³⁾. Hierover is een mededeling toegevoegd aan het dossier en de Egyptische overheid is uitgenodigd voor overleg over deze aanvullende subsidies.

1.2. Voorlopige maatregelen

- (6) Op 7 maart 2020 heeft de Commissie bij Uitvoeringsverordening (EU) 2020/379 van de Commissie ⁽⁴⁾ ("de voorlopige verordening") een voorlopig compenserend recht ingesteld op de invoer in de Unie van glasvezelversterkingen van oorsprong uit Egypte.
- (7) Zoals opgemerkt in overweging 27 van de voorlopige verordening, had het onderzoek naar de subsidiëring en schade betrekking op de periode van 1 april 2018 tot en met 31 maart 2019 ("het onderzoektijdvak" of "OT"), en had het onderzoek naar ontwikkelingen die relevant zijn voor de schadebeoordeling betrekking op de periode van 1 januari 2016 tot het einde van het onderzoektijdvak ("de beoordelingsperiode").

⁽¹⁾ PB L 176 van 30.6.2016, blz. 55.

⁽²⁾ PB C 192 van 7.6.2019, blz. 30.

⁽³⁾ PB C 48 van 12.2.2020, blz. 18.

⁽⁴⁾ Uitvoeringsverordening (EU) 2020/379 van de Commissie van 5 maart 2020 tot instelling van een voorlopig compenserend recht op continuglasvezelproducten van oorsprong uit Egypte (PB L 69 van 6.3.2020, blz. 14).

1.3. Vervolg van de procedure

- (8) Op basis van de bekendmaking van een bericht tot wijziging van het bericht van opening in het *Publicatieblad van de Europese Unie* (zie overweging 4) heeft de Commissie de Egyptische overheid, de producent-exporteur en de overheid van de Volksrepubliek China ("de Chinese overheid") verzocht om informatie.
- (9) Het verzoek om informatie aan de Egyptische overheid werd verzonden om de samenwerking tussen de Egyptische en de Chinese overheid ten gunste van de producent-exporteur ten volle te kunnen onderzoeken. Gezien de betrokkenheid van de Chinese overheid en de nauwe samenwerking met de Egyptische overheid in verband met de subsidiëring van glasvezelversterkingen van oorsprong uit Egypte ("het onderzochte product") heeft de Commissie de Chinese overheid geïdentificeerd als belanghebbende partij bij het onderzoek en het aan de Egyptische overheid verzonden informatieverzoek doorgestuurd aan de Chinese overheid met een uitnodiging om aan het onderzoek mee te werken. De Chinese overheid heeft evenwel nooit gereageerd op de uitnodiging van de Commissie en heeft zich niet geregistreerd als belanghebbende partij bij het onderzoek.
- (10) Na de bekendmaking van het bericht tot wijziging van het bericht van opening en het door de Egyptische overheid ontvangen verzoek om informatie heeft de Egyptische overheid in de eerste plaats opgemerkt dat zij niet kon worden verzocht om informatie over buiten haar jurisdictie vallende — publieke of particuliere — entiteiten te verstrekken of de antwoorden van die entiteiten te coördineren.
- (11) In de tweede plaats merkte de Egyptische overheid op dat de informatie waar de Commissie om verzocht, zich buiten haar rechtsgebied bevond. Door te verzoeken om informatie die niet nodig is in het onderzoek legde de Commissie volgens de Egyptische overheid een onredelijke last op haar schouders.
- (12) In de derde plaats stelde de Egyptische overheid dat de Commissie de Volksrepubliek China ("de VRC") feitelijk binnen het toepassingsgebied van het onderzoek bracht zonder de VRC voorafgaand aan de opening van de procedure te hebben geraadpleegd.
- (13) In de vierde plaats merkte de Egyptische overheid op dat in de basis-antisubsidieverordening wordt bepaald dat er alleen sprake is van subsidiëring als "de overheid in het land van oorsprong of in dat van uitvoer een financiële bijdrage levert". De Egyptische overheid merkte op dat het bericht tot wijziging van het bericht van opening betrekking had op vermeende door de Chinese overheid verleende subsidies. Bijgevolg heeft de Commissie via het bericht tot wijziging van het bericht van opening inbreuk gemaakt op de basis-antisubsidieverordening door financiële bijdragen die op grond van het EU-recht niet als subsidies kunnen worden aangemerkt in het onderzoek op te nemen.
- (14) Tot slot betoogde de Egyptische overheid dat het verzoek om informatie in werkelijkheid de eerste aan de Chinese overheid toe te zenden vragenlijst was. Door een termijn van 15 dagen voor de beantwoording te verlenen, in plaats van 30 dagen, had de Commissie daarom artikel 12.1.1 van de Overeenkomst inzake subsidies en compenserende maatregelen ("SCM-overeenkomst") en artikel 11, lid 2, van de basisverordening geschonden.
- (15) De Commissie kon zich niet vinden in de standpunten van de Egyptische overheid. Wat betreft het ontbreken van rechtsbevoegdheid van de Egyptische overheid en het de facto opnemen van de Chinese overheid in het onderzoek als de overheid van het land van uitvoer, was de Commissie van oordeel dat de door de Commissie onderzochte subsidies werden verleend in het kader van een samenwerkingsovereenkomst tussen de Egyptische en de Chinese overheid. Op basis van de erkenning en aanvaarding van de maatregelen van de Chinese overheid door Egypte konden de subsidies dus mogelijk aan Egypte worden toegerekend. De bevindingen op dit punt worden uitvoerig ontwikkeld in punt 3.2.2.
- (16) Bovendien merkte de Commissie op dat zij de Egyptische overheid had verzocht om informatie over het algemene wettelijk kader van de bankensector in China en over financiële instellingen in China, omdat de Egyptische overheid de betrokken overheid is in dit onderzoek en deze subsidies mogelijk aan hen kunnen worden toegerekend, zoals uitgelegd in punt 3.2.2. De verzochte informatie was voor de Commissie derhalve noodzakelijk om het bestaan van subsidiëring vast te stellen.

- (17) Daarnaast heeft de Commissie de Chinese overheid ook rechtstreeks de mogelijkheid geboden om zich als belanghebbende partij te registreren en de gevraagde informatie rechtstreeks te verstrekken. Zoals uitgelegd in de overwegingen 96 en 97, hebben de Egyptische overheid en de Chinese overheid een gezamenlijk beheermechanisme opgezet met drie administratieve niveaus, overeenkomstig artikel 8 van de in 2016 gesloten Overeenkomst inzake de Egyptische zone voor economische en commerciële samenwerking in Suez tussen het Ministerie van Handel van de VRC en de Algemene Autoriteit van de Economische Zone Suezkanaal (Suez Canal Economic Zone, “de SC-zone”). Dit mechanisme is onder meer opgezet voor de afhandeling van zaken die van invloed zijn op de werking van de samenwerkingszone (met inbegrip van de oplegging van compenserende rechten op uitvoer vanuit die zone).
- (18) Ook als bepaalde informatie waar de Egyptische overheid om was verzocht, niet in haar bezit was, was de Commissie daarom van mening dat de Egyptische overheid over alle benodigde middelen beschikte om de gevraagde informatie van de Chinese overheid te verkrijgen.
- (19) Voorts was de Commissie het niet eens met de kwalificatie van het verzoek om informatie door de Egyptische overheid. Dat verzoek was maanden na het opsturen van de eerste vragenlijst, die bestemd was voor de Egyptische overheid, verzonden. Het verzoek om informatie beantwoordde aan de behoefte van de Commissie aan aanvullende gegevens, die nodig waren geworden, nadat in de loop van het onderzoek aanvullend bewijs was verzameld. In dit verband merkte de Commissie op dat de Egyptische overheid de eerste vragenlijst reeds had ontvangen en 37 dagen had gekregen om die te beantwoorden.
- (20) Ook merkte de Commissie op dat de feitelijke inhoud van het verzoek om informatie zich beperkte tot andere relevante subsidies die in de loop van het onderzoek aan het licht waren gekomen en dat het niveau en de omvang van de gevraagde informatie op geen enkele wijze vergelijkbaar waren met die van een eerste vragenlijst. Tot slot merkte de Commissie op dat de totale termijn die aan de Egyptische overheid werd verleend om antwoord te geven op dit aanvullende verzoek om informatie, na een verzoek om verlenging, 22 dagen bedroeg, ondanks de zeer late fase waarin het onderzoek zich bevond.
- (21) Op basis van een vergelijking van de hoeveelheid tijd die aan de Egyptische overheid was verleend om op het meest uitgebreide verzoek om informatie in de eerste vragenlijst te antwoorden, met de termijn die was verleend voor de beantwoording van het aanvullende verzoek, was de Commissie van oordeel dat de Egyptische overheid voldoende tijd had gekregen.
- (22) In het licht van bovenstaande overwegingen werden deze bezwaren van de Egyptische overheid verworpen.
- (23) Na de verstrekking van de belangrijkste feiten en overwegingen op basis waarvan het voorlopige compenserende recht was opgelegd (“de mededeling van de voorlopige bevindingen”), dienden de Egyptische overheid en de Egyptische producent-exporteur schriftelijke opmerkingen in waarin zij hun zienswijze op de voorlopige bevindingen uiteenzetten.
- (24) De Egyptische overheid en de Egyptische producent-exporteur werd de gelegenheid geboden om te worden gehoord.
- (25) Ook heeft er een hoorzitting tussen de producent-exporteur met de raadadviseur-auditeur in handelsprocedures plaatsgevonden.
- (26) De Commissie heeft de opmerkingen van de belanghebbenden in overweging genomen en behandeld zoals beschreven in deze verordening.
- (27) Vanwege de dreiging van de overdracht van COVID-19 en de maatregelen om de uitbraak in te dammen ⁽⁵⁾, was de Commissie niet in staat om de door de producent-exporteur en de Egyptische overheid ingediende gegevens te verifiëren. Aangezien deze situatie zich voordeed in een zeer late fase van het onderzoek en een andere oplossing (zoals het organiseren van een sessie op afstand om de ingediende informatie te toetsen aan andere verifieerbare bronnen, in overeenstemming met de mededeling van de Commissie over COVID-19) niet langer mogelijk was, heeft de Commissie bij wijze van uitzondering gebruikgemaakt van de informatie die deze partijen hadden ingediend voor de berekening van de subsidie, die is geverifieerd op basis van alle beschikbare informatie.

⁽⁵⁾ Zie het bericht over het dossier betreffende de gevolgen van de uitbraak van het coronavirus voor antidumping- en antisubsidieonderzoeken, referentie t20.001226, en de mededeling van de Commissie over de gevolgen van de uitbraak van COVID-19 voor antidumping- en antisubsidieonderzoeken (PB C 86 van 16.3.2020, blz. 6).

1.4. Mededeling van de definitieve bevindingen

- (28) De Commissie heeft alle belanghebbenden ingelicht over de belangrijkste feiten en overwegingen op grond waarvan zij voornemens was een definitief compenserend recht in te stellen op de invoer in de Unie van glasvezelversterkingen van oorsprong uit Egypte ("de mededeling van de definitieve bevindingen").
- (29) Na de mededeling van de definitieve bevindingen hebben de Egyptische overheid, Jushi Group, de klagers en een groep van Europese gebruikers en distributeurs van glasvezelversterkingen schriftelijke opmerkingen ingediend over de definitieve bevindingen.
- (30) De partijen die daartoe een verzoek indienden, kregen de gelegenheid om te worden gehoord. Na de mededeling van de definitieve bevindingen hebben de diensten van de Commissie hoorzittingen gehouden met de Egyptische overheid en Jushi Group.
- (31) De Commissie heeft de opmerkingen die na de mededeling van de definitieve bevindingen door de belanghebbende partijen zijn ingediend, in overweging genomen en behandeld zoals beschreven in deze verordening.

1.5. Onderzoektijdvak en beoordelingsperiode

- (32) Aangezien er geen opmerkingen over het onderzoektijdvak en de beoordelingsperiode zijn ontvangen, is overweging 27 van de voorlopige verordening bevestigd.

2. BETROKKEN PRODUCT EN SOORTGELIJK PRODUCT

2.1. Argumenten betreffende de productomschrijving

- (33) Aangezien er geen opmerkingen over de productomschrijving zijn ontvangen, heeft de Commissie haar conclusies in de overwegingen 44 en 48 van de voorlopige verordening bevestigd.

3. SUBSIDIERING

3.1. Subsidies en subsidieprogramma's die door het onderhavige onderzoek worden bestreken

- (34) Op grond van de informatie in de klacht, het bericht van opening, het bericht tot wijziging van het bericht van opening en de antwoorden op de vragenlijst van de Commissie en op het verzoek om aanvullende informatie, is de vermeende subsidiëring via de volgende subsidies van de Chinese overheid onderzocht:
 - a) beleidsgestuurde preferentiële leningen, kredietlijnen, andere vormen van financiering, verzekering en garanties;
 - b) verstrekking door de overheid van goederen en diensten tegen een ontoereikende prijs:
 - verstrekking door de overheid van elektriciteit tegen een ontoereikende prijs;
 - verstrekking door de overheid van grond tegen een ontoereikende prijs;
 - c) gedeelde inkomsten wegens programma's voor vrijstelling en vermindering van directe belastingen:
 - vennootschapsbelastingvoordelen voor ondernemingen die in een speciale economische zone zijn gevestigd;
 - d) gedeelde inkomsten wegens programma's inzake indirecte belastingen en invoerrechten:
 - btw-vrijstellingen en kortingen op invoerrechten voor het gebruik van ingevoerde apparatuur,
 - btw-vrijstellingen en vrijstellingen van invoerrechten voor ingevoerde basismaterialen die worden gebruikt in uitgevoerde eindproducten.

3.2. De zone voor economische en commerciële samenwerking in Suez (Suez Economic and Trade Cooperation Zone, “SETC-zone”)

- (35) De vermeende subsidiëring in Egypte betreft een onderneming die is gevestigd in de Chinees-Egyptische zone voor economische en commerciële samenwerking in Suez (Suez Economic and Trade Cooperation Zone, “SETC-zone”). De zone beslaat een oppervlakte van 7,4 km², verdeeld in een basisgebied van 1,34 km² en een uitbreidingsgebied van 6 km².
- (36) Deze speciale economische zone is door de VRC en Egypte gezamenlijk opgezet en de geschiedenis ervan gaat terug tot de jaren 1990. In die tijd bracht de toenmalige president van Egypte een bezoek aan speciale economische zones in de VRC en uitte hij de wens om de ervaringen van de VRC met die zones te gebruiken om in Egypte iets soortgelijks op te zetten. Dit mondde uit in de ondertekening in 1997 van een memorandum van overeenstemming door de premiers van de VRC en Egypte waarin de twee landen overeenkwamen *“te zullen samenwerken bij de totstandbrenging van een vrije economische zone in het noorden van de Golf van Suez, door gebruik te maken van China’s ervaring met het opzetten van speciale economische zones, deel te nemen aan de modernisering van de onderzoeken in verband met de zone, en de betrokken bedrijfssector in China te stimuleren om bijdragen te leveren voor de in de zone uit te voeren projecten”* ⁽⁶⁾.
- (37) Na de sluiting van deze overeenkomst wees de VRC Tianjin Teda Investment Holding Co., Ltd (“Tianjin TEDA”), een overheidsonderneming van de gemeente Tianjin, aan voor de uitvoering van Chinese zijde. Daarop is Tianjin TEDA een samenwerkingsverband aangegaan met de Egyptische Dienst voor het beheer van het Suezkanaal, de National Bank of Egypt en nog vier Egyptische staatsondernemingen om de Egypt China Joint Venture Company (“ECJV”) te verwezenlijken, teneinde de economische zone tot stand te brengen en te ontwikkelen. De Chinese zijde hield 10 % van de aandelen van ECJV en de Egyptische zijde 90 %. In 1998 werd de desbetreffende grond in de zone ten noordwesten van de Golf van Suez door het Gouvernement van Suez overgedragen aan ECJV. Daarna zat er een paar jaar echter niet veel schot in het project ⁽⁷⁾.
- (38) In 2002 werd het gebied van 20 km² waarbinnen de SETC-zone — de economische zone Noordwestelijke Golf van Suez (Northwest Gulf of Suez Economic Zone) was gelegen — door de Egyptische overheid officieel aangemerkt als speciale economische zone (“SEZ”) ⁽⁸⁾. Daarmee waren de bepalingen van de Egyptische Wet 83/2002 betreffende economische zones van speciale aard (“Wet 83/2002”) nu ook van toepassing op de SETC-zone.
- (39) In 2006 kwam er een nieuwe impuls toen China besloot het “Go Global”-beleid om Chinese ondernemingen te laten investeren in het buitenland aan te moedigen. In dit verband stelde het Chinese Ministerie van Handel voor zogenaamde *“buitenlandse zones voor handel en samenwerking”* in te stellen, en de SETC-zone werd een van de eerste van 18 officieel goedgekeurde zones ⁽⁹⁾. Tijdens de in 2006 in Beijing gehouden topbijeenkomst van het Forum voor Chinees-Afrikaanse samenwerking maakte de Chinese president Hu Jintao bekend dat er *“in de komende drie jaar drie tot vijf buitenlandse zones voor economische en handelssamenwerking in Afrikaanse landen worden ingesteld”* ⁽¹⁰⁾.
- (40) In 2007 organiseerde het Ministerie van Handel een aanbesteding om projectontwikkelaars aan te wijzen voor de tweede reeks officieel goedgekeurde buitenlandse zones voor economische en handelssamenwerking. Tianjin TEDA won de aanbesteding voor de SETC-zone. In oktober 2008 zette Tianjin TEDA een joint venture op met het China-Africa Development Fund voor de oprichting van China-Africa TEDA Investment Co., Ltd (“China-Africa TEDA”), als de belangrijkste Chinese investeringsentiteit in de samenwerkingszone. China-Africa TEDA vormde samen met ECJV een nieuwe onderneming, namelijk Egypt TEDA Investment Co. (“Egypt TEDA”), om de ontwikkeling van de SETC-zone in Egypte te bevorderen. Deze keer hield de Chinese kant 80 % van de aandelen, en werd 20 % van de aandelen gehouden door de Egyptisch kant (vertegenwoordigd door ECJV). Nadat de onderneming formeel was opgericht in 2008, vorderde het werk in de zone snel. Op 7 november 2009 werd het basisgebied door de toenmalige premiers van beide landen geopend, waarbij de SETC-zone als een belangrijk project voor handel en economische samenwerking tussen beide landen werd aangemerkt ⁽¹¹⁾. Eind 2011 was de gehele infrastructuur in het basisgebied voltooid ⁽¹²⁾.

⁽⁶⁾ Memorandum van overeenstemming tussen de Arabische Republiek Egypte en de Volksrepubliek China, 18 april 1997.

⁽⁷⁾ Verslag van het Ontwikkelings- en Onderzoekscentrum van de Staatsraad, *The sustainable development experience in the China-Egypt Suez Economic and Trade Cooperation Zone*, 6 augustus 2019 (“verslag van de Staatsraad”).

⁽⁸⁾ Decreet nr. 35 van de president van de Arabische Republiek Egypte van 15 februari 2003.

⁽⁹⁾ TEDA 10 Years Summary Report (2008-2018), blz. 4.

⁽¹⁰⁾ Verslag van het Centrum voor onderzoek en ontwikkeling van de Staatsraad, *The sustainable development experience in the China-Egypt Suez Economic and Trade Cooperation Zone*, 6 augustus 2019 (“Verslag van de Staatsraad”).

⁽¹¹⁾ TEDA 10 Years Summary Report (2008-2018), blz. 11.

⁽¹²⁾ Verslag van de Staatsraad.

- (41) In 2012 ging president Morsi, na de burgerlijke onlusten in Egypte, op staatsbezoek naar China en refereerde hij aan de zone als cruciaal project voor de bilaterale samenwerking tussen de beide landen; tevens gaf hij aan te hopen dat steeds meer Chinese ondernemingen via de zone en daaropvolgende projecten in Egypte zouden investeren, en zo zouden deelnemen aan het herstelprogramma van Egypte ⁽¹³⁾.
- (42) In 2013 is door Egypte TEDA en de Egyptische autoriteiten een overeenkomst getekend voor de grond van het uitbreidingsgebied van 6 km². Sinds 2013 zijn de buitenlandse zones voor economische en handelssamenwerking, zoals de SETC-zone, ook verder ontwikkeld in het kader van het “Belt and Road Initiative” (hierna ook: “de Nieuwe Zijderoute”). Buitenlandse bedrijvenparken zijn derhalve een belangrijke factor geworden voor de “naar buiten gerichte” investeringen van Chinese ondernemingen. Als gevolg daarvan is de SETC-zone, met name sinds 2013, opgenomen in vrijwel alle belangrijke teksten over samenwerking tussen beide overheden ⁽¹⁴⁾.
- (43) In 2014 gaf Egypte het startschot voor het “ontwikkelingsplan voor de Suez Canal Corridor”. In 2015 werd de SEZ in het kader van dit plan officieel geïntegreerd in de grotere economische zone Suezkanaal (Suez Canal Economic Zone, “SC-zone”), die het hele gebied rond het Suezkanaal met een oppervlakte van 461 km² omvat. Het hele gebied wordt nu aangemerkt als “economische ruimte van speciale aard” in overeenstemming met Wet 83/2002 en de wijzigingen daarvan ⁽¹⁵⁾.
- (44) In december 2015 verklaarde president Sisi tijdens een bezoek aan China dat Egypte het aanbod van president Xi Jinping om samen te werken in het kader van het initiatief “One Belt, One Road” en om projecten in Egypte verder te ontwikkelen, aanvaardde. Op 21 januari 2016 werd het project voor uitbreiding van de SETC-zone met 6 km² officieel door de twee presidenten geïnaugureerd. Voorts ondertekenden beide overheden tijdens het staatsbezoek van Xi Jinping aan Egypte de “Overeenkomst tussen het Ministerie van Handel van de VRC en de Algemene Autoriteit voor de economische zone Suezkanaal van de Arabische Republiek Egypte, betreffende de Suezzone voor economische en handelssamenwerking” van 21 januari 2016 (“de samenwerkingsovereenkomst”). In de samenwerkingsovereenkomst werden de betekenis en de juridische status van de SETC-zone nader toegelicht ⁽¹⁶⁾.
- (45) De samenwerkingsovereenkomst had vooral als doel te voorzien in een duidelijk schriftelijk raamwerk voor de samenwerking en die formeel in te kaderen in het initiatief “One Belt, One Road”, met inbegrip van de steun van de Chinese overheid aan ondernemingen in het buitenland. Er werden echter, ondanks uitdrukkelijke verzoeken van de Commissie, geen nadere gegevens verstrekt over de voorbereidende werkzaamheden met betrekking tot de samenwerkingsovereenkomst.
- (46) Volgens de samenwerkingsovereenkomst ontwikkelen de overheden de SETC-zone gezamenlijk. Dat doen zij in overeenstemming met hun respectieve nationale strategieën (de Nieuwe Zijderoute voor China aan de ene kant, en het Ontwikkelingsplan voor de Suezkanaalcorridor voor Egypte aan de andere kant). Daartoe verschaft de Egyptische overheid de grond, de arbeidskrachten en bepaalde belastingvoordelen, terwijl de in de zone actieve Chinese ondernemingen met hun activa en managers de productiefaciliteit exploiteren. Om een gebrek aan middelen aan Egyptische zijde te compenseren, steunt de Chinese overheid het project ook door de benodigde financiële middelen beschikbaar te stellen aan Egypte, TEDA en de in de SETC-zone actieve Chinese bedrijven.
- (47) De producent van glasvezelversterkingen die actief is in de SETC-zone, Jushi Egypt, is een vennootschap naar Egyptisch recht die is opgericht door Jushi Group, een Chinese moederonderneming. De moederonderneming van de producent van glasvezelversterkingen is eigendom van de Commissie voor toezicht op en beheer van staatsactiva (“SASAC”). De moederonderneming heeft van de bevoegde Chinese overheidsautoriteiten ⁽¹⁷⁾ toestemming gekregen om een dochteronderneming in Egypte op te richten. De dochteronderneming wordt gefinancierd met middelen uit de VRC, gebruikt uit de VRC ingevoerde basismaterialen en apparatuur, wordt bestuurd door Chinese managers en past Chinese knowhow toe. De dochteronderneming produceert glasvezelversterkingen in Egypte, die vanuit de SETC-zone naar de Europese Unie worden uitgevoerd.
- (48) Om te zorgen voor een vlotte uitvoering van de samenwerkingsovereenkomst, stelden beide overheden tevens een mechanisme voor overleg op drie niveaus vast. Voor overleg op het eerste niveau sloten de Algemene Autoriteit voor de economische zone Suezkanaal van de Arabische Republiek Egypte en de gemeentelijke commissie van Tianjin voor handel van de VRC in dit verband een “samenwerkingsovereenkomst betreffende de instelling van de

⁽¹³⁾ TEDA 10 Years Summary Report (2008-2018), blz. 53.

⁽¹⁴⁾ Verslag van de Staatsraad.

⁽¹⁵⁾ Besluit van de president van de Arabische Republiek Egypte nr. 330 van 2015 inzake de oprichting van de economische zone Suezkanaal, 19 augustus 2015.

⁽¹⁶⁾ Verslag van het Centrum voor onderzoek en ontwikkeling van de Staatsraad, *The sustainable development experience in the China-Egypt Suez Economic and Trade Cooperation Zone*, 6 augustus 2019.

⁽¹⁷⁾ Door de Nationale Ontwikkelings- en hervormingscommissie (“NDRC”) en door het Ministerie van Handel.

bestuurscommissie voor de Chinees-Egyptische Suezzone voor economische en handelssamenwerking". Op het tweede niveau werd het Comité voor het beheer van de economische en handelssamenwerking in de Suezzone ingesteld voor technisch overleg tussen de bevoegde bestuurlijke afdelingen van de Chinese gemeente Tianjin en de betrokken bevoegde afdelingen van de Egyptische Autoriteit voor de economische zone Suezkanaal. Sinds 2017 komen die commissie en dat comité regelmatig bijeen. Op het derde niveau rapporteren Egypt TEDA en de betrokken Egyptische wederpartijen de problemen en moeilijkheden die zich voordoen aan de hogere overleggeniveaus.

3.2.1. *Gedeeltelijke niet-medewerking en gebruik van de beschikbare gegevens met betrekking tot de SETC-zone*

3.2.1.1. Toepassing van artikel 28, lid 1, van de basisverordening ten aanzien van de Egyptische overheid

- (49) De Commissie heeft de Egyptische overheid in de vragenlijst, in het verzoek om informatie en tijdens het controlebezoek verzocht om de verstrekking van bepaalde informatie met betrekking tot de Suezzone voor economische en handelssamenwerking in Egypte. In die informatieverzoeken stonden onder andere vragen over het juridische en institutionele kader en het bestaan van intergouvernementele overeenkomsten tussen de VRC en Egypte.
- (50) Met name heeft de Commissie de Egyptische overheid, na de wijziging van het bericht van opening, gevraagd om informatie over de toekomst van de SETC-zone en de rechtsgrond waarop die zone steunt, onder specifieke verwijzing naar de samenwerking tussen de Egyptische en de Chinese overheid bij het opzetten en vormgeven van de SETC-zone als bedrijfsomgeving die investeerders uit de VRC kan aantrekken. Bovendien heeft de Commissie verzocht om informatie over de zeggenschap over en het beheer van de SETC-zone door de Egypt-TEDA Investment Company, de TEDA Holding en de Egyptian-Chinese Joint Working Group, en over de rol van het China-Africa Development Fund in de context van Chinese buitenlandse investeringen. Tot slot heeft de Commissie de Egyptische overheid gevraagd naar de status van de SETC-zone als door het Chinese Ministerie van Handel goedgekeurde buitenlandse zone voor economische samenwerking.
- (51) In antwoord op het verzoek om informatie heeft de Egyptische overheid maar een deel van de gevraagde informatie verstrekt en een substantieel aantal vragen onbeantwoord gelaten.
- (52) De Egyptische overheid heeft de informatie over het juridische grondslag van de SETC-zone verstrekt door overlegging van de tussen de Egyptische en de Chinese overheid gesloten internationale overeenkomsten die de rechtsgrond vormen voor hun samenwerking ten gunste van in de SETC-zone gevestigde ondernemingen, zoals de producent-exporteur.
- (53) De Commissie mist echter nog steeds informatie over overeenkomsten, memoranda van overeenstemming of andere documenten die door de Chinese en de Egyptische overheid zijn ondertekend met betrekking tot de SETC-zone. De Commissie heeft bijvoorbeeld publiekelijk beschikbare verwijzingen naar de Vijfjarige Uitvoeringsrichtsnoeren voor versterking van het alomvattende strategische partnerschap tussen de VRC en de Arabische Republiek Egypte van 2016 gevonden.
- (54) Daarnaast werd in april 2017 een gemeenschappelijk managementcomité van de Chinees-Egyptische TEDA Suezzone voor economische en handelssamenwerking ingesteld. In juli 2017 werd het Comité voor intergouvernementele coördinatie ingesteld en kwam het voor het eerst bijeen. De Commissie ontving, afgezien van wat één vergadering van de bestuurscommissie voor bestuur betreft, geen documentatie over de in het kader van deze diverse overlegmechanismen gehouden bijeenkomsten.
- (55) Bij gebreke van dergelijke informatie was de Commissie van mening dat zij cruciale informatie over dit aspect van het onderzoek niet had ontvangen.
- (56) Daarom deelde de Commissie de Egyptische overheid mee dat zij wellicht zou moeten teruggrijpen op de beschikbare gegevens overeenkomstig artikel 28, lid 1, van de basisverordening bij haar onderzoek naar het bestaan en de omvang van de vermeende subsidiëring voor in de SETC-zone gevestigde ondernemingen. De Egyptische overheid maakte daartegen bezwaar en benadrukte dat zij de Commissie volledige medewerking had verleend. De Commissie achtte echter informatie over de exacte samenwerking tussen beide overheden bij het opzetten en besturen van de SETC-zone cruciaal voor de juridische beoordeling van de zaak, zoals toegelicht in punt 3.2.2. Helaas heeft de Commissie pas na de desbetreffende controle enkele relevante documenten ontvangen, met als gevolg dat zij de echtheid daarvan niet kon controleren. Bovendien was er geen gelegenheid voor vervolgoverleg met de Egyptische overheid over belangrijke details die helderheid konden verschaffen over de omvang en de mate van samenwerking tussen beide overheden in de zone.

- (57) Op grond van de voorgaande overwegingen heeft de Commissie artikel 28 van de basisverordening toegepast en zich ten aanzien van deze punten gebaseerd op de beschikbare gegevens.

3.2.2. Juridische beoordeling

- (58) De exploitatie van de SETC-zone vindt plaats in nauwe samenwerking tussen de Egyptische en de Chinese overheid, die met name tot uitdrukking komt in een joint venture van Egypte en de VRC op het grondgebied van het land van uitvoer. De overheden van Egypte en de VRC hebben hun middelen gebundeld om de producent van glasvezelversterkingen in de SETC-zone gunstige voorwaarden te bieden die de producent voordelen verschaffen. Deze bundeling van middelen via een dergelijke nauwe samenwerking dient een gemeenschappelijk doel en komt ten goede aan een gemeenschappelijke begunstigde, Jushi Egypt.

3.2.3. Financiële bijdrage van een overheid of overheidsinstantie

- (59) In artikel 3, punt 1, onder a), van de basisverordening wordt bepaald dat er alleen sprake is van subsidiëring indien de overheid in het land van oorsprong of in dat van uitvoer een financiële bijdrage levert. Ook wordt in artikel 1.1, onder a), punt 1, van de SCM-overeenkomst verklaard dat een subsidie geacht wordt te bestaan “indien een overheid of een overheidsinstantie [...] een financiële bijdrage levert”.
- (60) De Egyptische overheid heeft Jushi Egypt grond ter beschikking gesteld en verschillende belastingvoordelen verschaft. Deze subsidies worden derhalve rechtstreeks door de Egyptische overheid verleend.
- (61) Sinds de sluiting van het memorandum van overeenstemming in 1997 heeft de Egyptische overheid de zone echter niet alleen rechtstreeks willen steunen door grond ter beschikking te stellen en belastingvoordelen te verschaffen, maar ook indirect, via met de VRC overeengekomen bijstand voor de ontwikkeling van de SETC-zone op haar grondgebied. Ingevolge de voorwaarden van het memorandum van overeenstemming moedigde de Egyptische overheid immers uitdrukkelijk “de desbetreffende bedrijfssector in China aan om bijdragen te leveren voor de binnen de zone op te zetten projecten”. Na het bezoek van president Morsi aan de VRC in augustus 2012 ontving de SETC-zone “ongekende aandacht en steun van de Egyptische overheid” ⁽¹⁸⁾. In artikel 1 van de samenwerkingsovereenkomst van 2016 zijn beide zijden overeengekomen om de zone te ontwikkelen “in overeenstemming met [...] de bestaande wet- en regelgeving van de twee landen”.
- (62) In artikel 1 van de wetgeving tot uitvoering van de samenwerkingsovereenkomst wordt verder gespecificeerd dat “het beheercomité [dat verantwoordelijk is voor het coördineren en afhandelen van de dagelijkse werkzaamheden in de samenwerkingszone] is opgericht in overeenstemming met multilaterale en bilaterale overeenkomsten en bestaande wet- en regelgeving die zijn ondertekend door of waaraan wordt deelgenomen door de Volksrepubliek China en de Arabische Republiek Egypte”. In artikel 4 van de samenwerkingsovereenkomst verbinden beide zijde zich ertoe “de bouw, facilitering van bedrijfsactiviteiten en exploitatie van de samenwerkingszone te zullen ondersteunen en faciliteren”. Daartoe heeft Egypte ermee ingestemd dat de VRC de zone aanmerkt als een “buitenlandse zone voor handel en samenwerking”.
- (63) De VRC bevestigde in artikel 4, lid 1, van de samenwerkingsovereenkomst dat de zone in kwestie “recht heeft op beleidsondersteuning en facilitering ter zake die de Chinese overheid aan buitenlandse zones voor economische en commerciële samenwerking verstrekt”. Daarnaast heeft de Chinese overheid in artikel 5 van de samenwerkingsovereenkomst toegezegd dat zij de zone “zal ondersteunen” door onder meer “de desbetreffende financiële instellingen aan te moedigen, financieringsfaciliteiten te verstrekken” voor ondernemingen en investeringen in de zone.
- (64) Bovendien is het volgens artikel 2, punt IV, van de samenwerkingsovereenkomst inzake de instelling van een comité voor het beheer van de Chinees-Egyptische zone voor economische en commerciële samenwerking in Suez de verantwoordelijkheid van het beheercomité om zijn “uiterste best te doen om op soepele wijze aan alle stimulerende beleidsmaatregelen van de Chinese en de Egyptische wet- en regelgeving uitvoering te geven”, en volgens artikel 2, punt V, om “relevante financiële instellingen, zoals banken, verzekeringsinstellingen en diverse fondsen die krediet verstrekken voor de samenwerkingszone en zich daar bevindende ondernemingen, coördineert en faciliteert, en de samenwerkingszone en zich daarin bevindende ondernemingen te helpen bij het zoeken naar meer financieringskanalen”. Tot slot zijn de Egyptische en de Chinese overheid in artikel 7 van diezelfde overeenkomst overeengekomen om bestaande of toekomstige wetgeving die in een gunstigere behandeling dan de samenwerkingsovereenkomst voorziet, te laten prevaleren. De preferentiële financiering van de Chinese overheid voor de producent van glasvezelversterkingen in de zone is het resultaat van die verbintenissen en moet in dat licht worden gezien.

⁽¹⁸⁾ TEDA 10 Years Summary Report, blz. 41.

- (65) Het bundelen van krachten door de Egyptische en de Chinese overheid diende meerdere doelen.
- (66) Voor de Egyptische zijde, zoals verwoord op het hoogste politieke niveau⁽¹⁹⁾, was het doel om Chinese investeringen, knowhow en kapitaal aan te trekken teneinde de economische ontwikkeling van de Economische Zone Suezkanaal te bevorderen en banen te scheppen. Volgens het in november 2013 door het Egyptische Ministerie van Planning gepubliceerde langetermijnplanningsdocument voor de periode tot 2022 zal de SETC-zone een grote rol spelen bij de ontwikkeling van de Egyptische industrie, de verwerving van buitenlandse deviezen door middel van uitvoer, de verwerving van belastingopbrengsten en het oplossen van werkloosheid⁽²⁰⁾.
- (67) Aan Chinese zijde waren de motieven anders. Vanuit het perspectief van de ondernemingen zelf heeft Egypte bepaalde voordelen in de vorm van lagere arbeidskosten en kortere leveringstijden naar belangrijke markten, zoals de EU. Bovendien geldt, zoals vermeld in de door Jushi Group in 2014 uitgebrachte obligatieprospectus, het volgende: “[D]oor handelsbeschermingsbelemmeringen zijn de marktprijzen van door China uitgevoerd glasvezel verdeckt toegenomen, met negatieve gevolgen voor de uitvoer van glasvezel door Jushi Group. [...] na het van start gaan van Jushi Egyptian Glass Fiber Co., Ltd in 2013 zal aan de vraag van voornoemde drie regio's naar het product⁽²¹⁾ worden voldaan door Jushi Egypt. Voornoemde drie regio's zullen geen antidumpingrechten op Egyptische producten van Jushi Egypt instellen, en de impact van antidumpingbeleid op Jushi Group zal sterk afnemen. Het voorlopige prijsstellingsbeginsel voor Egyptische glasvezelproducten van Jushi voor afnemers in de drie bovengenoemde regio's houdt in dat de tariefbesparingen worden gedeeld met de afnemers en dat de besparingen op antidumpingrechten en transportkosten geheel voor de emittent zijn”. Sinds 2011⁽²²⁾ en eind 2014⁽²³⁾ is de invoer van glasvezelversterkingen van oorsprong uit de VRC onderworpen aan antidumping- en compenserende rechten in de EU, en de EU is een van de “drie regio's” waarnaar in het obligatieprospectus wordt verwezen.
- (68) Vanuit het perspectief van de Chinese overheid is een van de belangrijkste uit te voeren taken in het kader van het Dertiende Vijfjarenplan van het Ministerie van Handel voor de ontwikkeling van de buitenlandse handel het intensiveren van de samenwerking op handelsgebied met landen langs de Nieuwe Zijderoute (“One Belt, One Road”-initiatief) om de uitvoer van onder meer hightechproducten, zoals glasvezelversterkingen, te bevorderen en uit te breiden. Het plan bevat de volgende verklaring: “Stabilisering van de uitvoer van winstgevendende producten, zoals arbeidsintensieve producten, aan bovengenoemde landen, benutting van de mogelijkheden om infrastructuur voor die landen aan te leggen, en bevordering van de uitvoer van grootschalige, complete combinaties van apparatuur, technologieën, standaarden en diensten. Zich aan de trend van omschakeling en modernisering van bedrijfstakken van deze landen aanpassen en de uitvoer van elektromechanische en hightech-producten bespoedigen. [...] De uitbreiding van opkomende markten intensiveren en na grondige evaluatie van de economische dimensie, de groeisnelheid, de beschikbare hulpbronnen, het risiconiveau en andere factoren meerdere opkomende markten voor primaire expansie selecteren. Uitbreiding van de uitvoer van geavanceerde technische apparatuur, en bevordering van de uitvoer van kwalitatief hoogwaardige en verhoudingsgewijs rendabele bedrijfstakken en producten”. De geplande maatregelen om deze doelen te verwezenlijken omvatten de “ontwikkeling van economische en technologische ontwikkelingszones op staatsniveau en van verschillende bedrijventparken”.
- (69) Zoals het in één artikel wordt uitgedrukt, zijn “[o]nder leiding van het ministerie in het kader van het “One Belt, One Road”-initiatief, en in verband met de strategie van het gastland op het hoogste niveau, [...] buitenlandse samenwerkingszones een vehikel voor de tenuitvoerlegging van het “One Belt, One Road”-initiatief en de internationale samenwerking met het oog op de ontwikkeling van productiecapaciteit geworden”⁽²⁴⁾.
- (70) Buitenlandse zones dienen dus verschillende strategische doelstellingen van de VRC. In de eerste plaats zouden ze kunnen helpen om de vraag naar machines en apparatuur van Chinese makelij te vergroten. In de tweede plaats zouden Chinese ondernemingen, door in het buitenland te produceren en van daaruit naar Europa of Noord-Amerika uit te voeren, handelsgeschillen kunnen voorkomen en handelsbarrières voor uit China uitgevoerde producten kunnen omzeilen. In de derde plaats zouden de buitenlandse zones kunnen helpen om de eigen binnenlandse herstructureringen van de VRC te bevorderen en intern activiteiten op een hoger niveau van de waardeketen te ontplooiën⁽²⁵⁾.

⁽¹⁹⁾ Opmerkingen van president Morsi tijdens zijn bezoek aan de VRC in augustus 2012, TEDA 10 Years Summary Report, blz. 47 en 53; Opmerkingen van president Sisi tijdens zijn bezoek aan de VRC in december 2016, TEDA 10 Years Summary Report (2008-2018), blz. 94.

⁽²⁰⁾ TEDA 10 Years Summary Report (2008-2018), blz. 59.

⁽²¹⁾ De drie in de tekst bedoelde regio's zijn de EU, India en Turkije.

⁽²²⁾ Uitvoeringsverordening (EU) nr. 248/2011 van de Raad van 9 maart 2011 tot instelling van een definitief antidumpingrecht en definitieve inning van het voorlopige recht op de invoer van bepaalde glasvezelversterkingen van oorsprong uit de Volksrepubliek China (PB L 67 van 15.3.2011, blz. 1).

⁽²³⁾ Uitvoeringsverordening (EU) nr. 1379/2014 van de Commissie van 16 december 2014 tot instelling van een definitief compenserend recht op bepaalde producten van glasvezelfilamenten van oorsprong uit de Volksrepubliek China en tot wijziging van Uitvoeringsverordening (EU) nr. 248/2011 van de Raad tot instelling van een definitief antidumpingrecht op bepaalde glasvezelversterkingen van oorsprong uit de Volksrepubliek China (PB L 367 van 23.12.2014, blz. 22).

⁽²⁴⁾ Jaarverslag over ontwikkeling in Afrika nr. 19 (2016-2017, Yellow Books of Africa, blz. 13).

⁽²⁵⁾ D. Brautigam en Xiaoyang Tang, *Going Global in Groups: Structural transformation and China's Special Economic Zones overseas*, World Development Vol. 63, 2014, blz. 78-91.

- (71) Uit het voorgaande volgt dat de Egyptische overheid Chinese financiering voor de nauwe samenwerking in de SETC-zone verwachtte en verwelkomde met het oog op de ontwikkeling van een van de armste regio's van Egypte. De Chinese overheid hoopte dat Chinese ondernemingen buiten Chinees grondgebied actief zouden kunnen zijn en dat zij hun uitvoer in het kader van de Nieuwe Zijderoute zouden kunnen uitbreiden (mogelijkerwijs om handelsbeschermingsmaatregelen te ontgaan).
- (72) Onder deze omstandigheden was de Commissie van oordeel dat de uitdrukking “de overheid [...] levert” (“by the government”) in artikel 3, punt 1, onder a), van de basisverordening, niet alleen maatregelen moet omvatten die rechtstreeks van de Egyptische overheid afkomstig waren, maar ook die maatregelen van de Chinese overheid die op grond van het beschikbare bewijsmateriaal aan de Egyptische overheid kunnen worden toegerekend.
- (73) Zoals de WTO-Beroepsinstantie heeft geoordeeld in de zaak US-Gasoline ⁽²⁶⁾, kan het WTO-recht niet volkomen los van het algemene internationale recht worden gelezen. De algemene internationale rechtsbeginselen maken derhalve deel uit van de WTO-rechtsorde, die geen in zichzelf gekeerde rechtsregeling is ⁽²⁷⁾. Ingevolge artikel 3, lid 2, DSU en artikel 31, lid 3, onder c), van het Verdrag van Wenen inzake het verdragenrecht, moet bij de beoordeling van de context van de termen van een verdrag rekening worden gehouden met “[i]edere ter zake dienende regel van het volkenrecht die op de betrekkingen tussen de partijen kan worden toegepast”.
- (74) Deze “regels” omvatten bepalingen van het internationaal douanerecht ⁽²⁸⁾, die per definitie verbindend zijn voor alle WTO-leden, waaronder Egypte, de VRC en de Europese Unie. Een belangrijk deelgebied van het internationaal douanerecht wordt gevormd door de regels inzake staatsverantwoordelijkheid, die zijn gecodificeerd door de Commissie voor internationaal recht (International Law Commission, ILC) in de artikelen inzake de verantwoordelijkheid van staten voor internationale onrechtmatige daden van het ILC-Statuut ⁽²⁹⁾, in overeenstemming met haar mandaat uit hoofde van artikel 13, lid 1, onder a), van het VN-Handvest.
- (75) De regels in de ICL-artikelen zijn ook “ter zake dienend” in de zin van artikel 31, lid 3, onder c), van het Verdrag van Wenen inzake het verdragenrecht, aangezien ze handvaten bieden voor de uitlegging van het begrip “toerekening” (“attribution”), bijvoorbeeld om te bepalen of een bepaald handelen of nalaten kan worden toegerekend aan een bepaalde staat, ook wanneer dat handelen of nalaten niet rechtstreeks van die staat uitgaat. In dit verband wordt het begrip “toerekening” ter zake dienend bij het uitleggen van de zinsnede “de overheid [...] levert” (“by the government”) in de aanhef van artikel 1.1, onder a), punt 1, van de SCM-overeenkomst, en meer in het bijzonder om een gedraging in een situatie van samenwerking tussen twee staten met betrekking tot subsidies correct toe te rekenen, zoals in de onderhavige zaak ⁽³⁰⁾.
- (76) De ILC-artikelen kunnen dus worden gebruikt om de zinsnede “de overheid [...] levert” (“by the government”) in de aanhef van artikel 1.1, onder a), punt 1, van de SCM-overeenkomst uit te leggen om de gedraging (de verlening van een subsidie) aan de Egyptische overheid toe te rekenen, ook wanneer de financiële bijdrage niet rechtstreeks door de Egyptische overheid is geleverd”.
- (77) In dit verband merkt de Commissie op dat artikel 11 van de ILC-artikelen er specifiek in voorziet dat “een gedraging die op grond van de voorgaande artikelen niet aan een staat kan worden toegerekend, desalniettemin als handeling van de staat in de zin van het internationale recht wordt aangemerkt indien en voor zover de staat de gedraging in kwestie als eigen erkent en aanvaardt”. In het commentaar van de ILC op artikel 11 wordt toegelicht dat “voorbeelden van de toepassing van het beginsel [van toerekening aan een staat op basis van de erkenning en aanvaarding van een gedraging] zijn te vinden in rechterlijke beslissingen en staatspraktijken” ⁽³¹⁾. Zoals wordt opgemerkt in overweging 6 van datzelfde commentaar, is het een voorwaarde dat een staat “de gedraging in kwestie ziet en erkent als een eigen gedraging”.
- (78) Vanaf de aanvang van het project in 1997 heeft de Egyptische overheid de Chinese financiering van Jushi Egypt tot haar eigen beleid voor de zone gemaakt. Tijdens zijn bezoek aan de VRC in augustus 2012 juichte president Morsi de investeringen en het kapitaal uit China openlijk toe en in november 2013 erkende het planningsdepartement van Egypte dat de door de VRC gefinancierde SETC-zone een grote rol zou spelen voor de modernisering van de Egyptische industrie. Tijdens een ander bezoek aan de VRC, in december 2014, gaf president Sisi te kennen “dat het voorstel van president Xi Jinping om “One Belt, One Road” gezamenlijk gestalte te geven, Egypte een belangrijke kans op herstel

⁽²⁶⁾ WT/DS2/AB/R — US — Reformulated Gasoline, verslag van de WTO-Beroepsinstantie van 20 mei 1996, blz. 17.

⁽²⁷⁾ Voor nadere details, zie J. Pauwelyn, The Role of Public International Law in the WTO — How far can we go?, *American Journal of International Law* (2001), blz. 535 e.v.; Graham Cook, *Digest of WTO Jurisprudence on Public International Law Concepts and Principles* (CUP 2015).

⁽²⁸⁾ WT/DS379 — Verenigde Staten — Definitieve antidumping- en compenserende rechten op bepaalde producten van oorsprong uit de VRC, verslag van de WTO-Beroepsinstantie van 11 maart 2011, punt 308; M.E. Villiger, *Commentary on the 1969 Vienna Convention on the Law of Treaties*. Martinus Nijhoff, 2009, blz. 433.

⁽²⁹⁾ Commissie voor internationaal recht, Draft Articles on Responsibility of States for Internationally Wrongful ACTS, november 2001, supplement nr. 10 (A/56/10), hoofdstuk IV.E.1.

⁽³⁰⁾ WT/DS379/AB/R, punten 304 tot en met 322.

⁽³¹⁾ Commissie voor internationaal recht, ontwerp-artikelen inzake de verantwoordelijkheid van de staten voor internationale onrechtmatige daden, november 2001, supplement nr. 10 (A/56/10), blz. 52, overweging 3 bij artikel 11.

bood, en dat de Egyptische partij klaar stond voor actieve betrokkenheid en ondersteuning. De Egyptische partij wilde met de VRC bij de ontwikkeling van de projecten van de Suezkanaalcorridor, de Suezzone voor economische en handelssamenwerking enz. samenwerken en Chinese ondernemingen aantrekken om in Egypte te investeren” ⁽³²⁾.

- (79) De kenmerken van het Chinese “One Belt, One Road”-initiatief zijn algemeen bekend. In de artikelen 30 tot en met 36 van de richtsnoeren van de Staatsraad ter bevordering van de internationale samenwerking op het gebied van productiecapaciteit en vervaardiging van uitrusting van 13 mei 2015, wordt alle beleidsondersteuning vermeld die ondernemingen “die zich naar het buitenland begeven” kunnen ontvangen. Daartoe behoren fiscale steunregelingen, leningen tegen gunstige voorwaarden, financiële steun in de vorm van gesyndiceerde leningen, exportkredieten en projectfinanciering, kapitaaldeelname en tot slot exportkredietverzekeringen. In artikel 31 ervan worden “leningen tegen gunstige voorwaarden” genoemd die “*ondernemingen moeten ondersteunen om deel te nemen aan de uitvoer van grote totaalpakketten van uitrusting, het binnenhalen van projecten en grootschalige investeringsprojecten*”. In de praktijk heeft dit beleid geleid tot diverse gevallen van preferentiële financiering door banken en het specifiek opzetten van het Zijderoutefonds (Silk Road Fund) overeenkomstig artikel 35 van de richtsnoeren, zoals recentelijk door de Commissie is vastgesteld in een andere zaak ⁽³³⁾.
- (80) Aangezien de presidenten van Egypte zich er ongetwijfeld van bewust waren dat het Chinese “One Belt, One Road”-initiatief gepaard gaat met grootschalige staatsfinanciering door middel van preferentiële financiering en andere financieringsinstrumenten, was er duidelijk sprake van erkenning en aanvaarding op het hoogste politieke niveau van die financieringssteun van de Chinese overheid door het gezamenlijk met de VRC opzetten van de SETC-zone.
- (81) Dat Egypte Chinese preferentiële financiering heeft erkend en aangenomen, wordt tevens bevestigd door de tekst van de samenwerkingsovereenkomst van 2016. Egypte heeft, zoals is bepaald in artikel 1 van de samenwerkingsovereenkomst, uitdrukkelijk aanvaard dat China Chinees recht kan toepassen ten aanzien van ondernemers in de SETC-zone of activiteiten in de SETC-zone. Daartoe aanvaardde de Egyptische overheid tevens dat de VRC de SETC-zone als “buitenlands investeringsgebied” naar Chinees recht aanwees. Omdat “buitenlandse investeringsgebieden” een vehikel van het “One Belt, One Road”-initiatief zijn, zoals blijkt uit overweging 66, en preferentiële financiering een instrument van dit initiatief is, was het gevolg van die aanduiding in artikel 4 van de samenwerkingsovereenkomst, waarin de VRC ook bevestigde dat de zone in kwestie “*recht heeft op relevante beleidsondersteuning en facilitering door de Chinese overheid voor buitenlandse zones voor samenwerking op economisch en handelsgebied*”, dat Jushi Egypt in aanmerking kwam voor preferentiële leningen van Chinese beleidsbanken en preferentiële exportverzekeringsvoorwaarden. Egypte bekrachtigde ook artikel 5, volgens welke bepaling de Chinese overheid de samenwerkingszone ook zal ondersteunen door “*relevante financiële instellingen aan te moedigen om financiële faciliteiten ter beschikking te stellen voor [...] investeringsprojecten in de samenwerkingszone, op voorwaarde dat wordt voldaan aan de leningvoorwaarden en de voorwaarden voor het gebruik van de leningen*”. Zoals reeds in een eerder onderzoek is vastgesteld, vindt de Chinese preferentiële financiering niet plaats op grond van duidelijk voorgeschreven financieringsprogramma's met strikte kwalificatiecriteria, maar door vaststelling op het hoogste niveau van een aantal aangemoedigde bedrijfstakken ⁽³⁴⁾. De officiële aanmerking van de SETC-zone in Egypte als buitenlands investeringsgebied voor Chinese ondernemingen, in vervolg op een overeenkomst tussen de twee presidenten, past evenals de “aanmoediging” in artikel 5, perfect in het gebruikelijke Chinese patroon om preferentiële financiering te activeren via zijn beleidsbanken.
- (82) Derhalve heeft Egypte de Chinese preferentiële maatregelen voor de Chinese, in Egypte gevestigde entiteiten “erkend” en “aangenomen als gedrag van hemzelf”.
- (83) Bovendien waren Egyptische functionarissen voortdurend aanwezig bij het in overweging 45 genoemde uitvoeringsmechanisme op drie niveaus. De doelstelling van het uitvoeringsmechanisme is volgens artikel 2, punt V, van de uitvoeringsovereenkomst “*het coördineren en faciliteren van de relevante financiële instellingen, zoals banken, verzekeringsinstellingen en diverse fondsen die kredietondersteuning verstrekken voor de samenwerkingszone en de zich daarin bevindende ondernemingen, en het helpen van de samenwerkingszone en de zich daarin bevindende ondernemingen bij het zoeken naar meer financieringskanalen*”. Artikel 2, lid 4, van hetzelfde document bepaalt dat ambtenaren “*hun uiterste best doen om op*

⁽³²⁾ TEDA 10 Years Summary Report (2008-2018), blz. 94.

⁽³³⁾ Uitvoeringsverordening (EU) 2018/1690 van de Commissie van 9 november 2018 tot instelling van een definitief compenserend recht op bepaalde nieuwe of van een nieuw loopvlak voorziene luchtbanden van rubber, van de soort gebruikt voor autobussen of voor vrachtwagens, met een belastingsindex van meer dan 121, van oorsprong uit de Volksrepubliek China, en tot wijziging van Uitvoeringsverordening (EU) 2018/1579 van de Commissie tot instelling van een definitief antidumpingrecht en tot definitieve inning van het voorlopige recht op bepaalde nieuwe of van een nieuw loopvlak voorziene luchtbanden van rubber, van de soort gebruikt voor autobussen of vrachtwagens, met een belastingsindex van meer dan 121, van oorsprong uit de Volksrepubliek China, en tot intrekking van Uitvoeringsverordening (EU) 2018/163 (PB L 283 van 12.11.2018, blz. 1), overwegingen 409-412.

⁽³⁴⁾ Uitvoeringsverordening (EU) 2018/1690, overweging 377.

soepele wijze uitvoering te geven aan alle stimulerende beleidsmaatregelen van de Chinese en Egyptische wet- en regelgeving". Hieruit blijkt de gedeelde opvatting van Egypte en de VRC dat de Chinese zijde geen financiering verstrekt tegen markttarieven, die Jushi Egypt zou kunnen ontvangen van internationale marktinvesteers, maar proactief voorziet in overheidsincentives, een synoniem voor voordelen of preferenties.

- (84) Door deze bepaling ten uitvoer te leggen heeft Egypte ook uitdrukking gegeven aan zijn volledige aanvaarding van de Chinese preferentiële financiering ten gunste van de producent van glasvezelversterkingen in de zone. Gezien de gedeeltelijke niet-medewerking van de Egyptische overheid aan dit cruciale aspect van het onderzoek, heeft de Commissie in dit verband geen nadere details kunnen vaststellen; het beschikbare bewijs duidt er echter op dat de twee overheden op de hierboven beschreven wijze samenwerkten ten gunste van de in de zone gevestigde producent-exporteur van glasvezelversterkingen.
- (85) Uit het bewijsmateriaal volgt dat de financiële bijdragen in de vorm van preferentiële financiering door Chinese overheidsinstanties voor Jushi Egypt kunnen worden toegerekend aan de Egyptische overheid als de overheid van het land van oorsprong of van dat van uitvoer overeenkomstig artikel 3, punt 1, onder a), van de basisverordening. Uit het bewijs blijkt dat de Egyptische overheid de preferentiële financiële steun van de Chinese overheid aan de producent van glasvezelversterkingen in de zone heeft aanvaard conform de gemaakte afspraken over de ontwikkeling en ondersteuning van de economische activiteiten binnen de zone.
- (86) In dit verband merkt de Commissie verder op dat de mogelijkheid voor overheden om indirect financiële bijdragen te leveren via particuliere entiteiten niet wordt uitgesloten door de basisverordening of de SCM-overeenkomst ⁽³⁵⁾. Wanneer overheden particuliere lichamen een bepaalde gedraging toevertrouwen of hen met die gedraging belasten, moet er een "aantoonbaar verband" bestaan tussen het overheidsoptreden en het gedrag van het particuliere lichaam ⁽³⁶⁾. In dit geval bestaat er een duidelijk en uitdrukkelijk verband tussen de bevestigende maatregelen van de VRC om de overeengekomen financiële steun te verstrekken aan de producent-exporteur van glasvezelversterkingen en de Egyptische overheid.
- (87) Dientengevolge heeft de Commissie geoordeeld dat de door de Chinese overheid verstrekte preferentiële financiering aan de producent-exporteur van glasvezelversterkingen in de zone neerkomt op financiële bijdragen van de Egyptische overheid in de zin van artikel 3, punt 1, onder a), i), van de basisverordening ⁽³⁷⁾.

3.2.4. Voordeel

- (88) Vervolgens is de Commissie nagegaan of Jushi Egypt via deze aan de Egyptische overheid toe te rekenen financiële bijdragen een voordeel wordt toegekend overeenkomstig artikel 3, punt 2, van de basisverordening. De Commissie herinnerde eraan dat deze onderneming actief is in Egypte en een vennootschap naar Egyptisch recht is. Derhalve was het in principe passend om na te gaan of de ontvanger van de financiering betere voorwaarden ontving dan hij in de Egyptische financiële markt zou hebben ontvangen. De Commissie heeft dit punt geverifieerd en vastgesteld dat dit het geval was en dat er sprake was van een groot verschil.
- (89) De Commissie heeft echter ook rekening gehouden met de buitengewone omstandigheden van dit geval. Zoals opgemerkt in overweging 44, is de producent-exporteur uiteindelijk eigendom van de SASAC. Chinese overheidsinstanties verstrekten de preferentiële financiering na onderhandeling over en ondertekening van de desbetreffende documenten in de VRC, en de ontvangers ontvingen die financiering rechtstreeks of indirect via het kanaal van hun moederonderneming in de VRC (intragroepsleningen). Bovendien aanvaardde de Egyptische overheid, zoals vastgelegd in artikel 1 van de samenwerkingsovereenkomst, dat die entiteiten preferentiële steun ontvingen, waaronder aldus goedkope leningen naar Chinees recht, d.w.z. onder Chinese voorwaarden. De Chinese overheidsinstanties verstrekten die financiering overeenkomstig artikel 5 van de samenwerkingsovereenkomst, in overeenstemming met het in China toegepaste beleid inzake preferentiële financiering. Zoals uitgelegd in overweging 42, vormden die bepalingen van de samenwerkingsovereenkomst een codificatie van reeds bestaande praktijken.
- (90) De Commissie heeft derhalve geconcludeerd dat de erkenning en aanvaarding door de Egyptische overheid van de financiële bijdragen van de Chinese overheidsinstanties aan Jushi Egypt ook het voordeelelement daarvan omvatte. De Commissie heeft bijgevolg markttarieven vastgesteld voor de preferentiële financiering en dienovereenkomstig het voordeel berekend. De Commissie heeft geconstateerd dat deze redelijke aanpak resulteerde in lagere subsidiebedragen dan die welke voortvloeiden uit de toepassing van een hypothetische Egyptische benchmark.

⁽³⁵⁾ Zie artikel 3, punt 1, onder a), iv), van de basisverordening en artikel 1.1, onder a), punt 1, iv), van de SCM-overeenkomst.

⁽³⁶⁾ Verslag van de WTO-Beroepsinstantie, VS — DRAMS, (WT/DS296/AB/R), punt 112.

⁽³⁷⁾ Overigens kunnen de feiten die in het geding zijn ook worden beschouwd vanuit de invalshoek van artikel 16 van de ILC-artikelen. De nauwe samenwerking tussen de Egyptische en de Chinese overheid resulteerde niet alleen in de erkenning en aanvaarding van Chinese handelingen door de Egyptische overheid, maar diende ook om in potentie feitelijke en potentiële door de EU opgelegde rechten op de uitvoer van het betrokken product vanuit Egypte te omzeilen.

3.2.5. Specificiteit

- (91) Wat het derde aspect, specificiteit, betreft onderzocht de Commissie of die subsidies specifiek waren zoals vereist door artikel 4, leden 2 tot en met 4, van de basisverordening.
- (92) De Egyptische overheid was, bij wege van erkennen en aannemen, de verstreckende autoriteit wat de preferentiële financiering betreft. Met name heeft de Egyptische overheid de aanwijzing door de Chinese overheid van de SETC-zone als een buitenlands investeringsgrondgebied ingevolge artikel 4 van de samenwerkingsovereenkomst, erkend en aangenomen, en heeft zij ingestemd met de volledige tenuitvoerlegging ervan door onder meer de verstrekking door de Chinese overheid van preferentiële financiering.
- (93) Deze subsidies waren voor Jushi Egypt alleen beschikbaar omdat de onderneming actief is in de SC-zone (waar de SETC-zone deel van uitmaakt). De Commissie stelde bijgevolg vast dat het regionale subsidies waren in de zin van artikel 4, lid 3, van de basisverordening, en dat zij binnen het gebied van de bevoegdheden van de subsidieverlenende autoriteit vielen overeenkomstig artikel 4, leden 2 tot en met 4, van de basisverordening.

3.2.6. Conclusie

- (94) De Commissie concludeerde dat zowel de subsidies die de Egyptische overheid rechtstreeks aan de in de SETC-zone actieve ondernemingen had verleend (verstrekking van grond, belastingvoordelen), als de subsidies die onrechtstreeks waren verleend via de preferentiële financiering van de Chinese overheid, aanleiding gaven tot compenserende maatregelen op grond van de artikelen 2 tot en met 4 van de basisverordening. Laatstgenoemde subsidies zijn aan Egypte toe te rekenen uit hoofde van de erkenning en aanneming van de maatregelen van de Chinese overheid door Egypte als van Egypte zelf, bijvoorbeeld door de samenwerkingsovereenkomst, de hechte samenwerking en de diverse niveaus van de samenwerkingsmechanismen. Met de financiële bijdragen werden tevens voordelen toegekend en zij waren specifiek. De Commissie onderzocht alle subsidies ter zake meer in detail hieronder.
- (95) Na de definitieve mededeling ⁽³⁸⁾ hebben de Egyptische overheid en de producent-exporteur deze bevindingen betwist aan de hand van vijf punten. Ten eerste was het krachtens internationaal recht onmogelijk om soevereine handelingen van de Chinese overheid toe te rekenen aan de Egyptische overheid. Ten tweede is de Commissie voorbijgegaan aan haar eigen basisverordening, volgens welke de subsidieverlenende autoriteit een entiteit moet zijn op het grondgebied van het land van oorsprong of van uitvoer, en niet daarbuiten. Ten derde is met de toerekening van Chinese handelingen aan Egypte tevens het WTO-recht geschonden, dat niet in het licht van artikel 11 van de ILC-artikelen inzake staatsaansprakelijkheid kon worden geïnterpreteerd. Ten vierde was artikel 11 van de ILC-artikelen niet eens van toepassing op de feiten in het onderhavige geval. Ten vijfde voldeden de financiële bijdragen aan Jushi niet aan de vereisten van specificiteit in de zin van artikel 3 van de basisverordening.
- (96) In hun eerste punt wezen de Egyptische overheid en de producent-exporteur op het internationaalrechtelijke beginsel van soevereiniteit. In hun zienswijze kan een handeling alleen aan een staat worden toegerekend, wanneer die handeling is verricht onder het gezag van die staat. Bijgevolg kunnen de handelingen van entiteiten die bekleed zijn met Chinese bevoegdheden alleen aan de Chinese staat worden toegerekend.
- (97) De Commissie heeft dit argument afgewezen. Het beginsel van soevereine gelijkheid in het internationale recht, zoals neergelegd in artikel 2, lid 1, van het VN-Handvest, verbiedt dat een staat zijn bevoegdheden op het grondgebied van een andere staat tegen de wil van die territoriale staat uitoefent. Het staat staten echter vrij, handelingen van een andere staat op hun grondgebied toe te staan. Handelingen van de uitgenodigde staat op het grondgebied van het gastland kunnen dan toerekenbaar aan het gastland worden. Deze regel vloeit rechtstreeks voort uit Resolutie 3314 (XXIX) van de Algemene Vergadering van de VN van 1974 over de definitie van agressie, die algemeen wordt erkend als codificatie van het internationale gewoonterecht. Ingevolge artikel 3, onder f), van die resolutie wordt agressie door een staat tegen een andere staat niet alleen gedefinieerd als rechtstreekse aanvallen via zijn eigen staatsorganen, maar ook als “het handelen van een staat doordat hij toestaat dat zijn grondgebied, dat hij ter beschikking heeft gesteld aan een andere staat, door die andere staat wordt gebruikt om een daad van agressie tegen een derde staat te plegen”. Het is duidelijk dat als Cuba de Sovjet-Unie in 1962 had toegestaan om de Verenigde Staten vanaf Cubaans grondgebied aan te vallen met Russische raketten, dit de internationale aansprakelijkheid van Cuba voor daden van agressie tegen de Verenigde Staten zou hebben meegebracht. Het internationale recht erkent derhalve de mogelijkheid van toerekening van het handelen van een uitgenodigde staat aan de gaststaat, en sanctioneert zelfs de gaststaat in dit verband indien de handelingen van de uitgenodigde staat een derde staat schaden.

⁽³⁸⁾ Met “definitieve mededeling” en “mededeling van de definitieve bevindingen” in punt 1.4 wordt hetzelfde bedoeld.

- (98) Als tweede punt betoogden de Egyptische overheid en de producent-exporteur dat de basisverordening van de EU geen ruimte laat om gedrag van de Chinese overheid toe te rekenen aan Egypte. De definitie van “overheid” in artikel 2, onder b), van de basisverordening werd uitdrukkelijk gekoppeld aan het grondgebied van de subsidieverlenende autoriteit. De woorden “op het grondgebied” in die bepaling hadden tot doel rechtszekerheid te bieden en konden niet in het licht van het WTO- of internationale recht worden “weggeïnterpreteerd”.
- (99) In dit verband heeft de Commissie opgemerkt dat volgens artikel 2, onder b), van de basisverordening “onder “overheid” [wordt] verstaan, elke overheidsinstantie op het grondgebied van het land van oorsprong of van uitvoer”. Volgens de Commissie bestrijkt deze bepaling handelingen van de overheid van wier grondgebied de gesubsidieerde producten naar de Europese Unie worden uitgevoerd. Dat is in casu het geval. Het betrokken product wordt in Egypte geproduceerd en vanuit Egypte naar de Europese Unie uitgevoerd. De Egyptische overheid, zijnde de subsidieverlenende autoriteit, is gesitueerd op het grondgebied van Egypte.
- (100) In artikel 2, onder b), van de basisverordening wordt echter niet gesproken over de afzonderlijke vraag welk handelen de overheid op haar grondgebied kan toestaan en erkennen als haar eigen handelen. Net als bij het begrip “overheidsinstantie” staat het begrip “overheid” open voor interpretatie, met inachtneming van de context, het voorwerp en het doel ervan. Derhalve kunnen de handelingen die kunnen worden toegerekend aan de overheid van het land van oorsprong of van uitvoer, niet alleen handelingen zijn die rechtstreeks van die overheid afkomstig zijn, maar ook handelingen die aan die overheid kunnen worden toegeschreven. Dit wordt nader bevestigd door de bewoordingen van artikel 3, punt 1, onder a), van de basisverordening waarin wordt gerefereerd aan een financiële bijdrage door een overheid. Om dezelfde redenen treffen de argumenten van de Egyptische overheid waarbij een beroep wordt gedaan op verschillende bepalingen van de SCM-overeenkomst (bijvoorbeeld artikel 1.1, onder a), punt 1, artikel 13, artikel 18.1, onder a), en voetnoot 63) geen doel. Hoewel de basisverordening “zo veel mogelijk moet worden uitgelegd in het licht van de overeenkomstige bepalingen van de SCM-overeenkomst” ⁽³⁹⁾, pleiten deze bepalingen er niet tegen dat een financiële bijdrage kan worden verstrekt door een andere staat, en dat de territoriale overheid deze bijdrage erkent en aanneemt als haar eigen bijdrage.
- (101) Bijgevolg is het tweede argument, dat was afgeleid uit de vermeende striktheid van het begrip “grondgebied” in artikel 2, onder b), van de basisverordening en artikel 1.1, onder a), punt 1, van de SCM-overeenkomst, afgewezen.
- (102) Het derde bezwaar had betrekking op het belang van de ILC-artikelen inzake staatsaansprakelijkheid in deze context. In de zienswijze van de Egyptische overheid en de producent-exporteur is er geen grond om artikel 11 van de ILC-artikelen in te roepen, aangezien de Beroepsinstantie in de zaak US-Anti-Dumping and Countervailing Duties (China) ⁽⁴⁰⁾ alleen naar de artikelen 4, 5 en 8 van die ILC-artikelen heeft verwezen.
- (103) De Commissie heeft dit argument afgewezen. De stelling dat enkel bepaalde beginselen van internationaal gewoonterecht, zoals neergelegd in de artikelen 4, 5 of 8 van de ILC-artikelen inzake staatsaansprakelijkheid, relevant zijn voor de uitlegging van de WTO-regels, maar andere niet, is ongegrond. De WTO-Beroepsinstantie heeft altijd die begrippen van algemeen gewoonterecht toegepast die relevant waren voor de beoordeling van de feiten van het concrete geval. Naast de regels inzake toerekening maken bijvoorbeeld de beginselen van rechtsverwerking (“estoppel”) of goede trouw ook deel uit van de rechtsorde van de WTO. In het onderhavige geval heeft de Egyptische overheid de feitelijke omstandigheden dat zij om de tenuitvoerlegging van de Chinese preferentiële financiering voor in Egypte actieve ondernemingen heeft verzocht, deze heeft erkend en bevordert, niet betwist. Voor deze reeks omstandigheden kan een leidraad voor interpretatie richtsnoeren worden ontleend aan artikel 11 van de ILC-artikelen, waarnaar ook in de jurisprudentie inzake internationale investeringen is verwezen ⁽⁴¹⁾. Artikel 11 van de ILC-artikelen is derhalve een relevante regel van internationaal recht in de zin van artikel 31, lid 3, onder c), van het Verdrag van Wenen inzake het verdragenrecht, voor de uitlegging van het begrip “de overheid levert” (“by the government”) in de SCM-overeenkomst.
- (104) Volgens het vierde bezwaar is artikel 11 van de ILC-artikelen niet van toepassing op de feiten die aan de orde zijn. Op grond van dit artikel kan een staat aansprakelijk zijn voor gedrag als opvolgerstaat na de verwerving van grond. Een overheid kan ook particulier gedrag van haar onderdanen als gedrag van haarzelf erkennen. Echter, het artikel voorziet niet dat een staat handelingen van een buitenlandse soevereine entiteit aanneemt als zijnde van hemzelf.

⁽³⁹⁾ Zaak T-300/16, arrest van het Gerecht (Eerste kamer — uitgebreid) van 10 april 2019, Jindal Saw Ltd en Jindal Saw Italia SpA/Europese Commissie ECLI:EU:T:2019:235, punt 101, en zaak T-67/14 Viraj Profiles/Raad, arrest van 11 juli 2017, niet gepubliceerd, EU:T:2017:481, punt 88.

⁽⁴⁰⁾ WT/DS379/AB/R, verslag van de Beroepsinstantie, US — AD and CVD (China), punt 309.

⁽⁴¹⁾ Mondev International Ltd tegen Verenigde Staten van Amerika (ICSID Additional Facility Case No. ARB(AF)/99/2), uitspraak van 11 oktober 2002, punt 115 en voetnoot 47.

- (105) De Commissie heeft ook dit bezwaar weerlegd. Het kopje van artikel 11 van de ILC-artikelen is “Gedrag dat door een staat als zodanig zelf wordt aanvaard en erkend als betrof het zijn eigen handelingen” zonder dat er sprake is van een kwalificatie van de auteur van de oorspronkelijke handeling. Deze regel volgt rechtstreeks uit Resolutie 3314 (XXIX) van de Algemene Vergadering van de VN van 1974 over de definitie van agressie, die algemeen wordt erkend als codificatie van het internationaal gewoonterecht. Ingevolge artikel 3, onder f), van die resolutie wordt agressie door een staat tegen een andere staat niet alleen gedefinieerd als rechtstreekse aanvallen via zijn eigen staatsorganen, maar ook als “het handelen van een staat doordat hij toestaat dat zijn grondgebied, dat hij ter beschikking heeft gesteld aan een andere staat, door die andere staat wordt gebruikt om een daad van agressie tegen een derde staat te plegen”.
- (106) Behalve de Algemene Vergadering van de VN, in Resolutie 3314 (XXIX) van 1974 (zie overweging 97), heeft ook het Internationaal Gerechtshof de vrijheid van staten om handelingen van vreemde staten als eigen te erkennen bevestigd ⁽⁴²⁾. De internationale praktijk biedt dus geen steun voor de opvatting van Egypte, dat de toerekening op grond van artikel 11 van de ILC-artikelen beperkt is tot gevallen van territoriale opvolging of tot een erkenning en aanneming door de overheid van particuliere onrechtmatige daden op het eigen grondgebied van de staat.
- (107) In haar vijfde bezwaar betoogden de Egyptische overheid en de producent-exporteur dat de financiële bijdragen van de Egyptische overheid aan entiteiten in Egypte niet specifiek waren. Daarbij haalden zij artikel 4, lid 2, van de basisverordening aan, volgens welke de ontvanger van de financiële bijdrage “binnen het gebied van de bevoegdheden van de subsidieverlenende autoriteit” moet vallen. In hun ogen staat een “subsidieverlenende autoriteit” niet gelijk aan een “erkennende en aanvaardende autoriteit”. Daarbij was in eerdere onderzoeken de subsidieverlenende autoriteit voor Chinese entiteiten altijd de Chinese overheid. De Egyptische overheid concludeerde dat de financiële bijdrage van de Chinese overheid niet specifiek kan zijn “aangezien de in Egypte gevestigde ondernemingen zich niet binnen het gebied van de bevoegdheden van China vallen”.
- (108) De Commissie herhaalde dat zij de Egyptische overheid als de subsidieverlenende autoriteit beschouwde vanwege haar aanneming en erkenning van de Chinese preferentiële leningen. Omdat Jushi Egypt actief is in de speciale economische zone, valt zij ook onder de jurisdictie van de Egyptische overheid. De ontvangst van deze financiële steun was ook specifiek beperkt tot de ondernemingen die in deze zone actief waren, en derhalve specifiek.
- (109) Zelfs indien zou moeten worden aangetoond dat de Chinese overheid jurisdictie uitoefende over deze ondernemingen voordat de Egyptische overheid het Chinese gedrag als haar eigen gedrag kon aanvaarden, quod non, zou de uitkomst niet een andere zijn. Met de ondertekening van artikel 1 en artikel 4, lid 1, van de samenwerkingsovereenkomst heeft de Egyptische overheid ermee ingestemd dat de ondernemingen die in de zone zakelijke activiteiten verrichten, “ter zake dienende beleidsondersteuning en facilitering die de Chinese overheid voor de buitenlandse zones voor economische en handelssamenwerking verstrekt” zouden krijgen, en dat de ontwikkeling van de zone in overeenstemming met de wetten van “beide landen” plaatsvindt. Naast de uitoefening van haar eigen territoriale jurisdictie heeft de Egyptische overheid derhalve ook China toegestaan, specifieke steun te verlenen aan ondernemingen die in “buitenlandse zones voor economische en handelssamenwerking” zijn gevestigd. Derhalve wordt dit argument afgewezen.
- (110) Tot slot heeft de Commissie haar vaststelling bevestigd dat de Egyptische overheid de steun voor kapitaalinvesteringen, de leningen voor Jushi Egypt en de verstrekking van grond door TEDA Egypt heeft erkend en aangenomen als zijnde van haarzelf, en dat zij derhalve specifieke subsidies heeft verstrekt in de zin van de artikelen 2 tot en met 4 van de basisverordening.

3.3. Preferentiële financiering

3.3.1. Leningen van beleidsbanken aan Jushi Egypt

3.3.1.1. Gedeeltelijke niet-medewerking en gebruik van beschikbare gegevens

Toepassing van artikel 28, lid 1, van de basisverordening ten aanzien van de Egyptische overheid

- (111) Zoals opgemerkt in overweging 8, heeft de Commissie de Egyptische overheid een verzoek om informatie toegezonden om de samenwerking tussen de Egyptische en de Chinese overheid ten gunste van de producent-exporteur in haar volle omvang te kunnen onderzoeken.

⁽⁴²⁾ Internationaal Gerechtshof, *Application of the Convention on the Prevention and Punishment of the Crime of Genocide (Bosnia and Herzegovina v. Serbia and Montenegro)*, arrest van 27 februari 2007, punt 414. In die zaak ging het Internationaal Gerechtshof uit van de premisse dat het juridisch mogelijk was voor de federale staat Servië en Montenegro, genocide-handelingen begaan door de georganiseerde strijdkrachten van de “Republik Srpska”, de de-facto-Servische staat op het grondgebied van Bosnië en Herzegovina tijdens de burgeroorlog in dat land van 1991 tot 1995, te erkennen en aan te nemen. Het Internationaal Gerechtshof heeft evenwel vastgesteld dat deze erkenning en aanneming in de praktijk niet hadden plaatsgevonden.

- (112) Een deel van dat verzoek om informatie had betrekking op de gedragingen van Chinese financiële instellingen die in handen van de overheid waren, en met name hun gedragingen als overheidsinstanties in de zin van artikel 2, onder b), van de basisverordening gelezen in samenhang met artikel 3, punt 1, onder a), i), van de basisverordening en in overeenstemming met de toepasselijke WTO-rechtspraak bij het verstrekken van leningen aan de producent-exporteur in het kader van de samenwerking tussen de Egyptische en de Chinese overheid.
- (113) Daartoe verzocht de Commissie de Egyptische overheid om informatie over het overzicht van de financiële sector van China en de rol van beleidsbanken als de CDB en EXIM bij de verstrekking van leningen of exportkredieten aan Jushi Group. De Commissie vroeg de Egyptische overheid om aanhangsel A bij het verzoek om informatie rechtstreeks of via de Chinese overheid door te sturen aan voornoemde banken.
- (114) De Egyptische overheid verstreekte geen van de opgevraagde informatie en stelde dat zij niet in het bezit was van informatie over in de VRC gevestigde entiteiten en de in de VRC geldende regels en dat zij niet bevoegd was om die informatie op te vragen. In de zienswijze van de Egyptische overheid had de Commissie, door om die informatie te verzoeken, het recht van verdediging van de Egyptische overheid en het beginsel van soevereiniteit van staten geschonden.
- (115) De Commissie deelde dit standpunt niet. Zoals reeds opgemerkt, hadden de Egyptische en de Chinese overheid besloten om gezamenlijk de SETC-zone op te zetten, met als gevolg dat de subsidies van de Chinese overheid konden worden toegerekend aan de Egyptische overheid. Voorts merkt de Commissie op dat de Egyptische overheid en de Chinese overheid een gezamenlijk beheermechanisme opgezet met drie administratieve niveaus, via artikel 8 van de in 2016 gesloten Overeenkomst inzake de Egyptische zone voor samenwerking op economisch en handelsgebied in Suez tussen het Ministerie van Handel van de VRC en de Algemene Autoriteit van de Economische Zone Suezkanaal (SC-zone). Deze bepaling heeft betrekking op de plicht tot samenwerking in aangelegenheden die van invloed zijn op de exploitatie van de zone (die situaties kan behelzen waarin uitvoer uit die zone mogelijk wordt onderworpen aan compenserende rechten door derde landen). Dit mechanisme gaf de Egyptische overheid het vermogen om de gevraagde informatie op te vragen bij de Chinese overheid. Ook is de Commissie van opvatting dat de Chinese overheid, in overeenstemming met het internationaal recht (artikel 27 van het Verdrag van Wenen inzake het verdragenrecht van 1969), werd geacht haar verbintenissen met de Egyptische overheid te goeder trouw na te leven door te antwoorden op het door de Egyptische overheid doorgestuurde verzoek om informatie.
- (116) Daarom is de Commissie van oordeel dat de Egyptische overheid in staat was de gevraagde informatie te verkrijgen van de Chinese overheid, maar dat niet heeft gedaan. Ook als een deel van de gevraagde informatie door de Chinese overheid niet zou kunnen worden verstrekt, impliceerde het gebrek aan medewerking door de Egyptische en de Chinese overheid op dit punt volgens de Commissie dat zij haar conclusie ter zake van dit aspect van het onderzoek alleen kon baseren op de beschikbare informatie. Noch de Egyptische overheid, noch enige belanghebbende partij (waaronder de Chinese overheid) betwist de feiten waarop de Commissie haar beoordeling heeft gebaseerd (maar enkel de wettelijke karakterisering van die feiten).
- (117) Bij gebreke van dergelijke informatie was de Commissie van mening dat zij cruciale informatie over dit aspect van het onderzoek niet had ontvangen.

3.3.1.2. EXIM en CDB

- (118) In het licht van de in punt 3.2.1 beschreven niet-medewerking van de Egyptische en de Chinese overheid heeft de Commissie haar toevlucht gezocht tot de bepaling van artikel 28 van de basisverordening om de gedragingen van de banken EXIM en CDB als overheidsinstanties te beoordelen.
- (119) Om vast te stellen of een staatsonderneming een overheidsinstantie is, moet het volgende worden getoetst ⁽⁴³⁾: *“Doorslaggevend is of een entiteit bevoegd is om overheidsfuncties uit te oefenen, ongeacht de wijze waarop dat gebeurt. Er zijn heel veel verschillende manieren waarop de overheid in enge zin entiteiten bevoegdheid kan verlenen. Derhalve kunnen verschillende soorten bewijs relevant zijn om aan te tonen dat aan een bepaalde entiteit een dergelijke bevoegdheid is verleend. Bewijs dat een entiteit de facto overheidsfuncties uitoefent, kan dienen als bewijs dat zij beschikt over overheidsgezag of daarmee is bekleed, in het bijzonder wanneer dat bewijs wijst op een aanhoudende en systematische praktijk. Hieruit volgt ons inziens dat het bewijs dat een overheid betekenisvolle zeggenschap uitoefent over een entiteit en haar gedrag, in bepaalde omstandigheden kan*

⁽⁴³⁾ WT/DS379/AB/R (US — Anti-dumping and Countervailing Duties on Certain Products from China), verslag van de Beroepsinstantie van 11 maart 2011, DS 379, punt 318. Zie ook WT/DS436/AB/R (US — Carbon Steel (India)), verslag van de Beroepsinstantie van 8 december 2014, punten 4.9, 4.10 en 4.17-4.20, en WT/DS437/AB/R (United States — Countervailing Duty Measures on Certain Products from China), verslag van de Beroepsinstantie van 18 december 2014, punt 4.92.

bewijzen dat de betrokken entiteit met overheidsgezag is bekleed en dat gezag uitoefent bij de uitvoering van overheidsfuncties. Wij benadrukken echter dat, afgezien van een uitdrukkelijke delegatie van bevoegdheid in een rechtsinstrument, het bestaan van louter formele banden tussen een entiteit en de overheid in enge zin waarschijnlijk niet zal volstaan om het vereiste bezit van overheidsgezag aan te tonen. Zo bewijst bijvoorbeeld de loutere omstandigheid dat een overheid meerderheidsaandeelhouder van een entiteit is, niet dat zij betekenisvolle zeggenschap uitoefent over de gedragingen van die entiteit, en a fortiori niet dat zij haar overheidsgezag heeft verleend. In sommige gevallen waarin uit het bewijsmateriaal blijkt dat er vele formele aanwijzingen voor zeggenschap van de overheid zijn en er ook bewijs is dat die zeggenschap betekenisvol was, kan dat bewijsmateriaal echter tot de gevolgtrekking leiden dat de betrokken entiteit overheidsgezag uitoefent.”

- (120) De Commissie verzamelde informatie over het eigenaarschap van de staat en over formele aanwijzingen voor zeggenschap van de overheid in de staatsbanken. Zij analyseerde ook of zeggenschap op betekenisvolle wijze was uitgeoefend. Daartoe moest de Commissie zich vanwege de weigering van de Chinese overheid en de staatsbanken om bewijs te verstrekken geheel baseren op de beschikbare feiten.

Eigendom en formele aanwijzingen voor zeggenschap

- (121) Wat betreft de eigendomsstructuur en formele aanwijzingen voor zeggenschap van de Chinese overheid, heeft de Commissie in eerdere antisubsidieonderzoeken ⁽⁴⁴⁾ vastgesteld dat EXIM is opgericht en werkt in overeenstemming met het Besluit van de Staatsraad tot oprichting van de Export-Import Bank of China en met de statuten van EXIM. Volgens de statuten wordt de directie van EXIM rechtstreeks door de overheid benoemd. De raad van commissarissen wordt door de Staatsraad aangesteld in overeenstemming met de “Tijdelijke bepalingen betreffende de raden van toezicht van belangrijke financiële instellingen in staatsbezit” (decreet nr. 282 van de Staatsraad) en andere wet- en regelgeving, en is verantwoording verschuldigd aan de Staatsraad.
- (122) In de statuten is tevens vermeld dat het partijcomité van EXIM een leidende en centrale politieke rol speelt om te waarborgen dat het beleid en belangrijke taken van de Communistische Partij en de staat door EXIM worden uitgevoerd. De leidinggevende rol van de Partij strekt zich uit tot alle aspecten van corporate governance. In de statuten is voorts bepaald dat EXIM ernaar streeft de ontwikkeling van de buitenlandse handel en economische samenwerking, grensoverschrijdende investeringen, het initiatief “One Belt, One Road” en de samenwerking met het oog op internationale capaciteiten en vervaardiging van apparatuur te bevorderen. De zakelijke activiteiten van EXIM omvatten op korte, middellange en lange termijn verstrekte leningen die zijn goedgekeurd in het kader van het beleid inzake buitenlandse handel en het “naar buiten” gerichte beleid van de VRC, zoals exportkredieten, importkredieten, leningen voor de uitvoering van werken voor buitenlandse opdrachtgevers, leningen voor buitenlandse investeringen, leningen van de Chinese overheid voor buitenlandse hulp en leningen voor afnemers van exporterende ondernemingen.
- (123) Bovendien is EXIM volgens haar eigen website ⁽⁴⁵⁾ “een door de overheid gefinancierde beleidsbank die eigendom is van de overheid en de status van een onafhankelijke rechtspersoon heeft. De bank valt rechtstreeks onder de Staatsraad en ondersteunt de buitenlandse handel, investeringen en internationale economische samenwerking van China”.
- (124) Met betrekking tot CDB heeft de Commissie in eerdere antisubsidieonderzoeken vastgesteld dat deze bank 100 % eigendom van de overheid is ⁽⁴⁶⁾. Omdat er geen informatie is verstrekt die anders uitwijst, heeft de Commissie deze conclusie in het onderhavige onderzoek gehandhaafd.

⁽⁴⁴⁾ Zie overwegingen 183-185 van Uitvoeringsverordening (EU) 2019/72 van de Commissie van 17 januari 2019 tot instelling van een definitief compenserend recht op elektrische fietsen van oorsprong uit de Volksrepubliek China (PB L 16 van 18.1.2019, blz. 5) (“Elektrische Fietsen van oorsprong uit de VRC”); overweging 91 van Uitvoeringsverordening (EU) 2017/969 van de Commissie van 8 juni 2017 tot instelling van een definitief compenserend recht op bepaalde warmgewalste platte producten van ijzer, van niet-gelegeerd staal of van ander gelegeerd staal van oorsprong uit de Volksrepubliek China en tot wijziging van Uitvoeringsverordening (EU) 2017/649 van de Commissie tot instelling van een definitief antidumpingrecht op bepaalde warmgewalste platte producten van ijzer, van niet-gelegeerd staal of van ander gelegeerd staal van oorsprong uit de Volksrepubliek China (PB L 146 van 9.6.2017, blz. 17) (“Warmgewalste platte staalproducten (WPP) van oorsprong uit de VRC”), en overwegingen 175-177 van Uitvoeringsverordening (EU) 2018/1690 (“Banden van oorsprong uit de VRC”).

⁽⁴⁵⁾ <http://english.eximbank.gov.cn/Profile/AboutTB/Introduction/>, geraadpleegd op 14 april 2020.

⁽⁴⁶⁾ Zie WPP van oorsprong uit de VRC, overweging 132; Banden van oorsprong uit de VRC, overweging 210.

Uitoefening van betekenisvolle zeggenschap

- (125) De Commissie heeft daarnaast informatie verzameld inzake de vraag of de Chinese overheid betekenisvolle zeggenschap had over het gedrag van de staatsbanken met betrekking tot hun kredietbeleid en risicobeoordeling bij de verstrekking van leningen aan producenten van glasvezelversterkingen. Vanwege het gebrek aan medewerking door de Egyptische overheid heeft de Commissie gebruikgemaakt van de beste beschikbare feiten, en met name van openbare informatie en de bevindingen van eerdere antisubsidieonderzoeken ⁽⁴⁷⁾.
- (126) Dienaangaande is rekening gehouden met de volgende regelgevende documenten:
- artikel 34 van de wet van de VRC inzake handelsbanken (“bankenwet”),
 - artikel 15 van de algemene regels betreffende leningen (toegepast door de People’s Bank of China (“PBOC”)),
 - tijdelijke bepalingen inzake de bevordering van de aanpassing van de industriële structuur (Besluit nr. 40 van de Staatsraad van 2005) (“Besluit nr. 40”),
 - uitvoeringsmaatregelen van de China Banking and Insurance Regulatory Commission (“CBIRC”) inzake administratieve vergunningen voor met Chinees kapitaal gefinancierde commerciële banken (verordening van de CBIRC [2017] nr. 1),
 - uitvoeringsmaatregelen van de CBIRC inzake administratieve vergunningen voor met buitenlands kapitaal gefinancierde banken (verordening van de CBIRC [2015] nr. 4),
 - administratieve maatregelen inzake de beroepsbekwaamheid van leden van de directie en het hoger management van financiële instellingen in de banksector (CBIRC [2013] nr. 3).
- (127) De Commissie stelde bij de analyse van deze regelgevende documenten vast dat de financiële instellingen in de VRC handelen in een algemeen juridisch kader dat hen verplicht om bij het nemen van financiële beslissingen te zorgen voor overeenstemming met de doelstellingen van het industriebeleid van de Chinese overheid; zij doet deze vaststelling om de hieronder uiteengezette redenen.
- (128) Wat EXIM betreft, is het overheidsmandaat daarvan vastgesteld in het Besluit tot oprichting van de Export-Import Bank of China en in haar statuten.
- (129) Op algemeen niveau bepaalt artikel 34 van de bankenwet, die geldt voor alle financiële instellingen die actief zijn in China, dat *“handelsbanken kredieten verlenen in overeenstemming met de behoeften van de nationale economische en sociale ontwikkeling en overeenkomstig het industriebeleid van de staat”*. Hoewel in artikel 4 van de bankenwet het volgende wordt bepaald: *“Handelsbanken verrichten hun bedrijfsactiviteiten overeenkomstig de wet zonder inmenging van enige entiteit of particulier. Handelsbanken staan met het volledige vermogen van de rechtspersoon onafhankelijk in voor hun wettelijke aansprakelijkheid”*, is uit het onderzoek gebleken dat artikel 4 van de bankenwet behoudens artikel 34 van de bankenwet wordt toegepast, d.w.z. dat de banken het door de staat vastgestelde overheidsbeleid uitvoeren en de instructies van de staat opvolgen.
- (130) Bovendien luidt artikel 15 van de Algemene regels betreffende leningen als volgt: *“Overeenkomstig het beleid van de overheid mogen de betrokken organen rentesubsidies verlenen voor leningen teneinde de groei van bepaalde bedrijfstakken en de economische ontwikkeling in bepaalde gebieden te bevorderen.”*
- (131) Zo ook verplicht Besluit nr. 40 alle financiële instellingen kredieten specifiek te verstrekken aan “aangemoedigde” projecten. In hoofdstuk III van Besluit nr. 40 wordt verwezen naar de “Catalogus van de industriële herstructurering”, waarin onderscheid wordt gemaakt tussen drie soorten projecten, namelijk aangemoedigde, beperkte en geschrapte projecten. In artikel XVII van het besluit is bepaald dat indien *“het investeringsproject valt onder de categorie aangemoedigde projecten, het moeten worden beoordeeld, goedgekeurd en geregistreerd overeenkomstig de desbetreffende nationale investeringswetgeving; alle financiële instellingen verlenen kredietondersteuning met inachtneming van*

⁽⁴⁷⁾ Zie Elektrische fietsen van oorsprong uit de VRC, overwegingen 195-202, WPP van oorsprong uit de VRC, overwegingen 100-101, Banden van oorsprong uit de VRC, overwegingen 188-192.

de kredietverleningsbeginselen; de invoer van apparatuur voor eigen gebruik, als onderdeel van het bedrag van de totale investering, met uitzondering van grondstoffen in de Regeling inzake niet-vrijgestelde ingevoerde grondstoffen voor binnenlandse investeringsprojecten (zoals gewijzigd in 2000), vastgesteld door het Ministerie van Financiën, kan worden vrijgesteld van invoerrechten en btw op ingevoerde producten, tenzij nieuwe wetgeving inzake niet-vrijgestelde investeringsprojecten anders bepaalt. Andere beleidslijnen die industriële projecten in de aangemoedigde categorie bevoordelen, moeten worden uitgevoerd overeenkomstig de desbetreffende nationale regelgeving”.

- (132) In de Catalogus van de industriële herstructurering (versie van 2011) (wijziging van 2013) ⁽⁴⁸⁾ wordt als aangemoedigde bedrijfstak in categorie I genoemd: “XII. Bouwmaterialen: [...] 6. Technologische ontwikkeling en productie van in tankoven getrokken alkalivrije glasvezeldraden en hoogwaardige glasvezel en producten met een jaarlijkse productie van 50 000 ton”.
- (133) Projecten in verband met de productie van glasvezelversterkingen vallen daarom in de categorie “aangemoedigd”.
- (134) Besluit nr. 40 bevestigt derhalve de eerdere bevinding inzake de bankenwet, namelijk dat banken overheidsgezag uitoefenen in de vorm van de verlening van preferentiële kredieten. De Commissie heeft tevens geconstateerd dat de CBIRC beschikt over verstrekende goedkeuringsbevoegdheden, die alle aspecten van het beheer van alle in de VRC gevestigde financiële instellingen (met inbegrip van particuliere instellingen en instellingen in buitenlandse handen) bestrijken, zoals ⁽⁴⁹⁾:
- goedkeuring van de benoeming van het gehele management van de financiële instellingen, zowel op het niveau van het hoofdkwartier als op het niveau van lokale filialen;
 - goedkeuring door de CBIRC voor de aanwerving van leidinggevendenden op alle niveaus van het management, van de hoogste functies tot aan filiaalhoofden, en zelfs voor leidinggevendenden die worden aangesteld in buitenlandse filialen en leidinggevendenden in ondersteunende functies (zoals IT-managers), en
 - allerlei administratieve goedkeuringsprocedures, waaronder goedkeuring voor de oprichting van nieuwe filialen, voor het ontplooiën van nieuwe bedrijfsactiviteiten of het verkopen van nieuwe producten, voor de wijziging van de statuten van de bank, voor de verkoop van meer dan 5 % van de aandelen van de bank, voor kapitaalverhogingen, voor een verplaatsing van de zetel, voor wijzigingen in de organisatiestructuur enz.
- (135) Op basis daarvan concludeerde de Commissie dat de Chinese overheid een normatief kader heeft gecreëerd waaraan de managers en toezichthouders die door de Chinese overheid zijn benoemd en die aan haar verantwoording verschuldigd zijn, gebonden zijn. Derhalve baseerde de Chinese overheid zich op het normatief kader om, telkens wanneer de medewerkende staatsbank leningen verstrekke aan de sector glasvezelversterkingen, betekenisvolle zeggenschap over hun gedrag uit te oefenen.
- (136) Naast het algemene wettelijk kader was de volgende juridische context van toepassing op de door EXIM en CDB aan Jushi Egypt verstrekte leningen.
- (137) Op 6 november 2009 sloten China-Africa TEDA en EXIM een memorandum van overeenstemming inzake strategische samenwerking, met een pakket aan plannen ter waarde van 6 miljard CNY voor strategische samenwerking op het gebied van buitenlandse zones voor samenwerking op economisch en handelsgebied.
- (138) Op 7 november 2009 ondertekenden zes Afrikaanse zones voor economische en handelssamenwerking, waaronder de SETC-zone, het pact over gezamenlijke vergaderingen (“Joint Meeting Pact”) tussen de Chinese buitenlandse (Afrikaanse) zones voor economische en handelssamenwerking en het China Africa Development Fund (“CADF”), een dochtermaatschappij van CDB.
- (139) Daarnaast publiceerde het Ministerie van Handel in 2013 een “Mededeling over aspecten in verband met de ondersteuning door de China Development Bank van de instelling en ontwikkeling van buitenlandse zones voor economische en handelssamenwerking”. Volgens deze mededeling zullen het Ministerie van Handel en CDB “beleidsondersteuning geven aan investeringen en financiering voor ondernemingen en ondernemingen die zich in de in aanmerking komende samenwerkingszones vestigen”. CDB zal “de basisvoorwaarden voor prioritaire financiering in de samenwerkingszone verduidelijken, in overeenstemming met de vereisten van het Ministerie van Handel en het Ministerie van Financiën”, en CDB zal “selectieve ondersteuning verlenen voor de projecten in aanleg en samenwerkingsprojecten die het Ministerie van Handel samen met de overheden van de samenwerkingszone nauwlettend volgt.”

⁽⁴⁸⁾ Catalogus voor leidende beginselen voor herstructurering van de industrie (versie van 2011) (wijziging van 2013), vastgesteld bij besluit nr. 9 van de Nationale Commissie voor Ontwikkeling en Hervorming van 27 maart 2011, en gewijzigd overeenkomstig het besluit van de Nationale Commissie voor Ontwikkeling en Hervorming tot wijziging van de toepasselijke clausules van de Catalogus voor leidende beginselen voor herstructurering van de industrie (versie van 2011), vastgesteld bij besluit nr. 21 van de Nationale Commissie voor Ontwikkeling en Hervorming van 16 februari 2013.

⁽⁴⁹⁾ Volgens de Uitvoeringsmaatregelen van de CBIRC inzake administratieve vergunningen voor met Chinees kapitaal gefinancierde commerciële banken (verordening van de CBIRC [2017] nr. 1), de Uitvoeringsmaatregelen van de CBIRC inzake administratieve vergunningen voor met buitenlands kapitaal gefinancierde banken (verordening van de CBIRC [2015] nr. 4) en de Administratieve maatregelen inzake de beroepsbekwaamheid van leden van de directie en het hoger management van financiële instellingen in de banksector (CBIRC [2013] nr. 3).

- (140) In artikel 4 van de samenwerkingsovereenkomst tussen de VRC en Egypte van 2016 wordt bepaald dat *“de Chinese overheid de samenwerkingszone aanmerkt als een buitenlandse zone voor samenwerking op economisch en handelsgebied. De samenwerkingszone [...] heeft recht op beleidsondersteuning en facilitering ter zake door de Chinese overheid voor buitenlandse zones voor economische en handelssamenwerking”*. Bovendien ondersteunt de Chinese overheid de samenwerkingszone krachtens artikel 5 ook door *“relevante financiële instellingen aan te moedigen om financiële faciliteiten ter beschikking te stellen voor [...] investeringsprojecten in de samenwerkingszone, op voorwaarde dat wordt voldaan aan de leningvoorwaarden en de voorwaarden voor het gebruik van de leningen”*.
- (141) Voorts wordt in artikel 2, punt IV, van de *“samenwerkingsovereenkomst inzake de instelling van een comité voor het beheer van de Chinees-Egyptische zone voor economische en commerciële samenwerking in Suez”* tot uitvoering van bovengenoemde overeenkomst bepaald dat het door de bevoegde afdelingen van de Volksoverheid van Tianjin en de Algemene Autoriteit van de Economische Zone Suezkanaal ingestelde beheercomité *“haar uiterste best [zal] doen om alle in de Chinese en Egyptische wet- en regelgeving opgenomen stimulerende beleidsmaatregelen zo soepel mogelijk ten uitvoer te leggen”*, waaraan in artikel 2, punt V, wordt toegevoegd dat het beheercomité tot taak heeft om *“relevante financiële instellingen, waaronder, maar niet uitsluitend, bankinstellingen, verzekeringsinstellingen en verschillende fondsen die kredietondersteuning aan de samenwerkingszone en ingezeten ondernemingen verstrekken, te coördineren en te faciliteren en de samenwerkingszone en ingezeten ondernemingen te helpen bij het aanboren van andere financieringsbronnen”*.
- (142) De Commissie heeft vastgesteld dat alle financiële instellingen die eigendom van de overheid waren, waaronder EXIM en CDB, het hierboven beschreven wettelijk kader toepasten bij de uitoefening van overheidstaken ten aanzien van de sector glasvezelversterkingen. Derhalve waren zij overheidsinstanties in de zin van artikel 2, onder b), van de basisverordening, gelezen in samenhang met artikel 3, punt 1, onder a), i), van de basisverordening en overeenkomstig de desbetreffende rechtspraak van de WTO.

3.3.1.3. Staatsbanken die optreden als overheidsinstanties

- (143) In overeenstemming met de in voorgaande overwegingen getrokken conclusies heeft de Commissie besloten de beschikbare gegevens te gebruiken om te bepalen of genoemde staatsbanken moeten worden aangemerkt als overheidsinstanties.
- (144) In eerdere antisubsidieonderzoeken ⁽⁵⁰⁾ heeft de Commissie vastgesteld dat de volgende banken, die leningen hadden verstrekt aan de in het kader van het desbetreffende onderzoek in de steekproef opgenomen groepen van producenten-exporteurs, gedeeltelijk of ten dele eigendom waren van de overheid of van rechtspersonen die in handen waren van de overheid: China Development Bank, China Construction Bank, Industrial and Commercial Bank of China, Bank of Communications, China Everbright Bank, Postal Savings Bank, China Merchants Bank, Shanghai Pudong Development Bank, China Industrial Bank, Shenyang Rural Commercial Bank, Bank of Shanghai, Ningbo Bank, China CITIC Bank, China Guangfa Bank, China Bohai Bank en Huaxia Bank. Hankou Bank, Hubei Bank, Huishang Bank, Dongying Bank, Bank of Tianjin, Bank of Kunlun, Shanghai Rural Commercial Bank, China Industrial International Trust Limited, Daye Trust Co., Ltd, en Sinotruk Finance Co., Ltd Omdat er geen informatie is verstrekt die anders uitwijst, heeft de Commissie deze conclusie in het onderhavige onderzoek gehandhaafd.
- (145) Bij gebreke van specifieke informatie van de betrokken financiële instellingen die anders uitwijst, heeft de Commissie, om dezelfde redenen als die welke zijn uiteengezet in punt 3.3.1.2 vastgesteld, dat er sprake is van zowel eigendom als formele aanwijzingen voor zeggenschap van de Chinese overheid. Op basis van de beschikbare gegevens wordt met name aangenomen dat de managers en toezichthouders in staatsbanken op dezelfde wijze als in EXIM zijn benoemd door en verantwoording afleggen aan de Chinese overheid.
- (146) Ten aanzien van het op een betekenisvolle wijze uitoefenen van zeggenschap heeft de Commissie vastgesteld dat het in punt 3.3.1.2 geanalyseerde normatieve kader op identieke wijze op hen van toepassing is. Bij gebreke van enig bewijs van het tegendeel geldt het ontbreken van concrete aanwijzingen dat er kredietwaardigheidsbeoordelingen zijn verricht, op grond van de beschikbare gegevens op dezelfde wijze op hen van toepassing, zodat de analyse betreffende de concrete toepassing van het normatieve kader in punt 3.3.1.2 ook gelijkelijk op hen van toepassing is.
- (147) Op grond daarvan concludeerde de Commissie dat de andere staatsbanken die leningen verstrekken aan de in de steekproef opgenomen ondernemingen, overheidsinstanties zijn in de zin van artikel 2, onder b), gelezen in samenhang met artikel 3, punt 1, onder a), i), van de basisverordening.

3.3.1.4. Conclusie inzake financiële instellingen in handen van de overheid

- (148) Op grond van de voorgaande overwegingen heeft de Commissie vastgesteld dat alle Chinese financiële instellingen die eigendom van de overheid waren en leningen of financiële leasing hebben verstrekt aan de producent-exporteur of aan de groep waartoe de producent-exporteur behoort, overheidsinstanties zijn in de zin van artikel 2, onder b), van de basisverordening gelezen in samenhang met artikel 3, punt 1, onder a), i), van de basisverordening.

⁽⁵⁰⁾ Zie de zaken WPP en Banden, overweging 132 en overweging 211, respectievelijk.

- (149) Zelfs indien de financiële instellingen in handen van de overheid niet als overheidsinstanties mochten worden beschouwd, heeft de Commissie om dezelfde redenen als uiteengezet in de overwegingen 131 tot en met 133 vastgesteld dat moet worden aangenomen dat de Chinese overheid aan hen functies die zij normaal zelf zou vervullen heeft toevertrouwd of hen daarmee heeft belast in de zin van artikel 3, punt 1, onder a), iv), van de basisverordening. Hun gedragingen zouden dus hoe dan ook aan de Chinese overheid worden toegerekend.

3.3.1.5. Het toevertrouwen van functies aan particuliere financiële instellingen of het hen daarmee belasten

- (150) De Commissie richtte haar aandacht vervolgens op de overige financiële instellingen. De volgende financiële instellingen werden geacht in particulier bezit te zijn, op basis van de bevindingen van eerdere antisubsidieonderzoeken ⁽⁵¹⁾, aangevuld met openbare informatie: China Minsheng Bank, Sumitomo Mitsui Banking (China) Co., Ltd, Standard Chartered Bank en Ping An Bank. De Commissie heeft onderzocht of deze financiële instellingen door de Chinese overheid de functie is toevertrouwd om subsidies te verlenen aan de sector glasvezelversterkingen of daarmee is belast in de zin van artikel 3, punt 1, onder a), iv), van de basisverordening.
- (151) Volgens de Beroepsinstantie van de WTO vindt “toevertrouwen van functies” plaats wanneer een overheid een verantwoordelijkheid toewijst aan een particulier lichaam, en verwijst “belasten met functies” naar situaties waarin de overheid haar gezag uitoefent ten aanzien van een particulier lichaam ⁽⁵²⁾. In beide gevallen gebruikt de overheid een particulier lichaam als gevolmachtigde om de financiële bijdrage te leveren, en “in de meeste gevallen kan men verwachten dat het toevertrouwen van functies aan of het belasten met functies van een particuliere instantie gepaard gaat met een vorm van dreiging of aansporing” ⁽⁵³⁾. Tegelijkertijd mogen leden overeenkomstig punt iv) geen compenserende maatregelen instellen tegen producten “indien de overheid louter haar algemene regelgevende bevoegdheden uitoefent” ⁽⁵⁴⁾ of indien overheidsinterventie “al dan niet een bepaald resultaat als gevolg kan hebben, enkel gebaseerd op de gegeven feitelijke omstandigheden en op de uitoefening van vrije keuze door de deelnemers aan die markt” ⁽⁵⁵⁾. Toevertrouwen van functies of belasten met functies impliceert veeleer “een actievare rol van de overheid dan louter aansporing” ⁽⁵⁶⁾.
- (152) De Commissie heeft vastgesteld dat het in deel 3.3.1.2 beschreven regelgevingskader voor de bedrijfstak van toepassing is op alle financiële instellingen in de VRC, met inbegrip van particuliere financiële instellingen. Zo hebben de bankenwet en de verschillende verordeningen van de CBIRC bijvoorbeeld zowel betrekking op alle banken met Chinees kapitaal als op alle banken met buitenlands kapitaal die onder het toezicht van de CBIRC staan.
- (153) Bij gebreke van enige afwijkende informatie van de particuliere financiële instellingen heeft de Commissie geconcludeerd dat voor zover het de sector glasvezelversterkingen betreft, aan alle financiële instellingen (inclusief particuliere financiële instellingen) die in China actief zijn onder toezicht van de CBIRC door de staat functies zijn toevertrouwd of dat zij daarmee zijn belast in de zin van artikel 3, punt 1, onder a), iv), eerste streepje, van de basisverordening teneinde het overheidsbeleid te steunen en aan de sector glasvezelversterkingen leningen tegen preferentiële tarieven te verstrekken.
- (154) Voorts omvat het normatieve kader dat van toepassing is op alle banken in de VRC, veel meer dan de twee verordeningen voor het CBIRC, zoals blijkt uit overweging 106.
- (155) Ten aanzien van het op een betekenisvolle wijze uitoefenen van zeggenschap heeft de Commissie vastgesteld dat het in punt 3.3.1.2 geanalyseerde normatieve kader op identieke wijze op hen van toepassing is. Bij gebreke van enig bewijs van het tegendeel geldt het ontbreken van concrete aanwijzingen dat kredietwaardigheidsbeoordelingen zijn verricht, op grond van de beschikbare gegevens op dezelfde wijze als voor de medewerkende staatsbank, zodat de analyse betreffende de concrete toepassing van het normatieve kader in punt 3.3.1.2 gelijkelijk op hen van toepassing is.
- (156) Op grond daarvan heeft de Commissie geconcludeerd dat de andere staatsbanken die leningen verstrekken aan Jushi Egypt overheidsinstanties zijn in de zin van artikel 2, onder b), van de basisverordening gelezen in samenhang met artikel 3, punt 1, onder a), i), van de basisverordening.

⁽⁵¹⁾ Zie de zaken WPP en Banden.

⁽⁵²⁾ WT/DS/296 (DS296 United States — Countervailing duty investigation on Dynamic Random Access Memory (DRAMs) from Korea), verslag van de Beroepsinstantie van 21 februari 2005, punt 116.

⁽⁵³⁾ Verslag van de Beroepsinstantie, DS 296, punt 116.

⁽⁵⁴⁾ Verslag van de Beroepsinstantie, DS 296, punt 115.

⁽⁵⁵⁾ Verslag van de Beroepsinstantie, DS 296, punt 114, in overeenstemming met het panelverslag ter zake (DS 194, punt 8.31).

⁽⁵⁶⁾ Verslag van de Beroepsinstantie, DS 296, punt 115.

3.3.1.6. Kredietratings

- (157) In eerdere antisubsidieonderzoeken ⁽⁵⁷⁾ heeft de Commissie, op basis van een door het Internationaal Monetair Fonds (IMF) gepubliceerde studie ⁽⁵⁸⁾ waarin een discrepantie tussen internationale en Chinese kredietratings werd aangetoond, en in combinatie met de bevindingen van dat onderzoek met betrekking tot de in de steekproef opgenomen ondernemingen, reeds geconstateerd dat de aan Chinese ondernemingen toegekende binnenlandse kredietratings niet betrouwbaar zijn. Volgens het IMF is aan 90 % van de Chinese obligaties een rating van AA tot AAA toegekend door lokale kredietratingbureaus. Dit is niet te vergelijken met andere markten, zoals de EU of de VS. Op de markt van de VS heeft bijvoorbeeld minder dan 2 % van de ondernemingen zulke uitstekende ratings. De Chinese kredietratingbureaus neigen dus sterk tot ratings aan de hoogste kant van de ratingschaal. Zij hanteren zeer globale ratingschalen en poolen vaak obligaties met zeer uiteenlopende wanbetalingsrisico's binnen een en dezelfde brede ratingcategorie ⁽⁵⁹⁾.
- (158) Bovendien wordt de basisrating van de emittent door buitenlandse kredietratingbureaus, zoals Standard & Poor's en Moody's, bij de beoordeling van Chinese obligaties doorgaans met een of meer trappen verhoogd naargelang van het strategische belang van de betrokken onderneming voor de Chinese overheid en de omvang van eventuele impliciete garanties ⁽⁶⁰⁾. Zo verklaart Fitch in voorkomend geval bijvoorbeeld duidelijk dat dergelijke garanties een belangrijke factor zijn voor haar kredietbeoordeling van Chinese ondernemingen ⁽⁶¹⁾.
- (159) Op basis van de openbare informatie heeft de Commissie in de eerste plaats geconstateerd dat de staat een bepaalde mate van invloed kan uitoefenen op de markt voor kredietratings. Volgens twee in 2016 gepubliceerde studies waren er ongeveer twaalf kredietratingbureaus werkzaam op de Chinese markt, waarvan het merendeel in handen van de staat was. In totaal was 60 % van alle beoordeelde bedrijfsobligaties in de VRC beoordeeld door ratingbureaus in overheidshanden ⁽⁶²⁾.
- (160) In eerdere onderzoeken ⁽⁶³⁾ heeft de Chinese overheid bevestigd dat er twaalf kredietratingbureaus actief waren in de Chinese markt voor obligaties, waarvan tien binnenlandse, waaronder Global Credit Rating Co. Ltd, Shanghai Brilliance Credit Rating & Investors Service Co. Ltd, Golden Credit Rating International Co. Ltd, China Chengxin Securities Rating Co. Ltd, Pengyuan Credit Rating Co. Ltd, Shanghai Fareast Credit Rating Co., Ltd, China Bond Rating Co. Ltd, China Securities Index Co. Ltd en Shanghai Credit Information Services Co. Ltd. Ook waren er twee als joint ventures opgerichte Chinees-buitenlandse kredietratingbureaus, te weten China Lianhe Credit Rating Co. Ltd, en China Chengxin International Credit Rating Co., Ltd.
- (161) In de tweede plaats is vrije toetreding tot de Chinese markt voor kredietratings niet mogelijk. Het betreft in wezen een gesloten markt, aangezien ratingbureaus een vergunning nodig hebben van de China Securities Regulatory Commission of van de PBOC alvorens activiteiten te kunnen ontplooiën ⁽⁶⁴⁾. De PBOC kondigde medio 2017 aan dat het onder bepaalde voorwaarden aan buitenlandse kredietratingbureaus zou worden toegestaan kredietbeoordelingen uit te voeren voor een deel van de markt voor binnenlandse obligaties. Tijdens het onderzoektijdvak was er nog geen enkel buitenlandse kredietratingbureau toegelaten ⁽⁶⁵⁾. In de tussentijd hebben buitenlandse bureaus echter joint ventures met een aantal lokale kredietratingbureaus opgezet, die kredietratings op het gebied van binnenlandse obligaties aanbieden. Deze ratings zijn evenwel gebaseerd op Chinese ratingschalen en zijn dus, zoals hierboven toegelicht, niet zonder meer vergelijkbaar met internationale ratings.

⁽⁵⁷⁾ Zaak Elektrische Fietsen, overwegingen 238-244, en zaak Banden, overwegingen 237-242.

⁽⁵⁸⁾ IMF Working Paper "Resolving China's Corporate Debt Problem", door Wojciech Maliszewski, Serkan Arslanalp, John Caparusso, José Garrido, Si Guo, Joong Shik Kang, W. Raphael Lam, T. Daniel Law, Wei Liao, Nadia Rendak, Philippe Wingender, Jiangyan (WP/16/203, oktober 2016).

⁽⁵⁹⁾ Livingston, M. Poon, W.P.H. en Zhou, L. (2017). *Are Chinese Credit Ratings Relevant? A Study of the Chinese Bond Market and Credit Rating Industry*, Journal of Banking & Finance, blz. 24.

⁽⁶⁰⁾ Price, A.H., Brightbill T.C., DeFrancesco R.E., Claeys, S.J., Teslik, A. en Neelakantan, U. (2017). *China's broken promises: why it is not a market-economy*, Wiley Rein LLP, blz. 68.

⁽⁶¹⁾ Voor een voorbeeld, zie Reuters (2016). *Fitch Rates Shougang's USD Senior Notes Final "A-"* (geraadpleegd op 21 oktober 2017 via <https://www.reuters.com/article/idUSFit982112>).

⁽⁶²⁾ Lin, L.W. en Milhaupt, C.J. (2016). *Bonded to the State: A Network Perspective on China's Corporate Debt Market*. Columbia Law and Economics Working Paper No. 543, blz. 20; Livingston, M. Poon, W.P.H. en Zhou, L. (2017). *Are Chinese Credit Ratings Relevant? A Study of the Chinese Bond Market and Credit Rating Industry*, Journal of Banking & Finance, blz. 9.

⁽⁶³⁾ Zaak Elektrische Fietsen, overweging 241, en zaak Banden, overweging 240.

⁽⁶⁴⁾ Zie de voorlopige maatregelen voor het beheer van het kredietratingbedrijf betreffende de effectenmarkt, zoals bekendgemaakt door de China Securities Regulatory Commission, verordening van de China Securities Regulatory Commission [2007] nr. 50 van 24 augustus 2007; de mededeling van de People's Bank of China inzake kwalificaties van China Cheng Xin Securities Rating Co., Ltd en andere instellingen die actief zijn op het gebied van kredietratings voor bedrijfsobligaties, Yinfa [1997] nr. 547, 16 december 1997, en Bekendmaking nr. 14 [2018] van de People's Bank of China en de China Securities Regulatory Commission inzake de verlening van obligatieratingsdiensten door kredietratingbureaus in de interbancaire obligatiemarkt en de openbare obligatiemarkt.

⁽⁶⁵⁾ Zie de aankondiging van de PBOC inzake aangelegenheden betreffende de uitoefening van het kredietratingbedrijf door kredietratingbureaus in de interbancaire obligatiemarkt, die op 1 juli 2017 in werking is getreden.

- (162) Tot slot worden de bevindingen van de Commissie bevestigd in een recente studie van de PBOC zelf, waarin in de conclusies wordt verklaard dat *“indien de rating voor buitenlandse obligaties gelijk of hoger is dan de internationale rating BBB, de binnenlandse obligatierating kan worden vastgesteld op AA of hoger, rekening houdend met het verschil tussen de gemiddelde binnenlandse rating en de internationale rating van zes of meer graden”* ⁽⁶⁶⁾.
- (163) Gezien de in de overwegingen 137 tot en met 142 beschreven situatie, is de Commissie tot de conclusie gekomen dat kredietratings geen betrouwbare beoordeling van het kredietrisico van de onderliggende activa vormen. Hoewel sommige in de steekproef opgenomen ondernemingen van een Chinees ratingbureau dus een goede rating hebben gekregen, heeft de Commissie op grond van het voorgaande toch geconcludeerd dat die rating niet betrouwbaar is. Die ratings gaven ook een vertekend beeld als gevolg van de beleidsdoelstelling om strategische bedrijfstakken aan te moedigen, zoals de sector glasvezelversterkingen.

3.3.1.7. Voordeel en berekening van het subsidiepercentage

- (164) Zoals opgemerkt in overweging 85, heeft de Commissie geoordeeld dat het, ten aanzien van de in Egypte gevestigde begunstigde, in beginsel passend is om te informeren of deze ontvanger van de leningen betere voorwaarden kreeg dan hij zou hebben gekregen in de Egyptische financiële markt. De Commissie heeft dit punt geverifieerd en bevestigd dat de subsidiëring hoger zou zijn, wanneer er vergelijkbare leningtarieven in Egypte (17,8 %) zouden worden gebruikt ⁽⁶⁷⁾. Gezien de in overweging 86 genoemde buitengewone omstandigheden, heeft de Commissie het bedrag van de tot compenserende maatregelen aanleiding gevende subsidie berekend, rekening houdend met het feit dat de ontvanger preferentiële financiering in de VRC verkreeg. Voor deze berekening beoordeelde de Commissie het aan de ontvangers ervan gedurende het onderzoekstijdvak toegekende voordeel. Overeenkomstig artikel 6, onder b), van de basisverordening is het aan de ontvangers toegekende voordeel het verschil tussen de rente die de onderneming betaalt over de preferentiële lening en de rente die de onderneming zou betalen voor een vergelijkbare, op de markt verkrijgbare commerciële lening.
- (165) De Commissie heeft besloten de marktтарieven voor de preferentiële leningen van EXIM en CDB voor hypothetische benchmarks voor Chinese marktinvesterders vast te stellen overeenkomstig artikel 6, onder b), van de basisverordening. Vanwege het gebrek aan medewerking waren er geen nadere gegevens verstrekt door deze bank (en). Daarom besloot de Commissie dezelfde berekeningsmethode te hanteren als voor andere door in vreemde valuta luidende en door Chinese financiële instellingen in de VRC verstrekte leningen, en telde zij daarbij de risicopremie in verband met de investering in Egypte op, en wel als volgt.
- (166) Eerst heeft de Commissie de kredietrating van Jushi Egypt vastgesteld, die afspiegeling is van de financiële situatie van de onderneming. De Commissie merkte op dat een Chinees kredietratingbureau diverse ondernemingen in de CNBM-groep een rating tussen AA- en AA+ had toegekend. Gezien de in de overwegingen 137 tot en met 143 beschreven algemene vertekening van de Chinese kredietratings, concludeerde de Commissie dat die rating niet betrouwbaar is.
- (167) Volgens de Commissie kwam de algemene financiële situatie van Jushi Egypt overeen met een BB-rating, de hoogste rating die niet meer als “investment grade” wordt aangemerkt. Gezien het bestaan van doorlopende leningen heeft de Commissie geconcludeerd dat het gebruik van Amerikaanse bedrijfsobligaties met een rating B (in plaats van BB) passender zou zijn om een op de markt gebaseerde benchmark te bepalen.
- (168) In lijn met andere in buitenlandse valuta luidende leningen die zijn verstrekt door Chinese financiële instellingen in de VRC, zijn daarom in USD uitgegeven bedrijfsobligaties gebruikt om een passende benchmark te bepalen. Jushi Egypt is gevestigd in een land dat ten tijde van de verstrekking van de leningen werd geplaagd door maatschappelijke en politieke onrust en terroristische aanslagen, en heeft daarom, in verband met de externe omstandigheden in het land zelf, een ander kredietrisico dan aan de Chinese ondernemingen. Als gevolg daarvan heeft de Commissie een opslag gerekend op het benchmarktarief om het landenrisico in te prijzen in het marktтарief.
- (169) De premie voor het landenrisico is bepaald op basis van de OESO-classificatie van landenrisico voor exportkredieten, en op de door de OESO vastgestelde bijbehorende minimumrisico-opslag ⁽⁶⁸⁾. Het landenrisico voor leningen van EXIM werd bepaald op 2,37 % en dat voor leningen van CDB op 2,44 %.

⁽⁶⁶⁾ PBOC Working Paper No. 2017/5, 25 mei 2017, blz. 28.

⁽⁶⁷⁾ Statistieken van de centrale bank van Egypte: Gemiddelde rentetarieven op Egyptische leningen voor het onderzoekstijdvak op basis van de gewogen gemiddelde rentetarieven voor een steekproef van banken waarvan de deposito's circa 80 % van de totale deposito's van het bankstelsel uitmaken en berekend op maandbasis, zie <https://www.cbe.org.eg/en/EconomicResearch/Statistics/Pages/MonthlyInterestRatesHistorical.aspx>

⁽⁶⁸⁾ Voor nadere details, zie de Regeling inzake officieel ondersteunde exportkredieten, januari 2019, TAD/PG(2019)1 en de Classificaties van landenrisico van deelnemers aan de regeling inzake officieel ondersteunde exportkredieten.

- (170) Na de mededeling van de definitieve bevindingen voerde Jushi Egypt aan dat de Commissie gebruik had moeten maken van twee door een Egyptische bank in 2013 en 2016 afgegeven offertes voor de berekening van het voordeel uit hoofde van de leningen. De Commissie had die twee offertes ontvangen, maar had besloten dat ze niet representatief waren voor een vergelijkbare commerciële lening die de onderneming kon verkrijgen in de markt.
- (171) De Commissie heeft vastgesteld dat de offertes geen beschrijving bevatten van het feitelijke financiële product dat aan de onderneming wordt aangeboden, maar dat zij verwijzen naar een rentevoet voor het aanbieden van “kredietfaciliteiten” in het algemeen. Daarmee is het voor de Commissie onmogelijk om te bepalen of het aanbod daadwerkelijk betrekking heeft op een lening als zodanig of op andere financiële producten, zoals de opening van een kredietlijn of handelsfinancieringen (kredietbrieven, wissels, factoring enz.). Zelfs indien het aanbod betrekking zou hebben op een lening, ontbreekt andere cruciale informatie, zoals de duur van de vermeende lening die door de bank wordt aangeboden, en de omvang van de aangeboden kredietfaciliteiten (d.w.z. het maximumbedrag dat de bank bereid zou zijn aan de onderneming toe te kennen). In dit verband merkte de Commissie op dat de door CDB en EXIM verstrekte leningen langlopende leningen waren voor grote met vaste activa verband houdende projecten, ten belope van enkele honderden miljoen USD. Derhalve was de Commissie van mening dat zij het door Jushi Egypt verstrekte alternatief niet kon gebruiken.
- (172) Tot slot merkte de Commissie op dat zelfs indien de Commissie rekening zou houden met de door de onderneming verstrekte benchmark, deze niet zou resulteren in een significante wijziging in de berekening van het voordeel, aangezien de door de Egyptische bank voorgestelde rente in de lijn lag van de door de Commissie voor de benchmark vastgestelde basisrente, die overeenkomt met een door een Chinese bank in USD verstrekte lening aan een binnenlandse (Chinese) klant met een BB-rating. Zodoende bevestigden deze leningen hoe dan ook dat Jushi Egypt inderdaad voordeel had genoten van lagere rentetarieven dan de marktbenchmarkrentetarieven. Het argument van de onderneming is daarom van de hand gewezen.

3.3.2. Leningen van beleidsbanken aan Jushi Egypt via de moedermaatschappij Jushi in de VRC

- (173) In de periode die liep van 2014 tot het einde van het onderzoektijdvak verstrekte Jushi (China) een reeks intragroeps-leningen aan Jushi Egypt voor een totaalbedrag van circa 281,5 miljoen USD.
- (174) De Commissie stelde echter vast dat Jushi (China) deze intragroepsleningen zelf door middel van externe financiering door Chinese financiële instellingen had gefinancierd. Met andere woorden: Jushi Egypt kreeg de leningen niet rechtstreeks van de Chinese banken, maar in plaats daarvan kreeg Jushi (China) de preferentiële financiering van deze instellingen en gaf zij het voordeel van die leningen vervolgens aan haar productieactiviteiten in Egypte (Jushi Egypt) door. De rechtstreeks door EXIM en CDB verstrekte leningen zijn op zichzelf niet voldoende om te voorzien in het totale bedrag aan externe financiering om de fabricageactiviteiten in de SETC-zone te ontwikkelen. Daarom was de aanvullende onrechtstreekse financiering via intragroepsleningen nodig. De Commissie kon geen specifieke, rechtstreeks met het project in Egypte samenhangende banklening vinden. In 2014 gaf Jushi (China) echter een obligatie uit ter vervanging van verscheidene bankleningen om haar schuldenstructuur te verbeteren. Die obligatie, waarin diverse keren wordt verwezen naar de kapitaalbehoeften voor het project in Egypte, bevestigt dat Jushi (China) behoefte had aan externe financiële hulp voor haar productieactiviteiten in Egypte. Derhalve oordeelde de Commissie dat de onderliggende preferentiële leningen die werden doorgeleid via Jushi (China), ook aan de Egyptische overheid zijn toe te rekenen, evenzeer als de rechtstreekse leningen van de Chinese financiële instellingen aan Jushi Egypt.
- (175) Aangezien al deze leningen in wezen kunnen worden gelijkgesteld aan door de Egyptische overheid aan een Chinese onderneming verstrekte leningen, waarvan de voordelen vervolgens door die onderneming werden toegewezen aan de haar fabricageactiviteiten elders, heeft de Commissie besloten deze leningen te behandelen als elke andere binnenlandse Chinese lening aan een Chinese producent van glasvezelversterkingen. In dit verband heeft de Commissie vastgesteld, zoals opgemerkt in overweging 128, dat alle Chinese financiële instellingen die eigendom van de staat waren en die leningen hebben verstrekt aan Jushi (China) en Jushi Egypt, overheidsinstanties zijn in de zin van artikel 2, onder b), van de basisverordening, gelezen in samenhang met artikel 3, punt 1, onder a), i), van de basisverordening en in overeenstemming met de toepasselijke rechtspraak van de WTO.
- (176) De Commissie berekende vervolgens de hoogte van de tot compenserende maatregelen aanleiding gevende subsidie. In dit verband merkt de Commissie op dat het nominale rentetarief dat Jushi (China) rekende aan Jushi Egypt 7,5 % bedroeg. Geen enkele aan Jushi (China) verstrekte financiering had echter een rentetarief met die hoogte. Het gemiddelde rentetarief dat Jushi (China) tijdens het onderzoektijdvak moest betalen was circa 4 %. De Commissie heeft het gemiddelde rentetarief dat Jushi (China) betaalt op het uitstaande bedrag van de intragroepslening tijdens het onderzoektijdvak vergeleken met het bedrag dat de onderneming zou hebben moeten betalen voor een vergelijkbare commerciële lening die zou zijn verkregen in de markt.

- (177) Om rekening te houden met de verhoogde risicoblootstelling van de banken, die blijkt uit het bestaan van doorlopende leningen, besloot de Commissie een graad lager op de risicoratingschaal en Amerikaanse bedrijfsobligaties met een rating B (in plaats van BB) te gebruiken om de op de markt gebaseerde benchmark te bepalen.
- (178) Uit alle hiervoor in dit punt beschreven elementen van deze financiering blijkt duidelijk dat Jushi (China) alle voordelen uit de preferentiële financiering door de Chinese financiële instellingen liet toekomen aan Jushi Egypt. Om al deze redenen werd het aldus berekende voordeel toegerekend aan Jushi Egypt.
- (179) Na de mededeling van de definitieve bevindingen heeft Jushi Egypt betoogd dat de Commissie de kredietrating van Jushi Egypt niet had mogen verlagen van “AA” naar “B” op basis van het feit dat Jushi Egypt het met haar moederonderneming overeengekomen aflossingsschema niet nakwam of dat, in enkele gevallen, de moederonderneming van Jushi Egypt namens Jushi Egypt leningen had afgelost. Het feit dat de concerngroep van Jushi Egypt heeft besloten dat het beter was voor een andere entiteit in de groep, wanneer een andere entiteit in de groep de kosten zou dragen zodat de kasstroom in een andere entiteit behouden blijft, geeft niet aan dat deze andere entiteit haar verplichting niet zou zijn nagekomen indien deze verplichting had bestaan jegens een bankinstelling.
- (180) De Commissie merkte in de eerste plaats op dat zij geen enkele door een externe partij aan Jushi Egypt afgegeven rating heeft vastgesteld, en dat Jushi Egypt in dit verband dit evenmin bewijsmateriaal heeft verstrekt. Derhalve had Jushi Egypt nooit een “AA”-rating als uitgangspunt. De Commissie moest derhalve de kredietrating van Jushi Egypt in de onderhavige zaak vaststellen aan de hand van de beschikbare gegevens. Gezien de aanzienlijke omvang van de intragroepsleningen van de moedermaatschappij en het feit dat Jushi Group als garant voor de leningen van CDB en EXIM fungeerde, stelde de Commissie vast dat de rating van Jushi Egypt nauw met de rating van haar moedermaatschappij was verbonden en die, zoals vermeld in overweging 168, was vastgesteld op “BB”. Deze BB-rating was derhalve het uitgangspunt voor de Commissie.
- (181) In de tweede plaats, zoals uitgelegd in overweging 178, heeft de Commissie besloten de rating met één graad te verlagen, van BB naar B, vanwege het feit dat Jushi Egypt haar verplichtingen in de loop der jaren niet steeds is nagekomen. De Commissie heeft vastgesteld dat de leningen van CDB en EXIM weliswaar volgens schema werden afgelost, maar dat de totale verplichtingen van de onderneming in de loop der tijd waren toegenomen. Aldus heeft Jushi Egypt externe schuld vervangen door intragroepsschuld, maar is zij haar zijn verplichtingen jegens de bankinstellingen zelf niet nagekomen. In tegenstelling tot de verklaringen van Jushi Egypt zijn er ook aanwijzingen dat de onderneming haar verplichtingen niet zou hebben kunnen nakomen indien al haar schuldeisers externe bankinstellingen waren geweest. Zo loste de onderneming, hoewel zij in de jaren 2015 en 2016 verlies leed en in 2016 een negatief eigen vermogen had, wel grote bedragen af op de leningen van CDB — in totaal 54 miljoen USD (ongeveer 546 miljoen EGP) over die jaren. De onderneming zou dus niet in staat zijn geweest haar externe verplichtingen na te komen zonder financiële steun van de moedermaatschappij.
- (182) Gezien de bovenstaande overwegingen verwerpt de Commissie dit argument.
- (183) Alle vastgestelde subsidies zijn berekend in verhouding tot de totale omzet van de onderneming. Vervolgens is de subsidie toegerekend aan de omzet van de uitvoer van het betrokken product naar de Unie.
- (184) Het subsidiepercentage van de preferentiële financiering in de vorm van leningen van Chinese beleidsbanken, rechtstreeks of via de moederonderneming Jushi (China), kwam voor Jushi Egypt uit op 6,46 %.

3.3.3. Steun voor kapitaalinvesteringen

- (185) Jushi Egypt moest, naast rechtstreekse leningen en intragroepsleningen, haar financiële behoeften eveneens dekken door haar kapitaal te verhogen.
- (186) In eerdere onderzoeken is vastgesteld dat er op het niveau van de moederondernemingen van Chinese groepen substantiële subsidies werden ontvangen om buitenlandse investeringen in het kader van het “One Belt, One Road”-initiatief te ondersteunen, die de vorm aannamen van subsidies, preferentiële financiering en kapitaalinjecties. Dat geldt met name voor het onlangs afgesloten antisubsidieonderzoek naar banden (“de zaak Banden”) ⁽⁶⁹⁾.

⁽⁶⁹⁾ Uitvoeringsverordening (EU) 2018/1690, punt 3.7.

3.3.3.1. Rechtsgrondslag

- Dertiende Vijfjarenplan voor de ontwikkeling van de buitenlandse handel, bekendgemaakt door het Ministerie van Handel op 26 december 2016;
- Richtsnoeren van de Staatsraad inzake de bevordering van samenwerking met het oog op internationale productiecapaciteiten en vervaardiging van apparatuur, bekendgemaakt in 2015 (“de richtsnoeren”);
- Ontwikkelingsplan 2016-2020 voor de sector bouwmaterialen, Ministerie van Industrie en Informatietechnologie, GXBG [2016] nr. 315;
- Dertiende Vijfjarenplan voor de vezel- en composietmaterialensector;
- Made in China 2025, Staatsraad, 7 juli 2015.

3.3.3.2. Toepassing van de bepalingen van artikel 28, lid 1, van de basisverordening op de Jushi Group

- (187) In het in overweging 8 bedoelde verzoek om informatie verzocht de Commissie om informatie over de Jushi Group, onder andere met betrekking tot wijzigingen in de kapitaalstructuur, waaronder kapitaalverhogingen en veranderingen in aandeelhoudersrechten, Jushi Egypt en een aantal rechtstreekse en indirecte moederondernemingen die behoorden tot de Jushi Group, die zelf weer lid van de China National Building Materials Group (“CNBM Group”) was.
- (188) Uit het onderzoek kwam naar voren dat China National Building Material Co. Ltd (“CNBM”) een Chinese staatsonderneming is die rechtstreeks of indirect voor 41,27 % in handen is van China National Building Material Group Co., Ltd, die op haar beurt volledig eigendom is van de SASAC. Met een belang van 26,97 % is CNBM de grootste aandeelhouder van China Jushi Co., Ltd (“China Jushi”), die de enige aandeelhouder van Jushi Egypt is ⁽⁷⁰⁾.
- (189) In eerste instantie verstrekke Jushi Egypt zeer beperkt informatie over de rechtstreekse en indirecte moederondernemingen.
- (190) In reactie daarop heeft de Commissie Jushi Egypt op 18 maart 2020 een brief gestuurd waarin de tekortkomingen werden vermeld en Jushi Egypt in kennis werd gesteld van de mogelijke toepassing van de bepalingen van artikel 28 van de basisverordening. De Jushi Group had onder meer geen informatie verstrekt over de onderliggende redenen voor de wijzigingen in de kapitaalstructuur en de wijze waarop de kapitaalverhogingen waren gefinancierd voor Jushi Egypt, de Jushi Group, China Jushi Co. Ltd en CNBM.
- (191) In antwoord op deze brief diende Jushi Egypt een document in waarin enkele van de tekortkomingen werden gecorrigeerd, met name de wijze waarop de wijzigingen in de kapitaalstructuur tot uiting komen in de jaarrekeningen van de verschillende groepsondernemingen. De verstrekte informatie over de betrokkenheid van overheids- en niet-overheidsentiteiten (d.w.z. commerciële staatsbanken) bestond echter louter uit ongestaafde verklaringen, en de informatie over de onderliggende redenen voor de veranderingen en de financiële details was zeer mager.
- (192) Zoals hierboven is opgemerkt, is het feit dat CNBM in belangrijke mate in handen van de overheid is van belang. Bovendien bekleedt het hele managementteam van CNBM, volgens publiekelijk toegankelijke informatie op de website van CNBM ⁽⁷¹⁾, partijfuncties, zoals secretaris van het Partijcomité, adjunct-secretaris van het Partijcomité of vast lid van het Partijcomité. Daarnaast is Cao Jianglin, uitvoerend directeur van CNBM en vast lid van het Partijcomité, sinds 2002 ook voorzitter van China Jushi ⁽⁷²⁾. De verklaring dat alle besluiten over de kapitaalverhogingen van de betrokken ondernemingen onafhankelijk zijn genomen door de desbetreffende raad van bestuur, zonder enige betrokkenheid van de overheid of andere niet-overheidsentiteiten bij het proces, is niet geloofwaardig gegeven de overheidseigendom en de betrokkenheid van de partij bij het management.
- (193) Bij gebreke van dergelijke informatie was de Commissie van mening dat zij cruciale informatie over dit aspect van het onderzoek niet had ontvangen.
- (194) De Commissie heeft daarom geconcludeerd dat zij zich voor haar bevindingen inzake Jushi Group, China Jushi Co. Ltd en CNBM deels moest baseren op de beschikbare gegevens.

3.3.3.3. Bevindingen van het onderzoek

- (195) Gedurende het onderzoektijdvak profiteerde Jushi Egypt van subsidies die de onderneming via CNBM, een entiteit onder zeggenschap van de staat, ontving in de vorm van kapitaalinjecties, meer specifiek gestort kapitaal.

⁽⁷⁰⁾ <http://cnbm.wsfg.hk/index.php?SectionID=FinancialReports&PageID=2019&Language=eng> (voor het laatst geraadpleegd op 20 november 2019).

⁽⁷¹⁾ <http://www.cnbm.com.cn/EN/0000001600070008002/>, geraadpleegd op 24 april 2020.

⁽⁷²⁾ Jaarverslag 2019, CNBM.

- (196) In 2012 deden de aandeelhouders een aanzienlijke bijdrage van 42,6 miljoen USD voor de financiering van Jushi Egypt. Sindsdien is het kapitaal van Jushi Egypt aanzienlijk verhoogd, tot 162 miljoen USD bij de aanvang van het onderzoektijdvak. Aan het einde van het onderzoektijdvak was het kapitaal van Jushi Egypt ongeveer vier keer zo hoog als in 2012.
- (197) Jushi Egypt is volledig eigendom van Jushi Group, die volledig eigendom is van China Jushi. De belangrijkste aandeelhouder van China Jushi is CNBM holding, die sinds 2010 steeds meer dan 25 % van de aandelen heeft gehouden.
- (198) Parallel aan de kapitaalverhoging in Jushi Egypt is de deelneming van CNBM in de kapitaalstructuur van China Jushi in dezelfde orde van grootte toegenomen. Specifiek verhoogde CNBM haar bijdrage in de vorm van gestort kapitaal in China Jushi van 190 miljoen CNY (30,2 miljoen USD) in 2011 tot 944 miljoen CNY (140,9 miljoen USD) ultimo 2018.
- (199) De vergelijkbare trend en omvang van de kapitaalverhogingen van Jushi Egypt en China Jushi duidt er sterk op dat CNBM gelden heeft aangetrokken om, tot aan het onderzoektijdvak, via China Jushi het kapitaal van Jushi Egypt te verhogen.
- (200) Naast de verhogingen van het gestorte kapitaal door CNBM zijn er grote bedragen overgemaakt aan China Jushi en Jushi Group via andere soorten kapitaalrekeningen.
- (201) Teneinde de aard van de overmakingen en de omstandigheden waarin het kapitaalbezit binnen de betrokken ondernemingen zich heeft ontwikkeld, vast te stellen, verzocht de Commissie om inzage in de desbetreffende informatie van CNBM. Zoals uitgelegd in deel 3.3.3.2, heeft Jushi Egypt echter niet volledig meegewerkt aan het onderzoek en heeft zij niet de benodigde informatie verstrekt. Bij gebreke van deze informatie en op grond van de bepalingen van artikel 28 van de basisverordening heeft de Commissie zich voor haar bevindingen deels op de beschikbare gegevens moeten baseren. De Commissie moest in het bijzonder van de beschikbare gegevens gebruikmaken om de financieringsbron van het door CNBM, onder andere via China Jushi, aan Jushi Egypt verstrekte kapitaal vast te stellen.
- (202) Daartoe heeft de Commissie vastgesteld dat CNBM zich er duidelijk toe had verbonden om in aangemoedigde bedrijfstakken in het buitenland te investeren. In haar jaarverslag, op haar website en in haar eigen installaties prijst CNBM zichzelf aan als een *“actieve uitvoerder van het “One Belt, One Road”-initiatief*. Zo was zij verantwoordelijk voor *“de uitvoering van 312 cementprojecten in 75 landen en regio's wereldwijd, meer dan 60 glasvezelprojecten en 33 investeringsprojecten, de bouw van 5 buitenlandse magazijnen, de exploitatie van 14 buitenlandse bouwmarktketens en het beheer van meer dan 30 fabrieken wereldwijd”* ⁽⁷³⁾.
- (203) Meer specifiek, in de context van de glasvezelversterkingen, richtte CNBM in 2012 Jushi Egypt op, een producent van glasvezelversterkingen in Egypte en een dochteronderneming van de Chinese producent-exporteur Jushi. In de daaropvolgende jaren zijn diverse belangrijke investeringsprojecten ondernomen om de productiecapaciteit van Jushi Egypt te vergroten.
- (204) Daarnaast heeft Jushi Group een aantal dochterondernemingen voor buitenlandse productie en handel opgericht in Zuid-Afrika, Zuid-Korea, Italië, Spanje, Frankrijk, Canada, India, Singapore, Japan, de VS en Hongkong. In 2016 haalde de CNBM Group meer dan 5 miljard CNY (747,38 miljoen USD) op voor haar globaliseringsstrategie in het kader van het Dertiende Vijfjarenplan (2016-2020), waaronder ook de bovengenoemde Egyptische projecten vielen, evenals een investering van 300 miljoen USD in een fabriek in de Verenigde Staten, met een geplande start van de productie in 2018 ⁽⁷⁴⁾. In India zal medio 2020 een productiefaciliteit met een capaciteit van 100 000 ton worden opgezet.
- (205) Al deze buitenlandse projecten passen binnen de bredere context van het “naar buiten gerichte” beleid van de VRC. Zo stelde CNBM-voorzitter Song Zhiping in dit verband: *“De ondertekening van het contract voor het Jushi US-project is een mijlpaal in de strategische ontwikkeling en mondialisering van China Jushi, en daarnaast een belangrijke stap voorwaarts in het streven van China Jushi naar hogere doelen. Ook is dit project een referentiepunt in de globalisering van CNBM en de Chinese bouwmaterialensector als geheel”*.

⁽⁷³⁾ Informatiebord bij de ingang van de fabriek van Jushi Egypt.

⁽⁷⁴⁾ China Jushi Online News Center, en het artikel *“Jushi plans to establish a factory in India”*, JEC Composites News, 4 augustus 2016, <http://www.jeccomposites.com/knowledge/international-composites-news/jushi-plans-establish-factory-india> (voor het laatst geraadpleegd op 3 februari 2020).

- (206) Glasvezelversterkingen zijn ook een aangemoedigde sector in het kader van het Made in China 2025-initiatief ⁽⁷⁵⁾, waardoor de sector in aanmerking komt voor aanzienlijke overheidssteun. Ter ondersteuning van het Made in China 2025-initiatief, en daardoor indirect ook van de sector glasvezelversterkingen, is een aantal fondsen ingesteld, zoals het National Integrated Circuit Fund, het Advanced Manufacturing Fund en het Emerging Industries Investment Fund ⁽⁷⁶⁾.
- (207) Glasvezelversterkingen worden vaak onder “nieuwe materialen” geschaard. In de routekaart Made in China 2025 ⁽⁷⁷⁾ staan tien strategische sectoren, die de belangrijkste bedrijfstakken voor de Chinese overheid vormen. In sector 9 wordt een beschrijving gegeven van de categorie “nieuwe materialen” en de bijbehorende subcategorieën, zoals geavanceerde basismaterialen (punt 9.1), belangrijke strategische materialen (punt 9.2) zoals hoogwaardige vezels en composietmaterialen en materialen voor nieuwe energie ⁽⁷⁸⁾. Nieuwe materialen profiteren dus van de in het document vermelde ondersteuningsmechanismen, die bijvoorbeeld kunnen bestaan uit financiële ondersteuning, belastingvoordelen en ondersteuning en toezicht door de Staatsraad ⁽⁷⁹⁾.
- (208) Voor deze essentiële bedrijfstakken wordt in hoofdstuk 3.9 van de routekaart Made in China 2025 uitdrukkelijk vermeld dat de VRC het volgende zal doen:
- *“ondernemingen ondersteunen bij fusies, deelnemingen in aandelenkapitaal en durfkapitaalinvesteringen in het buitenland;*
 - *actief deelnemen aan en bevorderen van internationale industriële samenwerking en uitvoeren van belangrijke strategische plannen zoals de “Economische gordel van de zijderoute” en de “Maritieme zijderoute van de 21e eeuw” om sneller de aanleg van met elkaar in verbinding staande netwerken met omliggende landen en intensieve industriële samenwerking tot stand te brengen;*
 - *gebruikmaken van de “openstelling” van grenzen en tot stand brengen van een aantal buitenlandse samenwerkingsparken voor productie in daarvoor in aanmerking komende landen;*
 - *aanmoedigen van overdracht van hoogwaardige uitrusting, geavanceerde technologie en sterke industrie in het buitenland”.*
- (209) In een ander interview verklaarde Song Zhiping dat vanuit het oogpunt van ondernemingen, CNBM bijzondere aandacht besteedde aan het nationale “One Belt, One Road”-beleid en dat het “One Belt, One Road”-initiatief “een *“once-in-a-lifetime”-kans is voor de Chinese bouwmaterialengroep*”. Ook wees hij erop dat het “naar buiten” gerichte beleid gepaard gaat met financiële samenwerking en alleen werkt als “financiering, samenwerking met staatsinvesteringsfondsen, afnemerskrediet, financiële leasing en andere instrumenten hand in hand gaan”. In diezelfde trant verklaarde Song Zhiping dat “[i]nternationale samenwerking op het gebied van capaciteitsopbouw moet worden gecombineerd met het nationale “One Belt, One Road”-beleid en met name het nationale financieel beleid. In het verleden deden wij eenvoudige investeringen, door geld te lenen en investeringen te financieren en dat zet geen zoden aan de dijk. Ik heb een model voor ogen als dat van het Chinese Guoxin Holdings, waarbij ondernemingen 10 % inbrengen en de staat de overige 90 % uit deviezenreserves van de staat inbrengt. We moeten af van het traditionele gebruik van leningen en op zoek gaan naar nieuwe financierings- en organisatie-modellen. Ik denk dat we de sterke financiële voordelen van het land ten volle moeten benutten, meer investeringsfondsen voor bouwmaterialen moeten oprichten, meer kapitaal moeten mobiliseren om aan investeringen deel te nemen en bouwmaterialen-bedrijven bij de internationalisering moeten ondersteunen.”.
- (210) Die visie wordt door de Chinese overheid ondersteund, zoals blijkt uit een toespraak van Xiao Yaquing, directeur van de aan de staatsraad ondergeschikte SASAC, tijdens een door CNBM georganiseerde conferentie: “Centrale ondernemingen vormen de ruggengraat van de nationale economie en moeten nauw worden geïntegreerd met de nationale “One Belt, One Road”-strategie, gebruikmakend van voordelige productiecapaciteit en met een nadruk op belangrijke gebieden en ter ondersteuning van de internationale samenwerking op het gebied van capaciteitsopbouw en apparatuur. Zij nemen de leiding bij het creëren van een nieuwe troefkaart voor het “naar buiten” gerichte beleid van het land [...]. In recente jaren hebben China Building Materials en China Materials Group het tempo van de “naar buiten” gerichte ontwikkelingen opgevoerd en uitstekende resultaten geboekt, en het is van groot belang de groep zodanig te herstructureren dat zij bij de internationalisering van de bouwmaterialensector een voortrekkersrol kan spelen. Na de reorganisatie zullen de initieel geplande investeringsprojecten in landen langs de Nieuwe Zijderoute een investering van meer dan 90 miljard yuan per jaar vergen.” ⁽⁸⁰⁾.

⁽⁷⁵⁾ http://www.gov.cn/zhengce/content/2015-05/19/content_9784.htm

⁽⁷⁶⁾ Zie US-China Economic and Security Review Commission: Dertiende Vijfjarenplan, blz. 12.

⁽⁷⁷⁾ <https://www.cae.cn/cae/html/files/2015-10/29/20151029105822561730637.pdf>

⁽⁷⁸⁾ Zie de routekaart Made in China 2025, blz. 142 en 152.

⁽⁷⁹⁾ Zie de routekaart Made in China 2025, hoofdstuk 4: Strategische ondersteuning en voorzieningen.

⁽⁸⁰⁾ Xiao Yaquing: *to build a “going out” national new business card after the reorganization of the enterprise*, bron: Sina Finance; auteur: Sina Finance; gepubliceerd: 29.8.2016.

- (211) Uit het onderzoek is naar voren gekomen dat China National Building Material Co. Ltd (“CNBM”) een Chinese staatsonderneming is die rechtstreeks of indirect voor 41,27 % eigendom is van de moederonderneming China National Building Material Group Co., Ltd, die op haar beurt volledig in handen is van de SASAC. CNBM heeft een belang van 26,97 % in China Jushi Co., Ltd, die de enige aandeelhouder van Jushi is ⁽⁸¹⁾.
- (212) Daarom is CNBM een Chinese staatsonderneming die rechtstreeks of indirect in handen is van de moederonderneming China National Building Material Group Co., Ltd, die op haar beurt volledig in handen is van de SASAC. De SASAC is het belangrijkste vehikel waarmee de Chinese overheid op verschillende manieren zeggenschap uitoefent over staatsondernemingen als middel om haar beleid en plannen uit te voeren in plaats van een marktlogica te volgen in haar bedrijfsactiviteiten ⁽⁸²⁾. Onverminderd de conclusie over de hoedanigheid van overheidsinstantie van CNBM in de zin van artikel 3 van de basisverordening, kan op basis van al het voornoemde bewijs worden geconcludeerd dat CNBM en de Jushi Group als geheel bij het produceren en uitvoeren van het betrokken product industrieel en overheidsbeleid in het kader van het “One Belt, One Road”-initiatief en het “naar buiten” gerichte beleid uitvoeren.
- (213) Het is in deze context dat CNBM van de overheid een financiële bijdrage ontving teneinde deze beleidsmaatregelen uit te voeren, waaronder de financiering van haar investering in Egypte voor de productie van het betrokken product. Vanwege de niet-volledige medewerking van Jushi Egypt op dit punt was de Commissie niet in staat om de daadwerkelijke bron van de financiering te achterhalen en tot in detail te motiveren of die financiële bijdrage werd geleverd door de SASAC of door het Silk Road Fund (“SRF”) als het vehikel voor de tenuitvoerlegging van de “One Belt, One Road”-strategie. De Commissie heeft op grond van de beschikbare feiten, overeenkomstig artikel 28 van de basisverordening, geconcludeerd dat zowel de SASAC ⁽⁸³⁾ als het SRF ⁽⁸⁴⁾ moeten worden beschouwd als overheidsinstanties in de zin van artikel 3 en artikel 2, onder b), van de basisverordening wanneer zij de financiële bijdrage aan CNBM leveren. In elk geval moeten de SASAC en het SRF, ook als zij niet zouden moeten worden aangemerkt als overheidsinstanties, worden beschouwd als een lichaam waaraan de Chinese overheid functies in verband met de uitvoering van overheidsbeleid heeft toevertrouwd of hen daarmee heeft belast in de zin van artikel 3, punt 1, onder a), iv), van de basisverordening ⁽⁸⁵⁾.
- (214) Ook heeft de Commissie vanwege het gebrek aan medewerking geconcludeerd, op basis van al het bovengenoemde bewijs voor de financiering van projecten buiten de VRC uit hoofde van het “One Belt, One Road”-initiatief, waaronder Egypte, en voor de bevindingen in de zaak Banden, dat CNBM een financiële bijdrage ontving in de vorm van subsidies, die vervolgens werden gebruikt voor opeenvolgende bijdragen aan de kapitaalverhoging van Jushi Egypt voor haar activiteiten in Egypte.
- (215) Aangezien er door CNBM geen nader bewijsmateriaal is verstrekt en op basis van het algemeen beschikbare bewijsmateriaal besloot de Commissie compenserende maatregelen in te stellen tegen de achtereenvolgende kapitaalverhogingen van Jushi Egypt, als zijnde door de staat gesteunde kapitaalinjecties waarmee werd beoogd de productiefaciliteiten van CNBM in Egypte op te zetten en uit te breiden. Die steun zou tevens overeenkomen met de afspraken waarover China en Egypte overeenstemming hadden bereikt in het kader van de Samenwerkingsovereenkomst tot instelling van de SETC-zone, die om dezelfde redenen als toegelicht in overweging 91 aan Egypte zijn toegerekend en die dus aan de vanuit Egypte uitgevoerde producten kunnen worden toegeschreven.

3.3.3.4. Voordeel

- (216) Vervolgens onderzocht de Commissie of met de door de Chinese overheid via SASAC en/of het Silk Road Fund verleende financiële bijdrage een voordeel was verleend aan Jushi Egypt. Ook hier weer moest de Commissie, vanwege de niet-medewerking van Jushi Egypt, haar bevindingen baseren op beschikbare feiten zoals bedoeld in artikel 28 van de basisverordening.
- (217) Het in het bovenstaande subdeel aangevoerde bewijs toont aan dat het mandaat en de doelstelling van zowel de SASAC als het SRF erin bestaat om in het kader van de “naar buiten”-strategie uitvoering te geven aan overheidsbeleid en -plannen, onder meer door financiële steun en financiering te verstrekken voor aangemoedigde sectoren, waaronder die van glasvezelversterkingen. SASAC en het Silk Road Fund richten zich bij het verstrekken van financiering niet naar marktbeginzelen en -gedrag maar verrichten hun activiteiten om het desbetreffende overheidsbeleid uit te voeren. Een duidelijk voorbeeld van het feit dat hun activiteiten losstaan van de markt, werd

⁽⁸¹⁾ <http://cnbm.wsfg.hk/index.php?SectionID=FinancialReports&PageID=2019&Language=eng> (voor het laatst geraadpleegd op 20 november 2019).

⁽⁸²⁾ Zie onder andere het werkdokument van de diensten van de Commissie over aanzienlijke verstoringen in de economie van de VRC voor handelsbeschermingsdoeleinden, SWD(2017) 483 final/2 van 20.12.2017, te vinden op https://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2017/december/tradoc_156474.pdf

⁽⁸³⁾ Het bewijs ter staving van de conclusie over de hoedanigheid van overheidsinstantie van de SASAC is onder andere te vinden in punt 5 van het werkdokument van de diensten van de Commissie SWD(2017) 483; zie de vorige voetnoot.

⁽⁸⁴⁾ Het bewijs ter staving van de conclusie over de hoedanigheid van overheidsinstantie van het SRF is onder andere te vinden in de zaak Banden (Uitvoeringsverordening (EU) 2018/1690, inzonderheid punt 3.7, overwegingen 341-360).

⁽⁸⁵⁾ Zie ook overweging 358 van de bandenverordening.

in de zaak Banden vastgesteld, waarin het Silk Road Fund een subsidie aan de moedermaatschappij van de groep had verstrekt voor de overname van een dochtermaatschappij in de EU. Bovendien stelde de Commissie in de zaak Banden vast dat zulke projecten volgens een soortgelijk patroon verliepen ⁽⁸⁶⁾. Daarom kan redelijkerwijs worden aangenomen dat CNBM, als belangrijke centrale staatsonderneming, hetzelfde patroon zou volgen en van soortgelijke subsidies zou profiteren.

- (218) De Commissie merkt voorts op dat het bedrag van de opeenvolgende parallelle kapitaalverhogingen van Jushi Egypt, via China Jushi, grosso modo overeenkwamen met het bedrag van de financieringskloof voor het investeringsproject in Egypte die resteerde na de verstrekking van de preferentiële financiering. Zoals uitgelegd in de overwegingen 171 tot en met 174, waren de omvang en de schaal van de opeenvolgende kapitaalinjecties van CNBM in Jushi Group en China Jushi in wezen gelijk aan die van de kapitaalverhogingen van Jushi Egypt, die bestemd waren voor het dichten van die financieringskloof. Dit was geheel consistent met het doel van de werking en de financiering van de SASAC en het SRF.
- (219) Op basis van het bewijs in het dossier en in overeenstemming met artikel 28 van de basisverordening heeft de Commissie geconcludeerd dat de door de SASAC en/of het SRF verstrekte financiële bijdrage een voordeel werd toegekend in de zin van artikel 3, punt 2, van de basisverordening.

3.3.3.5. Berekening van de hoogte van de subsidie

- (220) Zoals uitgelegd in punt 3.3.3.2, heeft Jushi Egypt niet volledig antwoord gegeven op het verzoek om informatie. Het was derhalve onmogelijk om de subsidies te controleren die op het niveau van de moedermaatschappij waren ontvangen in verband met de investeringen van de groep in het buitenland met betrekking tot het betrokken product, en de precieze hoogte van het voordeel te bepalen.
- (221) Daarom greep de Commissie overeenkomstig artikel 28 van de basisverordening terug op de beschikbare gegevens om de hoogte van de subsidie te bepalen die via de financiële bijdrage van SASAC respectievelijk het Silk Road Fund was verleend. Zoals hiervoor is toegelicht, stelde de Commissie vast dat er in de diverse groepsondernemingen in China sprake was van parallelle kapitaalverhogingen die uiteindelijk naar Jushi Egypt vloeiden, in dezelfde orde van grootte en in dezelfde periode. Omdat CNBM deze middelen van SASAC en/of het Silk Road Fund ontving voor specifiek de investering in Egypte in het kader van de Nieuwe Zijderoute en het “naar buiten gerichte” beleid, diende CNBM enkel als intermediair om deze middelen aan Jushi Egypt door te geven, zonder enig voordeel voor zichzelf te houden aangezien dat onverenigbaar met de bestemming van de middelen zou zijn. Het feit dat het financieringstekort in de Egyptische investering van Jushi Egypt grofweg overeenkwam met het bedrag van de kapitaalverhogingen, bevestigt dit nog eens.
- (222) Ter bepaling van de hoogte van de middelen die Jushi Egypt door de tussenkomst van CNBM had ontvangen in de vorm van kapitaalinjecties, analyseerde en traceerde de Commissie de achtereenvolgende kapitaalverhogingen van de betrokken ondernemingen, te weten Jushi Egypt, Jushi Group en China Jushi, waarvan CNBM de belangrijkste aandeelhouder is.
- (223) Om het spoor van de middelen na te trekken, onderzocht de Commissie niet alleen de verhogingen van het gestorte kapitaal maar ook die van andere eigenvermogensinstrumenten. Meer in het bijzonder werden aanzienlijke bedragen aan middelen ontdekt in de vorm van kapitaaloverschotten in de intermediaire bedrijven China Jushi en Jushi Group. Specifiek met betrekking tot deze intermediaire bedrijven merkte de Commissie op dat bij sommige kapitaalverhogingen de aan deze ondernemingen overgemaakte bedragen groter waren dan de bedragen die de onderneming later onder gestort kapitaal zou boeken. De betrokken onderneming kon derhalve zonder de eigenlijk verwachte verandering in de deelnemingstructuur van de onderneming over die middelen beschikken. Door rekening te houden met de kapitaalinjecties via gestort kapitaal en de aangetroffen bedragen op andere soorten kapitaalrekeningen, zoals kapitaaloverschotten, kon de Commissie vaststellen dat ruim 87 % van het eigen vermogen van Jushi Egypt had kunnen worden toegerekend aan CNBM. Het totale bedrag van het voordeel voor de ontvanger, berekend volgens deze methode, komt daarom neer op (142,8 miljoen USD).
- (224) Doordat de Commissie maar beperkt toegang had tot meer gedetailleerde informatie, kon zij de exacte bron van al deze middelen echter niet bepalen en derhalve ook niet met een voldoende mate van waarschijnlijkheid vaststellen dat alle bedragen op andere kapitaalrekeningen van Jushi Egypt waren gekanaliseerd en overgemaakt door CNBM.
- (225) Om die reden koos de Commissie voor een behoedzamere benadering en richtte zij zich uitsluitend op de ontwikkelingen in het gestorte kapitaal die met voldoende waarschijnlijkheid op CNBM konden worden teruggevoerd. Concreet heeft de Commissie eenvoudigweg de toename van het door CNBM in China Jushi gestorte kapitaal sinds 2011 en de parallelle ontwikkeling van kapitaalverhogingen in Jushi Egypt sinds 2012 in aanmerking genomen. Derhalve kwam de Commissie tot de conclusie dat 51 % van het eigen vermogen van Jushi Egypt (d.w.z. 81,8 miljoen USD) door CNBM was verstrekt, middels de van SASAC of van het Silk Road Fund ontvangen financiële bijdrage.

⁽⁸⁶⁾ Zie Uitvoeringsverordening (EU) 2018/1690.

- (226) Na vaststelling van het totaalbedrag aan subsidies berekende de Commissie het tijdens het onderzoektijdvak aan Jushi Egypt verleende voordeel overeenkomstig de artikelen 6 en 7 van de basisverordening. Het voordeel van de subsidies via kapitaalverhogingen moet aan het onderzoektijdvak worden toegerekend gelet op de afschrijvingsperiode van eigen vermogen, dat niet tot de vaste activa wordt gerekend en derhalve normaalgesproken onder de toeschrijvingsbepalingen van artikel 7, lid 4, van de basisverordening valt.
- (227) Door het gebrek aan medewerking van Jushi Egypt bij het beantwoorden van het verzoek om informatie beschikte de Commissie niet over nadere informatie over specifieke overeenkomsten inzake het gebruik van de subsidie in verband met de kapitaalinvesteringen van de SASAC of het Silk Road Fund. In de zaak Banden sloeg de Commissie het subsidiebedrag om over een periode van zeven jaar, omdat die periode overeenkwam met de gemiddelde duur van investeringen van het Silk Road Fund en met een andere lening die gelijktijdig voor die transactie was aangegaan ⁽⁸⁷⁾. Vanwege het gebrek aan medewerking en het ontbreken van een specifieke aandeelhoudersovereenkomst in deze zaak heeft de Commissie besloten een conservatieve benadering te hanteren en de gemiddelde nuttige levensduur van de activa van Jushi Egypt te gebruiken, op basis van de aanname dat de financiering werd gebruikt om de financieringskloof voor het investeringsproject te dichten, in overeenstemming met artikel 7, lid 3, gelezen in samenhang met artikel 7, lid 4, van de basisverordening, waarin wordt bepaald dat er een andere omslagtermijn kan worden gebruikt indien de omstandigheden dat rechtvaardigen. Op deze grondslag hanteerde de Commissie een afschrijvingsperiode van twaalf jaar.
- (228) Alle vastgestelde subsidies zijn berekend in verhouding tot de totale omzet van de onderneming. Vervolgens is de subsidie toegerekend aan de omzet van de uitvoer van het betrokken product naar de Europese Unie.
- (229) Dit resulteerde in een subsidiëeringspercentage van 2,01 %.

3.3.3.6. Opmerkingen over de steun voor kapitaalinvesteringen

- (230) Na de mededeling van de definitieve bevindingen heeft de producent-exporteur aangevoerd dat de Commissie niet heeft aangetoond dat de kapitaalverstrekking kan worden toegerekend aan CNBM, en meer specifiek dat dat kapitaal niet afkomstig was van China Jushi of uit de winsten van Jushi Group. In dezelfde gedachtenlijn voerde de onderneming tevens aan dat de Commissie niet heeft uitgelegd waarom, als CNBM sinds 2010 jaarlijks middelen aan China Jushi heeft verstrekt, middelen enkel in een paar van die jaren naar Jushi Group en Jushi Egypt werden doorgesluisd. Ook betoogde CNBM dat de Commissie niet heeft aangetoond dat de steun voor kapitaalinvesteringen kan worden toegerekend aan enige overheidsinstantie, zodat deze steun geen subsidie kan vormen. Tot slot heeft de producent-exporteur de Commissie verzocht om uit te leggen, mocht zij vasthouden aan haar benadering, hoe zij tot de vaststelling is gekomen dat er sprake is van een patroon tussen de kapitaalsteun van CNBM aan China Jushi en de kapitaalsteun van Jushi Group aan Jushi Egypt.
- (231) Ten eerste stelde de Commissie met betrekking tot de herkomst van de middelen vast, dat de onderneming geen aanvullend bewijsmateriaal heeft verstrekt om het argument te staven. Niettemin heeft de Commissie de rekeningen van de betrokken ondernemingen nader onderzocht om na te gaan of de kapitaalverhogingen hun oorsprong vonden in de winst van de betrokken ondernemingen. De Commissie heeft vastgesteld dat geen van de verhogingen van het eigen vermogen haar oorsprong in de behaalde of ingehouden winst had. De Commissie heeft echter vastgesteld dat sommige verhogingen van het eigen vermogen van China Jushi in de jaren 2012 en 2016 waren terug te voeren op kapitaalreserves. De onderneming heeft echter nagelaten om informatie te verstrekken over de herkomst van de middelen van de kapitaalreserverekeningen. De Commissie heeft daarom geconcludeerd dat niet-uitgekeerde of ingehouden winsten niet de bron zijn waaraan de voor de kapitaalverhogingen sinds 2012 gebruikte middelen kunnen worden toegerekend.
- (232) Ten tweede stelde de Commissie met betrekking tot het tijdstip waarop de middelen zijn overgemaakt aan Jushi Group en Jushi Egypt vast, dat de CNBM Group geen verdere bewijzen heeft verstrekt om de chronologie van haar kapitaalverhogingen nader toe te lichten of uit te leggen. Evenzo heeft de Commissie vastgesteld dat, behalve aan de tijdsintervallen tussen de kapitaaloverdrachten van onderneming aan onderneming, de kapitaalverhogingen ook beantwoordden aan de verschillende kapitaalbehoeften van Jushi Egypt in verband met de investeringen in het geanalyseerde tijdvak.
- (233) Ten derde merkte de Commissie met betrekking tot de vraag of de herkomst van de middelen waarmee de kapitaalverhogingen zijn ondersteund, kan worden toegerekend aan een overheidsinstantie, in overweging 215 op dat, zelfs als zij geen overheidsinstanties zouden vormen, zowel SASAC als het SRF zouden worden beschouwd als entiteiten waaraan de overheid het uitvoeren van overheidstaken heeft toevertrouwd of die zij met de uitvoering daarvan heeft belast in de zin van artikel 3, punt 1, onder a), iv), van de basisverordening.

⁽⁸⁷⁾ Zie de zaak Banden, overweging 418.

- (234) Wat ten slotte de toelichting betreft inzake de vaststelling van het patroon tussen de kapitaalondersteuning van CNBM aan China Jushi en tussen de Jushi Group en Jushi Egypt, merkte de Commissie op dat deze informatie is verstrekt. In de overwegingen 186 tot en met 231 zijn de bevindingen ter zake en de methodologie die is gebruikt om het subsidiepercentage te berekenen tot in detail toegelicht. Ook is de producent-exporteur in de specifieke mededeling volledig geïnformeerd over het bewijs waarover de Commissie beschikt, en over haar analyse van de kapitaalsteun van CNBM aan China Jushi en van Jushi Group aan Jushi Egypt.
- (235) Naar aanleiding van alle bovengenoemde argumenten heeft de Commissie deze stellingen afgewezen.
- (236) De producent-exporteur heeft ook aangevoerd dat de Commissie het bedrag van het voordeel niet heeft vastgesteld en voor elke kapitaalinjectie moet aantonen waarom die niet in overeenstemming was met de gebruikelijke investeringspraktijk.
- (237) De Commissie herinnerde eraan dat het caseteam tijdens het onderzoek heeft getracht toegang te krijgen tot de relevante informatie van CNBM. Zoals is uitgelegd in punt 3.3.3.2, heeft echter noch CNBM, noch Jushi Group volledige medewerking verleend aan het onderzoek en moest de Commissie zich voor haar bevindingen verlaten op de beschikbare gegevens. Bovendien is in de overwegingen 218 tot en met 221 beschreven hoe het voordeel is vastgesteld. In essentie wordt daarin uitgelegd dat SASAC en SRF bij het verstrekken van financieringen niet de marktbeginzelen hebben gevolgd, maar uitvoering hebben gegeven aan de respectieve overheidsbeleidsmaatregelen. De Commissie heeft het argument dan ook afgewezen.
- (238) Voorts heeft de producent-exporteur betoogd dat niet kan worden gesteld dat alle door CNBM verstrekte middelen afkomstig waren van overheidsinstanties, aangezien CNBM een beursgenoteerde onderneming is die over diverse andere middelen beschikt om geld op te halen. Bijgevolg kan de Commissie niet concluderen dat de vermeende kapitaalsteun van CNBM aan China Jushi integraal een subsidie is. Bijgevolg kan het voordeel volgens de producent-exporteur niet hoger zijn dan het subsidiepercentage dat voor CNBM in de VRC is vastgesteld in het onderzoek naar stoffen van glasvezels ⁽⁸⁸⁾, vermenigvuldigd met het bedrag van de kapitaalsteun. Ook heeft de producent-exporteur aangevoerd dat de Commissie het voordeel niet correct heeft berekend, omdat zij niet in aanmerking heeft genomen dat de steun voor kapitaalinvesteringen van CNBM werd verleend in ruil voor aandelen en dus dividend.
- (239) Ten eerste heeft de Commissie opgemerkt dat de onderneming geen aanvullend bewijsmateriaal ter staving van haar stelling heeft verstrekt. Ook heeft de Commissie eraan herinnerd dat noch CNBM, noch Jushi Group volledige medewerking heeft verleend aan het onderzoek en de Commissie zich voor haar bevindingen moest baseren op de beschikbare gegevens. In dit verband heeft de Commissie eraan herinnerd dat het in de punten 3.4 en 3.8 van de verordening inzake stoffen van glasvezels voor CNBM vastgestelde subsidiepercentage was gebaseerd op leningen en subsidies die zichtbaar waren in het openbare controleverslag van CNBM, en dat zij zich in haar bevindingen op zeer prudente wijze heeft beperkt tot bepaalde subsidies in het kader van specifieke subsidieregelingen, die eenvoudig konden worden vastgesteld en die geen verband hielden met de subsidieregeling die in het onderhavige onderzoek aan de orde is. Daarom is de Commissie, als zij al een fout heeft gemaakt, hoogstens te terughoudend geweest.
- (240) Tot slot heeft de Commissie opgemerkt dat zij niet heeft geanalyseerd of er tegenover de door CNBM overgedragen middelen aandelen stonden. Er werd ook geen enkel bewijs verstrekt waaruit zou blijken dat CNBM daadwerkelijk aandelen in ruil heeft ontvangen. Integendeel, uit het onderzoek is gebleken dat CNBM financiële bijdragen van de overheid heeft ontvangen om overheidsbeleid ten uitvoer te leggen en dat deze financiële bijdragen werden ontvangen in de vorm van schenkingen die vervolgens werden gebruikt voor kapitaalbijdragen ter financiering van de activiteiten van Jushi Egypt.
- (241) Naar aanleiding van alle bovengenoemde argumenten wees de Commissie het argument af.

⁽⁸⁸⁾ Uitvoeringsverordening (EU) 2020/776 van de Commissie van 12 juni 2020 tot instelling van een definitief compenserend recht op bepaalde geweven en/of gestikte stoffen van glasvezels van oorsprong uit de Volksrepubliek China en Egypte en tot wijziging van Uitvoeringsverordening (EU) 2020/492 van de Raad tot instelling van een definitief antidumpingrecht op bepaalde geweven en/of gestikte stoffen van glasvezels van oorsprong uit de Volksrepubliek China en Egypte (PB L 189 van 15.6.2020, blz. 1).

3.4. Verstrekking van goederen tegen een ontoereikende prijs

3.4.1. Verstrekking door de overheid van energie tegen een ontoereikende prijs

- (242) Voor de verstrekking van elektriciteit voor een ontoereikende prijs is geen voordeel vastgesteld, aangezien de elektriciteitstarieven in Egypte op nationaal niveau worden vastgesteld en de producent-exporteur het gebruikelijke tarief voor industriële gebruikers binnen een bepaald voltagebereik betaalt.
- (243) Er werd geen voordeel vastgesteld voor de verstrekking van gas tegen een ontoereikende prijs. De tarieven voor gas worden vastgesteld voor industriële sectoren, maar de producent-exporteur valt binnen de categorie overige industriële gebruikers, die niet van het laagste tarief profiteren. Er is dus geen sprake van specificiteit en voordeel.

3.4.2. Verstrekking van grond tegen een ontoereikende prijs

3.4.2.1. Aankoop van grond door Jushi Egypt

a) Rechtsgrondslag

- (244) De rechtsgrondslagen van dit programma zijn:
- Wet nr. 83/2002 betreffende economische zones van speciale aard ("Wet 83/2002");
 - het uit hoofde van Wet nr. 83/2002 uitgevaardigde decreet van de president van de Arabische Republiek Egypte inzake Wet nr. 27/2015 tot wijziging van enkele bepalingen van de wet betreffende economische zones van speciale aard ("Wet 27/2015");
 - Wet nr. 8 van 1997 betreffende garanties en prikkels voor investeringen ("Wet 8/1997");
 - de uit hoofde van Wet nr. 72 van 2017 vastgestelde investeringswet;
 - de uit hoofde van Wet nr. 72 van 2017 vastgestelde ontwerp-resolutie nr. 2310 van de minister-president van 2017 betreffende de vaststelling van de uitvoeringsregelingen van de investeringswet;
- b) gedeeltelijke niet-medewerking en gebruik van de beschikbare gegevens in verband met TEDA Investment Co. Ltd — toepassing van de bepalingen van artikel 28, lid 1, van de basisverordening op de Egyptische overheid.
- (245) De Commissie heeft de Egyptische overheid een verzoek om informatie doen toekomen dat bedoeld was voor Tianjin TEDA en waarin werd verzocht om de informatie die nodig was om de betrokkenheid van de Egyptische of de Chinese overheid bij de zeggenschap over de onderneming te kunnen beoordelen. De Commissie achtte dat verzoek om informatie nodig was vanwege de rol die de onderneming had gespeeld bij de ontwikkeling en opzet van de SETC-zone, zoals uitgelegd in overweging 34.
- (246) In haar antwoord op het verzoek heeft TEDA zich beperkt tot het verstrekken van gegevens over Egypt TEDA Investment Co., Ltd die reeds waren ingediend als antwoord op de eerste vragenlijst.
- (247) De Commissie heeft vastgesteld dat er zeer beperkte informatie over Tianjin TEDA was verstrekt.
- (248) Bij gebreke van dergelijke informatie was de Commissie van mening dat zij cruciale informatie over dit aspect van het onderzoek niet had ontvangen.
- (249) Om die reden deelde de Commissie de Egyptische overheid mee dat zij zich bij het onderzoek naar het bestaan en de omvang van de vermeende subsidiëring van in de SETC-zone gevestigde ondernemingen overeenkomstig artikel 28 van de basisverordening wellicht zou moeten baseren op de beschikbare gegevens. De Egyptische overheid maakte daartegen bezwaar en benadrukte dat zij de Commissie volledige medewerking had verleend en geen informatie over een onderneming buiten haar jurisdictie kon verstrekken.
- (250) De Commissie oordeelde echter dat de over Tianjin TEDA verstrekte informatie onvoldoende was en dat de Egyptische overheid, zoals uitgelegd in overweging 16, in staat was om de informatie te verkrijgen.
- (251) In het licht van bovenstaande overwegingen heeft de Commissie artikel 28 van de basisverordening toegepast en zich ten aanzien van dit punt gebaseerd op de beschikbare gegevens.

c) Bevindingen van het onderzoek

- (252) Volgens artikel 5 van Wet 83/2002, als gewijzigd in 2015, geldt voor de SC-zone dat “*de bevoegde autoriteit van de zone eigenaar is van de grond*”. Sinds 2015 is het niet langer mogelijk om de volledige eigendom van grond te verwerven van de Algemene Autoriteit. Momenteel verleent de Algemene Autoriteit alleen vruchtgebruiksrechten op grond aan Main Development Company (“MDC”), een Egyptische projectontwikkelaar. MDC veilt het vruchtgebruik van de grond onder onderaannemende projectontwikkelaars, zoals TEDA. Deze onderaannemende projectontwikkelaars verhuren de grond vervolgens aan in de zone gevestigde ondernemingen.
- (253) Toen Jushi Egypt in 2011 begon met de bouw van haar fabriek, kon de volledige eigendom van grond wel nog worden verworven van de Egyptische autoriteiten. Jushi Egypt kocht indertijd een stuk grond van Egypt TEDA. TEDA had dat stuk grond op haar beurt in 1998 via haar voorganger, de Egypt China Joint Venture Company, gekocht van het gouvernement Suez, tegen een buitengewoon lage prijs (minder dan 1 USD/m²) en zonder dat er enige biedingsprocedure had plaatsgevonden. Na de initiële aankoop in 1998 investeerde TEDA in basisinfrastructuur om de onontwikkelde woestijngrond geschikt te maken voor industriële projecten.
- (254) In dit verband is de Commissie nagegaan of ECJV en TEDA overheidsinstanties in de zin van artikel 3 en artikel 2, onder b), van de basisverordening waren. Vanwege het gebrek aan medewerking van de Egyptische overheid moest de Commissie zich daarbij verlaten op de beschikbare gegevens. De Commissie heeft informatie verzameld met betrekking tot de overheidseigendom en met betrekking tot formele aanwijzingen voor zeggenschap van de overheid in die entiteiten. Zij analyseerde ook of zeggenschap op betekenisvolle wijze was uitgeoefend.
- (255) De Commissie heeft in de eerste plaats vastgesteld dat ECJV en TEDA onderling verbonden entiteiten waren en allebei volledig in handen van de overheid waren. Zoals vermeld in overweging 33, is Tianjin TEDA immers een staatsonderneming onder beheer van de gemeentelijke overheid Tianjin, die samen met de Egyptische Dienst voor het beheer van het Suezkanaal, de National Bank of Egypt en nog vier Egyptische staatsondernemingen de joint venture ECJV heeft opgezet teneinde de economische zone tot stand te brengen en te ontwikkelen. De Chinese zijde hield 10 % van de aandelen van ECJV en de Egyptische zijde 90 %⁽⁸⁹⁾. Zoals vermeld in overweging 36, richtte Tianjin TEDA in oktober 2008 samen met het China-Africa Development Fund, een dochteronderneming van de China Development Bank, een joint venture op: China-Africa TEDA Investment Co., Ltd (“China-Africa TEDA”), de belangrijkste Chinese investeringsentiteit in de samenwerkingszone. Om de ontwikkeling van de SETC-zone in Egypte te bevorderen richtte China-Africa TEDA samen met ECJV een nieuwe onderneming op: TEDA. Deze keer hield de Chinese kant 80 % van de aandelen, en werd 20 % van de aandelen gehouden door de Egyptisch kant (vertegenwoordigd door ECJV).
- (256) Voorts heeft de Commissie het bestaan van formele aanwijzingen voor zeggenschap van de overheid over die investeerders vastgesteld. Aangezien beide volledig in handen van de overheid zijn, hebben de Chinese en de Egyptisch overheid volledige zeggenschap over deze entiteiten. Bij gebreke van specifiek bewijs van het tegendeel, heeft de Commissie geoordeeld dat moet worden aangenomen dat de managers en toezichthouders in de betrokken entiteiten worden benoemd door en verantwoording moeten afleggen aan de overheid, zoals het geval is bij de staatsondernemingen in die landen.
- (257) De initiële toewijzing van de grond aan ECJV voor de aankoopprijs van minder dan 1 USD/m² in overeenstemming met het toepasselijke rechtskader omvatte derhalve zeker een financiële bijdrage van de Egyptische overheid⁽⁹⁰⁾. De daaropvolgende overdracht van grond tussen ECJV en TEDA was feitelijk een transactie tussen onderling verbonden ondernemingen op basis van een overdrachtprijs met dezelfde actoren aan beide zijden van de transactie.
- (258) Tot slot, met betrekking tot de verkoop van de grond door Egypt TEDA aan Jushi Egypt, merkt de Commissie op dat de meerderheidsaandeelhouder van Egypt TEDA, met 75 % van de aandelen, de China Africa TEDA Investment Company is, die ook de meerderheid van de zetels in de raad van bestuur van TEDA bezet. De uiteindelijke zeggenschap over de China Africa TEDA Investment Company berust bij de China Development Bank, die reeds is aangemerkt als overheidsinstantie. Bovendien beschrijft TEDA zelf haar visie en missie als volgt: “*Visie: een speler worden in de investering in en exploitatie van een internationaal industriepark, dat ten dienste staat van China, beginnend in Egypte en gericht naar Afrika en zelfs de hele wereld. Missie: Chinese ondernemingen die naar het buitenland gaan, stimuleren, en vervolgens het proces van integratie van Chinese ondernemingen in het gastland stimuleren*”⁽⁹¹⁾. Verder maakt TEDA in haar publicaties veelvuldig melding van de aandacht, motivatie en ondersteuning die zij in de uitvoering van haar activiteiten krijgt van het Chinese Ministerie van Handel en de gemeentelijke overheid van Tianjin.

⁽⁸⁹⁾ Verslag van het Ontwikkelings- en Onderzoekscentrum van de Staatsraad, *The sustainable development experience in the China-Egypt Suez Economic and Trade Cooperation Zone*, 6 augustus 2019 (“verslag van de Staatsraad”).

⁽⁹⁰⁾ Artikel 38 bis A van Wet 83/2002, als gewijzigd in 2015; artikel 20 bis en artikel 28 van Wet 8/1997.

⁽⁹¹⁾ TEDA 10 Years Summary Report (2008-2018), blz. 4.

- (259) Op grond van de voorgaande overwegingen stelde de Commissie vast dat de entiteiten onder zeggenschap van de staat die aan Jushi Egypt grond hadden verstrekt, overheidsinstanties zijn in de zin van artikel 2, onder b), gelezen in samenhang met artikel 3, punt 1, onder a), i), van de basisverordening. De door TEDA onder rechtstreekse zeggenschap van de Egyptische overheid en in het kader van de nauwe samenwerking tussen de Egyptische en de Chinese overheid ondernomen acties kunnen worden toegerekend aan de Egyptische overheid, zoals uitgelegd in punt 3.2.3, als onderdeel van de preferentiële steun voor de producent van glasvezelversterkingen in Egypte.
- (260) Bovendien heeft de Commissie, zelfs indien de entiteiten die onder zeggenschap staan van de staat niet als overheidsinstanties zouden moeten worden beschouwd, op basis van het bewijsmateriaal in de overwegingen 219 tot en met 224 en het bewijsmateriaal betreffende de nauwe samenwerking tussen de Chinese en de Egyptische overheid, vastgesteld dat zou worden geacht dat aan deze entiteiten door de Chinese en de Egyptische overheid functies waren toevertrouwd welke die overheden normaal zelf zouden vervullen en dat die entiteiten door de overheden daarmee waren belast in de zin van artikel 3, punt 1, onder a), iv), van de basisverordening. Hun gedragingen zouden dus hoe dan ook aan de Egyptische overheid worden toegerekend.
- (261) Na de mededeling van de definitieve bevindingen hebben zowel de Egyptische overheid als de producenten-exporteurs verklaard dat de Commissie niet van oordeel kan zijn dat gedragingen van Chinese overheidsinstanties of particuliere lichamen waaraan door de Chinese overheid functies zijn toevertrouwd of die zij daarmee heeft belast, subsidies in de zin van de basisverordening zijn, aangezien deze gedragingen niet aan de overheid van het land van oorsprong of van het land van uitvoer kunnen worden toegerekend.
- (262) De Commissie was echter van oordeel, zoals reeds vermeld in de overwegingen 258 tot en met 262, dat TEDA niet alleen een Chinese overheidsinstantie is, maar een overheidsinstantie die onder de gezamenlijke zeggenschap van de Chinese en de Egyptische overheid staat, en dat gedragingen die onder de directe zeggenschap van de Chinese overheid plaatsvinden, gelet op de nauwe samenwerking tussen de Chinese en de Egyptische overheid tevens aan de Egyptische overheid kunnen worden toegerekend. In dit verband merkte de Commissie op dat de aandeelhouders van TEDA ook overheidsinstanties omvatten die zich in Egyptisch staatsbezit bevinden, zoals de Egyptische Dienst voor het beheer van het Suezkanaal en de National Bank of Egypt, die in de raad van bestuur van TEDA zijn vertegenwoordigd. Hieruit blijkt dat de Egyptische overheid in een positie verkeerde waarin zij de activiteiten van TEDA kon erkennen en als de hare kon aannemen. Ten slotte heeft de Commissie, zelfs indien TEDA niet als een overheidsinstantie zou moeten worden beschouwd, zoals vermeld in overweging 263 geoordeeld dat de Chinese en de Egyptische overheid functies aan TEDA hadden toevertrouwd of dat zij TEDA daarmee hadden belast.
- (263) Na het verkrijgen van de grond in 2011 heeft Jushi Egypt in 2016 een aangrenzend perceel grond gekocht van een Egyptische projectontwikkelingsonderneming. Deze Egyptische projectontwikkelaar had dit perceel op zijn beurt van ECJV als deel van hetzelfde perceel grond gekocht dat in 1998 aan ECJV was overgedragen. De Commissie onderzocht of de Egyptische projectontwikkelaar door de Egyptische overheid was belast met de verstrekking van grond aan Jushi Egypt op preferentiële voorwaarden of dat hem die verstrekking was toevertrouwd in de zin van artikel 3, punt 1, onder a), iv), van de basisverordening.
- (264) In dit verband stelde de Commissie vast dat de autoriteiten van de SC-zone duidelijk bij de verkooptransactie aan Jushi Egypt betrokken waren. De Egyptische projectontwikkelaar moest zijn perceel namelijk verkopen omdat hij niet voldoende middelen had om de grond conform de bepalingen inzake industriële ontwikkeling van zijn oorspronkelijke koopovereenkomst met de Egyptische overheid te ontwikkelen. In dit verband is in artikel 3 van de koopovereenkomst bepaald dat indien het contract *“niet binnen zes maanden door de Algemene Autoriteit van de speciale economische zone van het Suezkanaal wordt goedgekeurd, Partij B (Jushi Egypt) dat kan beschouwen als een schending van dit contract door Partij A (de projectontwikkelaar) en het contract automatisch wordt geannuleerd”*. Voorts wordt in artikel 7 het volgende bepaald: *“Partij B dient bij Algemene Autoriteit van de Speciale Economische Zone Suezkanaal een schriftelijke aanvraag in voor de uitvoering van een industrieel project door partij B namens partij A en verkrijgt goedkeuringen [...]. De Algemene Autoriteit van de Speciale Economische Zone Suezkanaal stemt ermee in om de grond in te schrijven namens partij B, de definitieve koopovereenkomst te onderzoeken en goed te keuren en bij een notaris een grondcertificaat aan te vragen namens partij B.”*
- (265) Met andere woorden: de Egyptische overheid bediende zich van een particulier lichaam als vehikel om een financiële bijdrage te verstrekken, waarbij dat particuliere lichaam zich verplicht zag de grond te verkopen aan Jushi Egypt, en wel tegen de door de Egyptische overheid bepaalde prijs en overige voorwaarden. Daarom concludeerde de Commissie dat de staat aan de Egyptische projectontwikkelaar functies had toevertrouwd of hem daarmee had belast in de zin van artikel 3, punt 1, onder a), iv), eerste streepje, van de basisverordening, teneinde overheidsbeleid uit te voeren dat tevens in de samenwerkingsovereenkomst was neergelegd, en Jushi Egypt grond te verstrekken voor een preferentiële prijs.

- (266) De Commissie verzocht de Egyptische overheid om statistische gegevens over de grondprijzen in de SC-zone, evenals de biedingprocedures in verband met de aankooptransacties van de projectontwikkelaars. De Egyptische overheid kon echter geen statistische gegevens of biedingprocedures met betrekking tot de beoordelingsperiode of de betrokken transacties overleggen. De Egyptische overheid kon slechts informatie verstrekken in verband met de aanbestedingen voor de toekenning van het recht van vruchtgebruik op een ander perceel aan TEDA in 2016.
- (267) Na de mededeling van de definitieve bevindingen hebben de Egyptische overheid en de producenten-exporteurs aangevoerd dat de Commissie zich op onjuiste feiten heeft gebaseerd om tot de conclusie te komen dat de Egyptische overheid functies had toevertrouwd aan Wadi Degla of haar daarmee had belast. Meer in het bijzonder voerden zij het volgende aan:
- 1) Wadi Degla is geen projectontwikkelaar, maar een producent van buizen, met inbegrip van hulpstukken, van polyethyleen, en
 - 2) de Algemene Autoriteit van de economische zone Suezkanaal heeft niet deelgenomen aan de onderhandelingen tussen Jushi Egypt en Wadi Degla, maar enkel de verkoop van de grond goedgekeurd en haar stempel daarop gezet.
- (268) Met betrekking tot het eerste punt is Wadi Degla, volgens de informatie waarover de Commissie beschikt via de website van de onderneming ⁽⁹²⁾, een projectontwikkelaar met projecten op verschillende locaties, waaronder Ain Sokhna, en niet een producent van buizen, met inbegrip van hulpstukken.
- (269) Met betrekking tot het tweede punt heeft de Commissie erkend dat Wadi Degla haar grond onder andere wilde verkopen omdat zij deze niet in overeenstemming met haar wettelijke verplichtingen had ontwikkeld. De onderneming had de grond echter ook op de vrije markt kunnen verkopen, voor een betere prijs. In het onderzoek is niet alleen vastgesteld dat het management van Jushi heeft verklaard waarom Wadi Degla haar grond wilde verkopen, maar ook dat de Algemene Autoriteit van de SC-zone betrokken was bij de onderhandelingen over de verkooptransacties, daar de overeenkomst is goedgekeurd door de voorzitter van de SC-zone.
- a) Conclusie
- (270) Uit de bevindingen van dit onderzoek blijkt dat de prijzen voor het verstrekken en verwerven van grond in de SC-zone worden bepaald door de Egyptische autoriteiten en dat de toepasselijke prijsstelling in de SC-zone ondoorzichtig is. Overheidsinstanties of particuliere lichamen waaraan die functie rechtstreeks was toevertrouwd of die met die functie waren belast, vergunden grond tegen preferentiële voorwaarden.
- (271) De terbeschikkingstelling van grond tegen een ontoereikende prijs door de Egyptische overheid moet dus worden beschouwd als een subsidie in de zin van artikel 3, punt 1, onder a), iii), en artikel 3, punt 2, van de basisverordening in de vorm van de levering van goederen, waardoor de ontvangende onderneming een voordeel heeft verkregen.
- (272) Het programma is specifiek in de zin van artikel 4, lid 2, onder a), van de basisverordening, aangezien de verstrekking van grond aan ondernemingen in de SETC-zone tegen een ontoereikende prijs is voorbehouden aan bepaalde ondernemingen in een bepaald geografisch gebied.
- b) Berekening van de hoogte van de subsidie
- (273) De hoogte van de tot compenserende maatregelen aanleiding gevende subsidie wordt berekend aan de hand van het aan de ontvangers toegekende voordeel waarvan het bestaan voor het onderzoektijdstip wordt vastgesteld. Het aan de ontvangers toegekende voordeel wordt berekend aan de hand van het verschil tussen het door de producenten-exporteur daadwerkelijk voor de grond betaalde bedrag, en het bedrag dat normaal gezien had moeten worden betaald op basis van een marktbenchmark. Het voordeel voor de aankoop van grond door Jushi Egypt is berekend als volgt.
- (274) De Egyptische overheid heeft geen informatie of statistieken over grondprijzen kunnen verstrekken. De Egyptische overheid verstreekte alleen informatie over transacties betreffende het recht van vruchtgebruik op grond. Inderdaad werd er in 2016 door een comité van deskundigen een taxatie van vastgoed uitgevoerd om een overzicht te maken van de prijzen voor vruchtgebruik op grond in de SC-zone. Op basis van deze studie werd de gemiddelde jaarlijkse waarde van het vruchtgebruik op grond in de bredere economische zone Suezkanaal bepaald. Anderzijds sloot TEDA in 2016 met MDC een overeenkomst inzake vruchtgebruik op grond om de bestaande SETC-zone met 6 km²

⁽⁹²⁾ <http://www.wadidegla.com/Wadi-Degla-Holding/en/spage/page/223> (laatstelijk geraadpleegd op 15.5.2020).

uit te breiden. De Commissie heeft de gemiddelde jaarlijkse waarde van het vruchtgebruik van grond in de SC-zone vermenigvuldigd met de looptijd van de met TEDA gesloten vruchtgebruiksovereenkomst voor de uitbreidingszone van 6 km². De Commissie was van oordeel dat de uitkomst de totale aankoopwaarde van de niet-ontwikkelde grond voor de projectontwikkelaar weergaf.

- (275) Om de door de projectontwikkelaar gemaakte kosten voor de ontwikkeling van de grond in aanmerking te nemen, berekende de Commissie vervolgens op basis van openbaar beschikbare informatie TEDA's investeringskosten per m². Volgens deze informatie ⁽⁹³⁾ was een investering van 230 miljoen USD voorzien voor het uitbreidingsgebied van 6 km². Ook werd een winstmarge voor de projectontwikkelaar toegevoegd.
- (276) De aldus bepaalde prijs per m² ontwikkelde grond werd toegepast op het door Jushi Egypt gekochte gebied en met de daadwerkelijk door Jushi Egypt betaalde prijs vergeleken. Voor het in 2011 verworven stuk grond werd de aankoopprijs voor 2016 gecorrigeerd voor inflatie en de ontwikkeling van het bbp. Die ontwikkeling van het bbp werd berekend op basis van de inflatie en de ontwikkeling van het bbp per capita tegen actuele prijzen in USD voor Egypte, zoals gepubliceerd door het IMF voor het jaar 2016. Voor het in 2016 gekochte perceel grond werd een verhoging toegepast om rekening te houden met de gunstige geografische ligging ervan voor de koper (naast Jushi Egypt's bestaande faciliteiten).
- (277) In overeenstemming met artikel 7, lid 3, van de basisverordening over de toerekening van subsidiebedragen voor activa die niet in waarde verminderen, is de subsidie toegeschreven aan het onderzoekstijdvak door een beschikbaar passend rentetarief voor leningen in Egypte, zoals gepubliceerd door de Wereldbank ⁽⁹⁴⁾, toe te passen op een rentevrije lening.
- (278) Na de mededeling van de definitieve bevindingen heeft Jushi Egypt aangevoerd dat de Commissie bij het bepalen van de benchmark voor de grondverkoop verschillende fouten heeft gemaakt, namelijk:
- 1) de waarde van het vruchtgebruik, berekend over de duur van het vruchtgebruik, is niet vergelijkbaar met de volledige eigendom van de grond, omdat een vruchtgebruiksrecht naar zijn aard verschilt van volledige eigendom;
 - 2) de hypothetische taxatie van de grond in opdracht van de Algemene Autoriteit van de economische zone Suezkanaal vormt geen vergelijkbare benchmark, aangezien het een hypothetische prijs is waartegen de Algemene Autoriteit van de economische zone Suezkanaal geen enkel perceel heeft kunnen verkopen;
 - 3) de totale waarde van het recht van vruchtgebruik op een perceel grond kan niet worden bepaald door de jaarlijkse prijs van het vruchtgebruik te vermenigvuldigen met de totale duur van het vruchtgebruik, maar wel door de jaarlijkse prijs van het vruchtgebruik te delen door het gemiddelde rendement op investeringen. De reden hiervoor is dat het aanvankelijke jaarlijkse bedrag van het vruchtgebruik elk jaar door inflatie aan waarde zal verliezen. Bijgevolg moet de Commissie de jaarlijkse prijs per vierkante meter in USD delen door de gemiddelde winst die TEDA met betrekking tot de grond kan verwachten;
 - 4) de door TEDA Egypt aangekondigde investeringskosten van 230 miljoen USD bestaan uit de prijs van het recht van vruchtgebruik op de grond alsmede investeringen voor de bouw van woongebieden, dienstverleningszones en fabrieken. De door Jushi Egypt aangekochte percelen bevatten geen van deze, aangezien Jushi Egypt kale grond heeft gekocht;
 - 5) de Commissie moet de wisselkoers hanteren die van toepassing was op de datum van verkoop om de benchmark in USD in EGP om te zetten.
- (279) Wat het eerste punt betreft, heeft de Commissie erkend dat volledige eigendom verschilt van vruchtgebruik, maar dat aangezien de Egyptische overheid geen informatie of statistieken over de aankooprijzen van grond heeft kunnen verstrekken, de Commissie heeft geoordeeld dat dit de beste beschikbare informatie was om de benchmark te bepalen.
- (280) Wat het tweede punt betreft, heeft de Commissie eraan herinnerd dat de taxatie in kwestie bestond uit een onafhankelijke studie die was uitgevoerd in opdracht van de Egyptische overheid, waarin de intrinsieke waarde van de grond werd berekend, namelijk de prijs waartegen de grond normaliter zou moeten worden verkocht. Het feit dat er door de Egyptische overheid geen percelen grond tegen die prijs zijn verkocht, verandert niets aan de intrinsieke waarde.

⁽⁹³⁾ Openbare "naar buiten"-dienst van het departement Handel van de provincie Guangdong, <http://go.gdcom.gov.cn/article.php?typeid=31&contentId=13961> (voor het laatst geraadpleegd op 2 januari 2020), en "China-Egypt TEDA Suez Economic and Trade Cooperation Zone", presentatie op <http://www.bern-cci.ch/export/fr1/marche.html> (voor het laatst geraadpleegd op 2 januari 2020).

⁽⁹⁴⁾ Wereldbank, Doing Business 2020 (Egypte).

- (281) Wat het derde punt betreft, heeft de Commissie geoordeeld dat de waarde van een vruchtgebruik normaal gesproken wordt bepaald als een percentage van de marktwaaarde van het onderliggende actief (d.w.z. de waarde van de volledige eigendom), afhankelijk van de duur van het vruchtgebruik. Hoe langer de duur van het vruchtgebruik, hoe dichter de waarde van het vruchtgebruik zal liggen bij de waarde van volledige eigendom. Aangezien volledige eigendom per definitie voor onbepaalde tijd is, zal de door de Commissie gehanteerde benchmark, berekend door het jaarlijkse vruchtgebruikspercentage te vermenigvuldigen met 50 jaar, altijd lager zijn dan de feitelijke waarde van de volledige eigendom. Daarnaast heeft de Commissie vastgesteld dat in het concrete voorbeeld van de door TEDA in 2016 gesloten vruchtgebruiksovereenkomst, op de datum waarop het vruchtgebruiksrecht van kracht werd, het volledige bedrag van het vruchtgebruik in één keer moest worden betaald. Aangezien er in de praktijk geen jaarlijkse huurbedragen waren, is het argument ongeldig.
- (282) Wat het vierde punt betreft, merkte de Commissie op dat Jushi Egypt inderdaad grond zonder gebouwen erop had gekocht. Die grond was echter al aangesloten op alle benodigde nutsvoorzieningen, wegen, rioolwaterzuivering, openbare verlichting, beveiliging en andere dienstvoorzieningen van TEDA. De prijs van een stuk grond in een goed aangesloten, ontwikkelde zone is niet te vergelijken met die van een kaal stuk woestijngrond. Bovendien halen vastgoedontwikkelaars zoals TEDA hun inkomsten gewoonlijk uit de verkoop van grond en verhuur van de binnen de zone aanwezige gebouwen en infrastructuur. Als de ontwikkelingskosten niet zouden worden doorberekend in de marktprijs van de grond, zou er voor ontwikkelaars überhaupt geen stimulans zijn om er geld in te steken.
- (283) Ten aanzien van het laatste punt merkte de Commissie op dat zij de prijs van 2016 had aangepast op grond van de reële ontwikkeling van het Egyptische bbp sinds 2011. Dat betekent dat de inflatie als gevolg van de devaluatie van het EGP ten opzichte van de USD al is opgenomen in de bbp-correctie. Verdere correcties voor veranderingen van de wisselkoers zouden bijgevolg leiden tot dubbeltelling.
- (284) Op grond van het bovenstaande verwierp de Commissie de argumenten van de onderneming.
- (285) Alle vastgestelde subsidies zijn berekend in verhouding tot de totale omzet van de onderneming. Vervolgens is de subsidie toegerekend aan de omzet van de uitvoer van het betrokken product naar de Europese Unie.
- (286) De subsidie voor de terbeschikkingstelling van grond tegen een ontoereikende prijs kwam uit op 2,02 %.

3.5. Derving van inkomsten

3.5.1. *Gederfde inkomsten wegens programma's voor vrijstelling en vermindering van directe belastingen*

- (287) Na de voorlopige mededeling en de definitieve mededeling merkten de Egyptische overheid en de producent-exporteur op dat de speciale belastingregel van 2016 voor de behandeling van wisselkoersverliezen als fiscale verliezen geen subsidie kan vormen, omdat die belastingregel geen voordeel toekent en niet specifiek is. Ten eerste is deze belastingregel vastgesteld om een door de overheid veroorzaakt verlies te compenseren, zodat geen voordeel is toegekend. Ten tweede kan deze regeling niet als specifiek worden beschouwd, omdat alle ondernemingen, die op soortgelijke wijze door de overheid veroorzaakte verlies zijn getroffen, een beroep op deze fiscale behandeling kunnen doen.
- (288) De Commissie erkende in de voorlopige bevinden dat deze wetgeving algemeen van toepassing was op alle ondernemingen in Egypte en bedoeld was om de negatieve effecten van de devaluatie van de Egyptische valuta op te vangen. De Commissie heeft echter ook vastgesteld dat ondernemingen die voornamelijk exportgericht zijn en die hun bedrijf vrijwel volledig in buitenlandse valuta zoals USD of EUR exploiteren, onevenredig van deze wetgeving profiteerden. Deze ondernemingen hebben immers geen aanzienlijke verliezen geleden ten gevolge van de devaluatie van het EGP, aangezien de op hun aankopen/passiva in USD geleden wisselkoersverliezen konden worden gecompenseerd door de wisselkoerswinst op hun verkopen in USD. Als gevolg daarvan heeft de wetgeving in plaats van een door de overheid veroorzaakt verlies te compenseren, in werkelijkheid een belastingvoordeel gecreëerd, dat specifiek op dit soort ondernemingen van toepassing was. De Commissie heeft het argument derhalve afgewezen.
- (289) Bijgevolg worden de overwegingen 93 tot en met 102 van de voorlopige verordening bevestigd.

3.5.2. *Gederfde inkomsten wegens programma's inzake indirecte belastingen en invoerrechten*

3.5.2.1. Btw-vrijstellingen en kortingen op invoerrechten voor het gebruik van ingevoerde apparatuur.

a) Bevindingen van het onderzoek

- (290) Na de mededeling van de voorlopige bevindingen hebben de Egyptische overheid en de producent-exporteur verschillende punten opgeworpen. Ten eerste kan uit het feit dat Jushi Egypt niet altijd een volledige en tijdige btw-teruggave van de Egyptische overheid heeft ontvangen in het verleden (toen het geen deel van de economische zone Suezkanaal uitmaakte), niet worden afgeleid dat er thans sprake is van gederfde inkomsten in verband met de fiscale behandeling die in de economische zone Suezkanaal op hen van toepassing is.
- (291) Ten tweede heeft de Commissie de litigieuze fiscale behandeling vergeleken met een hypothetische fiscale behandeling, die is geëxtrapoleerd uit de situatie van Jushi Egypt voordat het tot de economische zone Suezkanaal toetrad, in plaats van de litigieuze fiscale behandeling te vergelijken met de Egyptische btw-voorschriftenregels inzake de invoer van uitrusting en grondstoffen.
- (292) Ten derde heeft de Commissie tijdens het controlebezoek de Egyptische overheid geen vragen gesteld over het btw-stelsel in Egypte, of daarover met de Egyptische overheid gesproken.
- (293) Ten vierde herinnerde de Egyptische overheid eraan dat artikel 27 van de SCM-overeenkomst oproept tot een bijzondere en gedifferentieerde behandeling van de ontwikkelingslanden die lid zijn van de WTO. Het feit dat de Egyptische overheid niet altijd over de middelen beschikte om de verschuldigde bedragen aan btw-tegoeden tijdig terug te betalen, moet derhalve niet door de Commissie worden bestraft.
- (294) Ten vijfde herinnerde de Egyptische overheid eraan dat de door de Commissie vastgestelde subsidiebenchmark betrekking had op de situatie van ondernemingen voordat zij zich in de economische zone Suezkanaal vestigden. Ondernemingen die niet onder de regeling voor de Economische Zone Suezkanaal vallen, ontvangen van de Egyptische overheid uiteindelijk een deel van de afgedragen btw terug, zij het niet tijdig en niet het hele bedrag. Het volledige normaliter verschuldigde btw-bedrag kan niet het voordeel vormen, omdat Jushi Egypt een deel van deze verschuldigde btw zou moeten terugkrijgen van de Egyptische overheid. Gezien het feit dat het btw-tegoed van Jushi Egypt inmiddels afneemt omdat Jushi Egypt meer btw-vorderingen krijgt, zou bovendien het volledige normaal te betalen btw-bedrag gedeeltelijk met deze btw-vorderingen zijn verrekend. En tot slot zijn begin 2020 de door Jushi verschuldigde bedragen aan btw op invoer voor de periode 2017-2018 door de Egyptische overheid afgewikkeld en met het btw-tegoed van Jushi Egypt verrekend. Daardoor is er geen sprake van meer voordeel.
- (295) Tot slot is de Commissie er terecht van uitgegaan dat op inputs voor uitgevoerde producten geen invoerrechten hadden moeten worden betaald, en had zij met betrekking tot de btw op inputs voor uitgevoerde producten dezelfde redenering moeten toepassen. Hieruit volgt dat de Commissie, bij de berekening van het voordeel, het bedrag van de tijdens het onderzoekstijdvak verschuldigde btw uitsluitend moet relateren aan de hoeveelheden materialen die voor de productie van op de binnenlandse markt verkochte goederen zijn gebruikt.
- (296) De Commissie wenst in antwoord op deze argumenten duidelijk te maken dat zij niet tot doel heeft de Egyptische overheid voor een gebrek aan middelen te straffen of het btw-stelsel in Egypte als zodanig te bekritisieren. Tegelijkertijd merkte de Commissie op dat artikel 27 van de SCM-overeenkomst geen rol speelt bij het argument van de Egyptische overheid in dit verband. De meest relevante bepaling die van toepassing is in antisubsidiëprocedures is artikel 27, lid 10, dat alleen betrekking heeft op bepaalde de-minimisdrempels, terwijl de andere bepalingen van artikel 27 hoofdzakelijk betrekking hebben op uitvoersubsidies van ontwikkelingslanden. In casu baseert de Egyptische overheid zich op artikel 27 ter rechtvaardiging van het ontbreken van terugbetaling van btw-tegoeden aan belastingplichtigen, waarvoor deze bepaling niet ter zake doet.
- (297) Wat betreft het argument aangaande het verzoek om informatie over het btw-stelsel, heeft de Commissie vanaf het begin van het onderzoek, via de vragenlijst, verzocht om informatie over de werking van het btw-stelsel in Egypte. Voorts werden tijdens het controlebezoek algemene vragen gesteld over de hoogte van de belastingen die van de producenten-exporteurs waren geïnd. De Commissie was daarom van mening dat zij tijdens het onderzoek voldoende informatie had ontvangen inzake het btw-kader als zodanig.

- (298) De Commissie merkte echter op dat er sprake is van een andere btw-behandeling voor de ondernemingen in de SC-zone. Ondernemingen in de SC-zone hoeven immers geen btw vooraf te betalen ("scenario 1"). Daarentegen moeten vergelijkbare belastingbetalers, te weten ondernemingen die zich buiten de SC-zone bevinden, vooraf btw betalen ("scenario 2"). Of deze btw uiteindelijk verschuldigd is of moet worden terugbetaald, is op dat moment in de tijd irrelevant. Van belang is, dat in scenario 1 de Egyptische overheid bij aanvang geen belasting int, terwijl in scenario 2 de Egyptische overheid in alle gevallen bij aanvang belasting int.
- (299) Volgens het toepasselijke normatieve kader in Egypte zou op de afwikkelingsdatum in scenario 1 het definitieve afwikkelingsbedrag verschuldigd zijn door de ondernemingen, terwijl in scenario 2 een deel van de door de Egyptische overheid geïnde ontvangsten zou terugvloeien naar de ondernemingen (indien btw moet worden terugbetaald). Indien dit afwikkelingsproces snel en betrouwbaar is, dan zou het voordeel van het niet vooraf moeten betalen in scenario 1 gelijk zijn aan het kasstroomvoordeel voor de tijd die nodig zou zijn geweest voor de terugbetaling. De Commissie merkt in dit verband op dat de wettelijke termijn voor die verrekening zes maanden vanaf het ontstaan van een tegoed is.
- (300) De Commissie is echter tot de bevinding gekomen dat de afwikkeling en de overeenkomstige terugbetaling voor ondernemingen die in het kader van scenario 2 in Egypte actief zijn, in het gunstigste geval met zeer aanzienlijke vertraging hebben plaatsgevonden, en dat de criteria voor het verkrijgen van terugbetaling onduidelijk waren. De Commissie heeft in dit verband opgemerkt dat de Egyptische overheid dit feit als zodanig niet heeft betwist. Het kasstroomvoordeel voor de ondernemingen binnen de SC-zone vloeit dus voort uit het feit dat de Egyptische overheid tot de definitieve afwikkeling — waarvan de datum onzeker is) in het geheel geen btw int van ondernemingen binnen de SC-zone (scenario 1), in tegenstelling tot wat het geval is voor ondernemingen buiten de SC-zone, waarbij de belasting onmiddellijk wordt geïnd en wordt terugbetaald op een veel latere, onzekere datum (scenario 2). Bijgevolg profiteren bedrijven in de SC-zone van een preferentiële btw-behandeling vergeleken met bedrijven buiten de SC-zone. Het bedrag dat door de Egyptische overheid niet wordt geïnd met betrekking tot ondernemingen binnen de SC-zone, komt neer op inkomsten waarvan afstand wordt gedaan of die niet worden geïnd in de zin van artikel 3, punt 1, onder a), ii), van de basisverordening.
- (301) Om dit inzichtelijker te maken heeft de Commissie niet alleen naar het btw-kader in Egypte ter zake gekeken maar ook naar de situatie van de producenten-exporteurs voor en na toetreding tot de SC-zone. Vóór toetreding tot de SC-zone was hun situatie immers vergelijkbaar met ondernemingen buiten de SC-zone tijdens het onderzoektijdvak (scenario 2). In dit verband heeft de Egyptische overheid niet betwist dat Jushi Egypt vóór haar toetreding tot de SC-zone een zeer aanzienlijk btw-tegoed had opgebouwd en dat de Egyptische overheid niet in staat was dit terug te betalen. De situatie van het btw-tegoed van Jushi Egypt, dat vóór haar toetreding tot de SC-zone was ontstaan, toont dus aan dat de in de vorige overweging beschreven situatie overeenkomt met de werkelijkheid voor ondernemingen buiten de SC-zone tijdens het OT.
- (302) Wat het vijfde punt betreft dat door de Egyptische overheid en de producenten-exporteurs aan de orde is gesteld, verandert de eindbestemming van de goederen waarop de btw wordt toegepast en het feit dat Jushi Egypt in de loop van de tijd een aantal btw-schulden zou kunnen verrekenen met haar oorspronkelijke btw-tegoed, niets aan de bevindingen van de Commissie, aangezien deze zaken geen invloed hebben op het aanvankelijke verschil in behandeling tussen ondernemingen binnen en buiten de zone, en deze verrekeningen hoe dan ook geen verband houden met een proactieve terugbetaling door de Egyptische overheid, maar veeleer met een btw-schuld die met betrekking tot deze ondernemingen toevallig is ontstaan.
- (303) De Commissie heeft er kennis van genomen dat de nieuwe btw-wet in Egypte pas kort voor het onderzoektijdvak is vastgesteld en dat de uitvoeringswetgeving tijdens het onderzoektijdvak nog niet volledig van kracht was. Gezien deze overgangsfase had de Commissie begrip voor het argument van de Egyptische overheid dat de verrekeningsdatum voor btw-terugbetalingen redelijk ver naar de toekomst kan worden verschoven, gegeven het feit dat de Egypte een ontwikkelingsland is met een suboptimaal aantal administratieve medewerkers dat zich bezighoudt met het nieuwe stelsel en te kampen heeft met mogelijke begrotingstekorten die het moeilijk maken om de btw binnen de voorgeschreven termijnen terug te betalen. Rekening houdend met deze uitzonderlijke en hopelijk tijdelijke omstandigheden in Egypte, heeft de Commissie daarom besloten alleen het kasstroomvoordeel voor de producent-exporteur in aanmerking te nemen bij de berekening van het voordeel van de btw-vrijstellingen. De methode voor het berekenen van het voordeel, zoals beschreven in overweging 258, is dienovereenkomstig aangepast.

- (304) Na de definitieve mededeling stelde de klager dat volgens de bevindingen van de Commissie ondernemingen buiten de SC-zone “op zijn best met zeer aanzienlijke vertragingen” en volgens onduidelijke criteria btw- en belastingterugbetaling werd verleend, hetgeen niet werd betwist door de Egyptische overheid. De klager meende dat een speciaal daarvoor opgezet overheidscomité zich buigt over ieder terugbetalingsverzoek aan de Egyptische autoriteiten en er een beslissing over neemt. Onder zulke omstandigheden, en aangezien de Egyptische overheid benadrukt dat de systemen van Egypte als ontwikkelingsland verre van volmaakt zijn, kan redelijkerwijs worden geconcludeerd dat de terugbetaling uitermate bureaucratisch en arbitrair verloopt en dat alleen ondernemingen met de juiste politieke connecties kunnen rekenen op terugbetaling binnen een redelijke termijn of überhaupt kunnen rekenen op terugbetaling. Volgens de klager bevat het open dossier geen bewijs dat aan “gewone” ondernemingen, d.w.z. die zonder politieke connecties, terugbetaling van btw en invoerbelasting wordt verleend (c.q. binnen een redelijke termijn plaatsvindt). Het feit dat Jushi Egypt in 2020 uiteindelijk restitutie is verleend voor invoerrechten en btw die waren betaald voordat zij werd opgenomen in de SC-zone, is daarvan geen bewijs maar sterkt veeleer de conclusie dat terugbetaling alleen mogelijk is voor ondernemingen met politieke connecties. Met andere woorden, de Commissie zou zowel de vrijstelling in de SC-zone als de restitutie aan Jushi Egypt voor de perioden voordat de onderneming zich in de SC-zone bevond, moeten behandelen als subsidies in de vorm van gedeerde inkomsten.
- (305) In dit verband wees de Commissie er nogmaals op dat zij had besloten alleen het kasstroomvoordeel voor de producent-exporteur in aanmerking te nemen bij de berekening van het voordeel van de btw-vrijstellingen, omdat de nieuwe btw-wet in Egypte pas kort voor het onderzoektijdvak is vastgesteld en de uitvoeringswetgeving tijdens het onderzoektijdvak nog niet volledig van kracht was. Gezien deze overgangsfase had de Commissie begrip voor het argument van de Egyptische overheid dat de verrekeningsdatum voor btw-terugbetalingen redelijk ver naar de toekomst kan worden verschoven, gegeven het feit dat de Egypte een ontwikkelingsland is met een suboptimaal aantal administratieve medewerkers dat zich bezighoudt met het nieuwe stelsel en te kampen heeft met mogelijke begrotingstekorten die het moeilijk maken om de btw binnen de voorgeschreven termijnen terug te betalen. Derhalve werd het argument afgewezen.
- (306) In het licht van het voorgaande en bij gebreke van andere opmerkingen heeft de Commissie haar bevindingen in de overwegingen 53 tot en met 66 van de voorlopige verordening bevestigd.

b) Berekening van de hoogte van de subsidie

- (307) Wat de gedeerde inkomsten in de vorm van een de-factovrijstelling van btw betreft, is het voordeel berekend aan de hand van het volledige bedrag van de btw die normaliter tijdens het onderzoektijdvak over de aankoop van (tijdens het onderzoektijdvak) ingevoerde apparatuur verschuldigd zou zijn geweest, maar niet is betaald. Echter, zoals vermeld in overweging 256, heeft de Commissie naar aanleiding van de opmerking over de mededeling van de definitieve bevindingen besloten, voor de berekening van het voordeel van de btw-vrijstellingen alleen het kasstroomvoordeel voor de producenten-exporteurs in aanmerking te nemen. De methode voor de berekening van het voordeel werd dienovereenkomstig aangepast. Bijgevolg werd het met de niet afgedragen btw verband houdende kasstroomvoordeel geacht equivalent te zijn aan de gemiddelde rente op deposito's in Egypte tijdens het OT (12,03 %), toegepast op de sinds 2017 niet afgedragen btw op aangekochte goederen.
- (308) Het gewijzigde subsidiepercentage dat is vastgesteld voor dit type subsidies voor ingevoerde machines tijdens het onderzoektijdvak voor de producent-exporteur was 0,02 % voor btw-vrijstellingen en 0,17 % voor vrijstellingen van invoerrechten.

3.5.2.2. Btw-vrijstellingen en vrijstellingen van invoerrechten voor ingevoerde basismaterialen die worden gebruikt in uitgevoerde eindproducten

a) Bevindingen van het onderzoek

- (309) Na de mededeling van de voorlopige bevindingen hebben de Egyptische overheid en de producent-exporteur aangevoerd dat Jushi Egypt begin 2019 een aanbataling voor douanerechten heeft verricht. Ook hebben zij aanvullend bewijs aangedragen, waaruit blijkt dat alle douanerechten voor de jaren 2017 en 2018 inmiddels zijn verrekend en betaald. Voorts voerden zij aan dat de Commissie, zelfs indien de verschuldigde bedragen voor douanerechten in 2020 niet waren voldaan, van een ontwikkelingsland zoals Egypte geen perfecte belastingdienst kon verlangen. In dit verband heeft de Egyptische overheid bij het instellen van de regeling voor de terugbetaling van rechten voor Jushi Egypt bijzondere zorgvuldigheid aan de dag gelegd, aangezien de Egyptische overheid reeds binnen een paar maanden na de toetreding van Jushi Egypt tot de economische zone Suezkanaal verbruiksverslagen had opgesteld en deze had gecontroleerd. Drie jaar later heeft de Egyptische overheid alle douanerechten en de btw die door Jushi Egypt verschuldigd waren, geïnd. De Egyptische overheid voerde derhalve aan dat zij over een geëigende regeling voor terugbetaling van rechten beschikte, zodat er niet te veel rechten zijn kwijtgescholden.

- (310) Voorts heeft de Egyptische overheid, overeenkomstig artikel 377 van het Egyptische burgerlijk wetboek en het arrest van het Financieel gerecht ("Monetary Court") nr. 915/43, vijf jaar de tijd om invoerrechten te innen. Bijgevolg kon er zolang deze periode niet was verstreken, geen sprake zijn van door de Egyptische overheid gederfde inkomsten, aangezien zij nog steeds recht had op de verschuldigde douanerechten en zij deze tijdig heeft geïnd.
- (311) Tot slot betoogde Jushi Egypt dat de verkopen aan Hengshi Egypt, een onderneming die glasvezelversterkingen kocht van Jushi Egypt en eveneens in de SC-zone was gevestigd, door het Egyptische recht op dezelfde wijze worden behandeld als uitgevoerde producten met betrekking tot invoerrechten op grondstoffen, omdat Hengshi Egypt is gevestigd in de economische zone Suezkanaal. Bovendien had Hengshi Egypt helemaal geen binnenlandse verkoop omdat zij haar volledige productie uitvoerde. Zou Jushi Egypt niet vrijgesteld zijn geweest van invoerrechten op grondstoffen, dan zou zij dus nog steeds geen invoerrechten op grondstoffen voor binnenlandse verkoop aan Hengshi Egypt hebben moeten betalen.
- (312) De Commissie heeft het bewijsmateriaal over de betaling van de douanerechten onderzocht en heeft vastgesteld dat de Egyptische overheid eind 2019 een controle had ingesteld ten kantore van de producent-exporteur, als gevolg van het onderzoek van de Commissie. Als gevolg van deze controle heeft de Egyptische overheid een bepaald bedrag aan douanerechten op ingevoerde materialen van de onderneming ingevorderd, met betrekking tot de jaren 2017, 2018 en 2019. Op basis van het verstrekte bewijsmateriaal en gezien de onmogelijkheid om dit nieuwe bewijsmateriaal in verband met verplaatsingsbeperkingen wegens de COVID-19-pandemie ter plaatse te verifiëren, heeft de Commissie het argument aanvaard en het bedrag van de douanerechten die zijn betaald op ingevoerde materialen die verband houden met het onderzoektijdvak, overeenkomstig artikel 15, lid 1, van de basisverordening in mindering gebracht.
- (313) De Commissie is echter niet van mening dat deze afrekeningen de bevindingen betreffende de subsidieregeling als zodanig in twijfel trekken. In dit verband merkte de Commissie op dat de inning van de douanerechten in gang werd gezet door haar onderzoeksactiviteiten, en niet door het eigen toezicht- en verificatiekader van de Egyptische overheid voor de inning van douanerechten. De Egyptische overheid betwistte ook niet dat een dergelijk kader tijdens het onderzoektijdvak niet bestond. Wat het tijdelijke karakter van het gebrek aan toezicht en verificatie betreft, merkte de Commissie op dat, hoewel Jushi Egypt pas in 2017 tot de SC-zone toetrad, de laatste wetswijziging in het kader voor de inning van de douanerechten reeds plaatsvond in 2015, toen de verantwoordelijkheid voor het innen van de douanerechten werd overgedragen aan de Algemene Autoriteit van de SC-zone. Bovendien bevestigde het door de Egyptische overheid als bijlage I bij haar opmerkingen naar aanleiding van de mededeling van de definitieve bevindingen verstrekte gedetailleerde verslag van de douaneautoriteit, dat de algemene wetgeving voor de inning van douanerechten reeds sinds 2006 van kracht was. Bijgevolg had de Egyptische overheid voldoende tijd gehad om een goed werkend systeem voor de inning van douanerechten op te zetten.
- (314) Met betrekking tot de verkopen van Jushi Egypt aan Hengshi Egypt heeft de Commissie geconstateerd dat de handel in inputs tussen ondernemingen in de speciale zone nooit is belast, waaruit blijkt dat de SC-zone een speciale zone is met een aantal specifieke kenmerken die de zone onderscheiden van andere zones.
- (315) Het feit dat Hengshi Egypt alleen aan het buitenland verkoopt is in dit verband derhalve irrelevant en verandert niets aan de conclusies van de Commissie. De argumenten van de Egyptische overheid en van de producent-exporteur over de geldigheid van de bevindingen van de Commissie in het algemeen en specifiek die inzake de verkopen aan Hengshi Egypt zijn derhalve afgewezen.
- (316) Na de definitieve mededeling stelde de klager dat dit geen geval is waarin een overheid een bepaalde subsidieregeling vanwege een antisubsidieonderzoek beëindigt en die regeling bijgevolg ophoudt te bestaan. Volgens de klager heeft de Egyptische overheid enkel middelen geïnd van Jushi Egypt omdat dat voor die onderneming gunstig was met het oog op het EU-onderzoek, maar heeft zij niet voorzien in een passend inningskader. Bij gebreke van een rechtskader kan niet worden gegarandeerd dat de Egyptische overheid in de toekomst rechten en btw op eigen initiatief zal innen van Jushi Egypt of zelfs dat zij de geïnde middelen niet zal teruggeven aan Jushi Egypt zodra het onderzoek van de Commissie is afgesloten. Met andere woorden, in de context van een samenwerkingsovereenkomst tussen de VRC en Egypte past het optreden van de Egyptische overheid in een vast en terugkerend patroon van aan Jushi Egypt verleende ad-hocvoordelen, en rechtvaardigt dat optreden geenszins een andere waardering van het door Jushi Egypt ontvangen voordeel.
- (317) Ten aanzien hiervan herhaalde de Commissie dat zij het verstrekte bewijs voor de betaling van douanerechten heeft beoordeeld en dat zij op basis van het verschaft bewijs en gegeven de onmogelijkheid om dit nieuwe bewijs ter plaatse te verifiëren als gevolg van de reisbeperkingen die zijn ingesteld in verband met de COVID-19-pandemie, het argument heeft aanvaard en het bedrag van de douanerechten op ingevoerde basismaterialen over het onderzoektijdvak in mindering heeft gebracht overeenkomstig artikel 15, lid 1, van de basisverordening. Bovendien

is het feitelijk onjuist dat er geen rechtskader zou bestaan, zoals blijkt uit de in overweging 70 van de voorlopige verordening beschreven rechtsgrond. Daarnaast wordt de wetgeving momenteel ingevoerd, zoals is toegelicht in de overwegingen 78 tot en met 82 van de voorlopige verordening. Tot slot is er geen bewijs verstrekt ter onderbouwing van de bewering dat de Egyptische overheid de geïnde middelen aan Jushi Egypt zal teruggeven. Deze argumenten werden derhalve afgewezen.

- (318) Na de definitieve mededeling maakte Jushi Egypt dezelfde opmerkingen over de berekening van vrijstellingen van btw en invoerrechten opnieuw, zonder acht te slaan op de door de Commissie verstrekte feitelijke informatie en toelichting. Aangezien die opmerkingen al waren behandeld, was er geen verdere toelichting nodig.
- (319) In het licht van het voorgaande en bij gebreke van andere opmerkingen heeft de Commissie haar bevindingen in de overwegingen 69 tot en met 86 van de voorlopige verordening bevestigd.

b) Berekening van de hoogte van de subsidie

- (320) Na de mededeling van de voorlopige bevindingen heeft de Commissie de methode voor de berekening van het voordeel van de feitelijke btw-vrijstelling aangepast, zoals opgemerkt in overweging 256. Als gevolg daarvan wordt het kasstroomvoordeel dat voortvloeit uit de afgedragen btw, geacht gelijk te zijn aan het gemiddelde rentetarief op deposito's in Egypte tijdens het onderzoektijdvak (12,03 %), toegepast op de btw-bedragen die waren afgedragen voor sinds 2017 gekochte basismaterialen en pro rata berekend voor de btw-bedragen die zijn afgedragen tijdens het onderzoektijdvak. Omdat er geen informatie beschikbaar was over de hoeveelheid basismaterialen die voor het onderzoektijdvak waren gekocht, heeft de Commissie geoordeeld dat die hoeveelheid gelijk moet worden gesteld aan de voor het onderzoektijdvak vastgestelde hoeveelheden, gecorrigeerd voor het verschil tussen de kosten van de verkochte goederen in de twee perioden.
- (321) Het gewijzigde subsidiepercentage dat is vastgesteld voor dit type subsidies voor ingevoerde basismaterialen tijdens het onderzoektijdvak voor de producent-exporteur is 1,08 % voor btw-vrijstellingen en 0,24 % voor vrijstellingen van invoerrechten.

3.6. Conclusie over subsidiëring

- (322) De definitieve subsidiepercentages met betrekking tot de hierboven beschreven reeks maatregelen, uitgedrukt als een percentage van de cif-prijs, grens Unie, vóór inklaring, zijn als volgt:

Tabel 1

Definitieve subsidiepercentages

Onderneming	Definitief subsidiepercentage
Jushi Egypt for Fiberglass Industry S.A.E.	13,1 %
Alle andere ondernemingen	13,1 %

4. SCHADE

4.1. Definitie van de bedrijfstak van de Unie en de productie in de Unie

- (323) Aangezien er geen opmerkingen over de definitie van de bedrijfstak van de Unie en de productie in de Unie zijn ontvangen, heeft de Commissie haar conclusies in de overwegingen 106 tot en met 109 van de voorlopige verordening bevestigd.

4.2. Verbruik in de Unie

- (324) Aangezien er geen opmerkingen over het verbruik in Unie zijn ontvangen, heeft de Commissie haar conclusies in de overwegingen 110 tot en met 112 van de voorlopige verordening bevestigd.

4.3. Invoer uit het betrokken land en prijsonderbieding

- (325) De Commissie heeft na de mededeling van de voorlopige bevindingen opmerkingen van de Egyptische producent-exporteur Jushi Egypt over prijsonderbieding ontvangen.

- (326) Jushi Egypt merkte op dat de Commissie bij het berekenen van de prijszonderbieding verkoopkosten en een redelijke winstmarge niet had meegerekend in de verkoopprijs van hun verbonden verkooporganisaties voor de onafhankelijke afnemer in de Unie.
- (327) Jushi Egypt verklaarde dat de gebruikte methode niet voldeed aan het arrest van het Gerecht in de zaak T-301/16, Jindal Saw Ltd en Jindal Saw Italië/Europese Commissie, punt 187 ("Jindal Saw") ⁽⁹⁵⁾.
- (328) De Commissie is het niet met Jushi Egypt eens dat het arrest in de zaak Jindal Saw relevant is voor deze zaak. In het arrest Jindal Saw oordeelde het Gerecht dat de Commissie de verkoopkosten van de verbonden importeurs van Jindal in de Unie ten onrechte in mindering had gebracht op de verkoop aan de eerste onafhankelijke koper, terwijl de verkoopkosten van de verbonden verkoopmaatschappijen van de bedrijfstak van de Unie niet in mindering waren gebracht op de verkoopprijzen van de bedrijfstak van de Unie aan de eerste onafhankelijke afnemer.
- (329) Op grond daarvan oordeelde het Gerecht dat de twee prijzen niet symmetrisch in hetzelfde handelsstadium waren vergeleken in een situatie waarin de producenten-exporteurs het merendeel van de verkopen in de Unie verrichten via verbonden verkoopmaatschappijen, vergeleken met de situatie waarin de producenten in de Unie het betrokken product verkochten.
- (330) De Commissie merkt op dat een vergelijking tussen deze zaak en de zaak Jindal Saw niet relevant is, omdat de respectieve uitvoeractiviteiten verschillend van aard zijn. Terwijl de verkopen van Jushi Group voornamelijk bestaan uit rechtstreekse uitvoer vanuit Egypte aan de eerste onafhankelijke afnemer in de Unie, liep in de zaak Jindal Saw de uitvoer van die producent-exporteur voor het overgrote deel via in de Unie gevestigde verbonden entiteiten.
- (331) In deze zaak hebben twee van de drie in de steekproef opgenomen producenten in de Unie geen verbonden verkoopmaatschappijen en heeft de derde een centraal verkoop- en factureringssysteem, waarbij de producten rechtstreeks vanuit de fabrieken worden uitgevoerd. De Commissie heeft daarom geoordeeld dat er in deze zaak geen sprake is van asymmetrie met de afzetkanalen van de producent-exporteur en dat de zaak Jindal Saw daarom niet relevant is. Bovendien zou het gebruik van de prijzen van de met Jushi Group verbonden verkoopmaatschappijen geen relevante invloed op de analyse van het prijseffect hebben ⁽⁹⁶⁾.
- (332) Daarnaast verwijst de Commissie ook naar overweging 157 van de voorlopige verordening, waarin wordt geconcludeerd dat er tijdens het onderzoekstijdvak duidelijk sprake was van prijsdruk voor de bedrijfstak van de Unie. Dit argument is dan ook in ieder geval irrelevant; de bevinding dat er sprake was van prijsdruk zou op zichzelf voldoende zijn om de negatieve prijseffecten van de invoer met subsidiëring overeenkomstig artikel 8, lid 2, van de basisverordening aan te tonen.
- (333) De Commissie heeft haar in de overwegingen 122 en 123 van de voorlopige verordening geformuleerde conclusies daarom bevestigd, in de zin dat de Egyptische invoerprijzen de prijzen van de bedrijfstak van de Unie aanzienlijk onderboden, waarbij zij opmerkt dat de bevinding inzake prijsdruk van overweging 157 van de voorlopige verordening dit argument irrelevant maakt.
- (334) Na de definitieve mededeling maakte Jushi Egypt dezelfde opmerkingen over de berekening van prijszonderbieding opnieuw, zonder acht te slaan op de door de Commissie verstrekte feitelijke informatie en toelichting. Aangezien die opmerkingen al waren behandeld, was er geen verdere toelichting nodig.

4.4. Economische situatie van de bedrijfstak van de Unie

4.4.1. Algemene opmerkingen

- (335) Aangezien er geen opmerkingen zijn ontvangen, heeft de Commissie de overwegingen 124 tot en met 129 van de voorlopige verordening bevestigd.

⁽⁹⁵⁾ Zaak T-301/16, Jindal Saw en Jindal Saw Italië/Commissie, ECLI:EU:T:2019:234, punt 187.

⁽⁹⁶⁾ De vergelijking tussen de prijzen van de bedrijfstak in de Unie en de verkoopprijzen van de producent-exporteur, zowel rechtstreeks als via verbonden maatschappijen, aan onafhankelijke afnemers in de Unie laat zien dat deze laatste prijzen aanzienlijk lager zijn dan de prijzen van de bedrijfstak in de Unie (14,89 %). Ongeacht de wijze waarop de prijsvergelijking wordt gemaakt, zijn de prijzen van de invoer met subsidiëring dus aanzienlijk lager dan de prijzen van de bedrijfstak in de Unie, waaruit blijkt dat het argument van deze partij niet alleen geen juridische relevantie, maar ook geen praktische gevolgen heeft voor deze zaak.

4.4.2. Macro-economische indicatoren

4.4.2.1. Productiecapaciteit en bezettingsgraad

- (336) Aangezien er geen opmerkingen over de productie, de productiecapaciteit en de bezettingsgraad zijn ontvangen, heeft de Commissie haar conclusies in de overwegingen 131 en 132 van de voorlopige verordening bevestigd.

4.4.2.2. Verkoophoeveelheden en marktaandeel

- (337) Aangezien er geen opmerkingen over de verkoophoeveelheden en het marktaandeel zijn ontvangen, heeft de Commissie haar conclusies in overweging 134 van de voorlopige verordening bevestigd.

4.4.2.3. Werkgelegenheid en productiviteit

- (338) Aangezien er geen opmerkingen over werkgelegenheid en productiviteit zijn ontvangen, heeft de Commissie haar conclusies in overweging 136 van de voorlopige verordening bevestigd.

4.4.2.4. Hoogte van het bedrag van de tot compenserende maatregelen aanleiding gevende subsidies en herstel van eerdere subsidiëring of dumping

- (339) Aangezien er geen opmerkingen zijn ontvangen, heeft de Commissie haar conclusies in de overwegingen 138 en 139 van de voorlopige verordening bevestigd.

4.4.3. Micro-economische indicatoren

- (340) Na de definitieve mededeling ging Jushi Egypt in op de berekening van de in de voorlopige verordening beschreven micro-economische indicatoren, en verzocht het om meer informatie over hoe die indicatoren zijn berekend.

- (341) De Commissie heeft Jushi Egypt verwezen naar overweging 126 van de voorlopige verordening, waarin is uitgelegd dat de Commissie de micro-economische indicatoren heeft gebaseerd op de gegevens van de in de steekproef opgenomen producenten in de Unie, die werden gecontroleerd en vervolgens samengevoegd.

- (342) De samenvoeging was bedoeld om ervoor te zorgen dat de steekproef als één gegevensbron werd behandeld, en niet als drie gegevensbronnen met bedrijfsspecifieke trends die apart moesten worden toegelicht. Samenvoeging maakte het voor de Commissie mogelijk de gehele steekproef te nemen als representatief voor de bedrijfstak van de Unie en de gegevens als richtsnoer te gebruiken voor de prestaties van alle producenten.

4.4.3.1. Prijzen en factoren die de prijzen beïnvloeden

- (343) Aangezien er geen opmerkingen zijn ontvangen, heeft de Commissie haar conclusies in de overwegingen 141 en 142 van de voorlopige verordening bevestigd.

4.4.3.2. Loonkosten

- (344) Aangezien er geen opmerkingen zijn ontvangen, heeft de Commissie haar conclusies in overweging 144 van de voorlopige verordening bevestigd.

4.4.3.3. Voorraden

- (345) Aangezien er geen opmerkingen zijn ontvangen, heeft de Commissie haar conclusies in overweging 146 van de voorlopige verordening bevestigd.

4.4.3.4. Winstgevendheid, kasstroom, investeringen, rendement van investeringen en vermogen om kapitaal aan te trekken

- (346) Aangezien er geen opmerkingen over winstgevendheid, kasstroom, investeringen, rendement van investeringen en vermogen om kapitaal aan te trekken zijn ontvangen, heeft de Commissie haar conclusies in de overwegingen 149 tot en met 153 van de voorlopige verordening bevestigd.

4.4.4. *Conclusie inzake schade*

- (347) Aangezien er geen opmerkingen zijn ontvangen, heeft de Commissie haar conclusies over schade in de overwegingen 154 tot en met 161 van de voorlopige verordening bevestigd.

5. OORZAKELIJK VERBAND

5.1. **Gevolgen van de invoer met subsidiëring uit Egypte**

- (348) In de voorlopige verordening heeft de Commissie voorlopig geconcludeerd dat de invoer met subsidiëring vanuit Egypte aanmerkelijke schade voor de bedrijfstak van de Unie veroorzaakte.
- (349) De Commissie heeft geconcludeerd dat de toename van de invoer tijdens het onderzoekstijdvak en de prijsonderbieding en de druk op de prijzen van de bedrijfstak in de Unie door de invoer met subsidiëring ertoe hadden geleid dat de bedrijfstak in de Unie marktaandeel was verloren en minder winstgevend was geworden.
- (350) Aangezien er geen opmerkingen zijn ontvangen, heeft de Commissie haar conclusies in overweging 164 van de voorlopige verordening bevestigd.

5.2. **Andere bekende factoren**

5.2.1. *Invoer uit derde landen*

- (351) Aangezien er geen opmerkingen zijn ontvangen, heeft de Commissie haar conclusies in de overwegingen 167 tot en met 171 van de voorlopige verordening bevestigd.

5.2.2. *Uitvoerprestaties van de bedrijfstak van de Unie*

- (352) De Commissie heeft geen opmerkingen ontvangen over de uitvoer van de bedrijfstak van de Unie.
- (353) Aangezien er geen opmerkingen zijn ontvangen, heeft de Commissie haar conclusies in overweging 174 van de voorlopige verordening bevestigd.

5.3. **Conclusie inzake oorzakelijk verband**

- (354) De Commissie heeft haar conclusies over het oorzakelijk verband in de overwegingen 175 en 176 van de voorlopige verordening bevestigd.

6. BELANG VAN DE UNIE

6.1. **Belang van de bedrijfstak van de Unie**

- (355) Aangezien er geen opmerkingen zijn ontvangen, heeft de Commissie haar conclusies in de overwegingen 185 en 186 van de voorlopige verordening bevestigd.

6.2. **Belang van niet-verbonden importeurs**

- (356) Aangezien er geen andere opmerkingen zijn ontvangen, heeft de Commissie haar conclusies in overweging 192 van de voorlopige verordening bevestigd.

6.3. **Belang van gebruikers**

- (357) Aangezien er geen andere opmerkingen zijn ontvangen, heeft de Commissie haar conclusies in overweging 207 van de voorlopige verordening bevestigd.

6.4. **Handelsversturende gevolgen van subsidiëring en herstel van daadwerkelijke mededinging**

- (358) Aangezien er geen andere opmerkingen zijn ontvangen, heeft de Commissie haar conclusies in overweging 209 van de voorlopige verordening bevestigd.

6.5. Conclusie inzake belang van de Unie

- (359) Aangezien er geen andere opmerkingen zijn ontvangen, heeft de Commissie haar conclusies in de overwegingen 210 tot en met 213 van de voorlopige verordening bevestigd.

7. HEFFING MET TERUGWERKENDE KRACHT VAN EEN COMPENSEREND RECHT OP DE GEREgistREERDE INVOER

- (360) Zoals vermeld in overweging 220 van de voorlopige verordening, heeft de Commissie de invoer van glasvezelversterkingen overeenkomstig artikel 24, lid 5 bis, van de basisverordening tijdens de periode van voorafgaande kennisgeving aan registratie onderworpen door middel van de bekendmaking van Uitvoeringsverordening (EU) 2020/199 van de Commissie ("de registratieverordening") ⁽⁹⁷⁾.
- (361) Zoals uiteengezet in overweging 222 van de voorlopige verordening, moet de Commissie besluiten of er met terugwerkende kracht antisubsidiemaatregelen moeten worden toegepast op de gedurende de registratieperiode van drie weken ingevoerde producten, gegeven dat er vanuit Egypte ingevoerde glasvezelversterkingen zijn geregistreerd.
- (362) De criteria voor het beantwoorden van de vraag of er rechten kunnen worden geïnd voor de registratieperiode van drie weken worden gegeven in artikel 16, lid 4, van de basisverordening. In dat artikel wordt bepaald dat er alleen rechten kunnen worden geheven indien:
- a) de invoer, overeenkomstig het bepaalde in artikel 24, lid 5, werd geregistreerd;
 - b) de betrokken importeurs door de Commissie in de gelegenheid zijn gesteld opmerkingen te maken;
 - c) er kritieke omstandigheden bestaan waarin het betrokken product, waarvoor in de zin van deze verordening tot compenserende maatregelen aanleiding gevende subsidies zijn toegekend, moeilijk te herstellen schade veroorzaakt doordat het product in een betrekkelijk kort tijdvak massaal wordt ingevoerd, en
 - d) het om herhaling van dergelijke schade te voorkomen, nodig wordt geoordeeld op deze invoer met terugwerkende kracht compenserende rechten in te stellen.
- (363) De Commissie is van oordeel dat de registratieverordening voldoet aan criterium a), in de zin dat de ingevoerde glasvezelversterkingen van oorsprong uit Egypte zijn geregistreerd overeenkomstig artikel 24, lid 5, van de basisverordening.
- (364) De Commissie is van oordeel dat importeurs de gelegenheid is geboden om opmerkingen in te dienen (criterium b)) door de bekendmaking van de voorlopige verordening en de bekendmaking van de registratieverordening.
- (365) Na de definitieve mededeling ontving de Commissie opmerkingen van Europese gebruikers en distributeurs van glasvezelversterkingen dat die gelegenheid om opmerkingen te maken volgens hen niet was gebaseerd op de beslissing van de Commissie tot registratie maar op haar voorstel tot inning van rechten.
- (366) De Commissie is het er weliswaar mee eens dat artikel 16, lid 4, onder b), moet worden opgevat als dat de partijen in de gelegenheid worden gesteld in dit stadium te reageren op de inning achteraf van rechten op in de periode van voorafgaande kennisgeving geregistreeerde invoer, maar wijst erop dat zij in punt 7 van de definitieve mededeling de volledige analyse heeft bekendgemaakt, waarmee de inning achteraf is onderbouwd met alle recentste beschikbare gegevens. Daarmee heeft de Commissie dus aan alle partijen, ook deze gebruikers en distributeurs, de kans geboden te reageren overeenkomstig deze bepaling, zoals tevens blijkt uit de in de overwegingen 322 tot en met 326 beschreven argumenten en tegenargumenten. Derhalve werd dit argument afgewezen.
- (367) Bij de toetsing van criterium c) van artikel 16, lid 4, van de basisverordening heeft de Commissie om te beginnen statistieken over de invoer van glasvezelversterkingen van oorsprong uit Egypte uit de databank Surveillance 2 geanalyseerd. Het doel van die analyse was om te kijken of er gedurende de registratieperiode "massale invoer" overeenkomstig criterium c) had plaatsgevonden. De meest recente beschikbare gegevens worden vermeld in tabel 2.

⁽⁹⁷⁾ Uitvoeringsverordening (EU) 2020/199 van de Commissie van 13 februari 2020 tot onderwerping van de invoer van continuglasvezelproducten van oorsprong uit Egypte aan registratie (PB L 42 van 14.2.2020, blz. 10).

Tabel 2

Invoer van glasvezelversterkingen van oorsprong uit Egypte

	Ton per week	Ton per maand	Invoerprijs (EUR/ton)
Onderzoektijdvak (april 2018 t/m maart 2019)	2 805	12 156	904
Na het onderzoektijdvak (april 2019 t/m januari 2020)	2 598	11 358	882
Registratieperiode (14 februari t/m 6 maart 2020)	3 858	15 432	813

Bron: Databank Surveillance 2 (26 maart 2020).

- (368) In totaal werd er tijdens de registratieperiode van drie weken 11 574 ton aan glasvezelversterkingen ingevoerd. Aangezien dit een niet-standaardperiode is, die op zichzelf niet vergelijkbaar is met andere perioden, is de vergelijking uitgevoerd in weken (dat wil zeggen 21 dagen gedeeld door drie) en in maanden (ervan uitgaande dat een maand gemiddeld vier weken telt). Opgemerkt zij dat hoewel de registratieperiode 21 kalenderdagen telt, de databank Surveillance 2 maar 15 gegevenspunten bevat, waardoor het maken van dagelijkse berekeningen niet praktisch is.
- (369) Uit tabel 2 blijkt dat de invoer van het betrokken product plaatsvond in massale hoeveelheden. In de periode van drie weken voor de instelling van de voorlopige maatregel was er een scherpe opwaartse trend zichtbaar ten opzichte van het onderzoektijdvak, evenals in de periode april 2019-januari 2020, ofwel de periode vanaf het eind van het onderzoektijdvak tot de registratie.
- (370) Daarom heeft de Commissie geconcludeerd dat de invoer tijdens de registratieperiode van drie weken gemiddeld aanzienlijk hoger was dan in het onderzoektijdvak. Deze bevinding ondersteunt de conclusie dat de invoer tijdens de registratieperiode van drie weken kan worden aangemerkt als massaal overeenkomstig criterium c).
- (371) Uit tabel 2 blijkt uit dat de invoer na afloop van het onderzoektijdvak in massale hoeveelheden doorging.
- (372) De Commissie heeft ook kennisgenomen van de gegevens over dagelijkse invoer uit de databank Surveillance 2.
- (373) Uit de gegevens blijkt dat er op één dag in de registratieperiode van drie weken ruim 3 000 ton aan glasvezelversterkingen van oorsprong uit Egypte was ingevoerd, aanzienlijk meer dan de gemiddelde wekelijkse invoer tijdens het onderzoektijdvak.
- (374) Dit vormde een verdere ondersteuning van de conclusie dat de invoer tijdens de registratieperiode van drie weken kan worden aangemerkt als massaal overeenkomstig criterium c).
- (375) In de volgende fase van de toetsing van criterium c) moet de vraag worden beantwoord of deze invoer, die als massaal is aangemerkt, "moeilijk te herstellen schade" heeft veroorzaakt.
- (376) In de eerste plaats heeft de Commissie geconstateerd dat er bij de invoer tijdens het onderzoektijdvak sprake was van prijsonderbieding en druk op de prijzen van de bedrijfstak in de Unie. De hoeveelheden waarin en de prijzen waartegen het betrokken product werd ingevoerd, hebben een negatief effect gehad op het verkoopvolume en het prijspeil in de markt van de Unie en op het marktaandeel van de bedrijfstak van de Unie. Daardoor zijn de bedrijfsresultaten en de financiële situatie van de bedrijfstak van de Unie aanzienlijk verslechterd. Bijgevolg heeft de invoer van het betrokken product tijdens het onderzoektijdvak de moeilijk te herstellen schade voor de bedrijfstak van de Unie veroorzaakt.
- (377) Zoals blijkt uit tabel 2, bleef de invoerprijs van glasvezelversterkingen van oorsprong uit Egypte na het onderzoektijdvak dalen, en met name tijdens de registratieperiode van drie weken. De Commissie heeft daarom vastgesteld dat er tijdens de registratieperiode hogere volumes werden ingevoerd, en tegen lagere prijzen dan in het onderzoektijdvak, waardoor de bedrijfstak in de Unie verdere schade heeft geleden die moeilijk te herstellen is, behalve door een compenserend recht te heffen.

- (378) Ook heeft de Commissie vastgesteld dat, gezien de omvang van de invoer in de Unie van glasvezelversterkingen van oorsprong uit Egypte tijdens de registratieperiode van drie weken voorafgaand aan instelling van een voorlopig compenserend recht, ook kon worden geconstateerd dat importeurs voorraden van Egyptische glasvezelversterkingen aan het aanleggen waren, in de wetenschap, vanaf 14 februari, dat er op 6 maart voorlopige maatregelen zouden worden opgelegd.
- (379) De Commissie heeft daarom geoordeeld dat de invoer tijdens de registratieperiode van drie weken schade heeft veroorzaakt voor de bedrijfstak in de Unie die moeilijk te herstellen is, zowel wat de kwantiteit als wat de prijs betreft.
- (380) Bijgevolg heeft de Commissie geconcludeerd dat is voldaan aan criterium c) en dat om herhaling van schade te voorkomen deze invoer moet worden onderworpen aan de heffing met terugwerkende kracht van een compenserend recht overeenkomstig criterium d).
- (381) Na de definitieve mededeling ontving de Commissie opmerkingen van importeurs en distributeurs van glasvezelversterkingen, waarin zij vraagtekens zetten bij diverse aspecten van voornoemde beoordeling door de Commissie.
- (382) Ten eerste betwistten zij dat de invoer in de periode van drie weken van voorafgaande kennisgeving als massaal zou kunnen worden beschouwd. Volgens hen zou de Commissie van "massale invoer" moeten spreken wanneer "de toename van de invoer zowel plotseling als dramatisch is" en zou zij verscheidene gegevens moeten vergelijken met de periode van drie weken van voorafgaande kennisgeving, waaronder de maandelijkse pieken in de invoer met andere pieken in de invoer. Op grond daarvan stellen deze importeurs en distributeurs dat er geen sprake was van een dergelijke toename.
- (383) Ten tweede had volgens hen de Commissie "moeilijk te herstellen schade" niet gedefinieerd, en stelden zij zelf voor die te definiëren als "blijvende en onherstelbare schade aan de bedrijfstak van de Unie".
- (384) Ten derde merkten de importeurs en distributeurs op dat de toename van de invoer in de periode van drie weken van voorafgaande kennisgeving neerkomt op 0,4 % van het jaarlijks verbruik in de Unie. Dat is gezien de korte duur van de periode van voorafgaande kennisgeving te verwachten en speelt bijgevolg geen rol in het onderzoek naar de vraag of er schade is veroorzaakt.
- (385) Ten vierde voerden zij aan dat de daling van de invoerprijzen na afloop van het onderzoektijdvak veroorzaakt werd door prijsonderbieding door de bedrijfstak van de Unie met als doel marktaandeel te behouden.
- (386) Ten vijfde waren voornoemde importeurs en distributeurs het niet eens met de bevinding van de Commissie dat het, gezien de omvang van de invoer in de Unie van glasvezelversterkingen van oorsprong uit Egypte in de drie weken voorafgaand aan de instelling van voorlopige rechten, duidelijk was dat importeurs voorraden van Egyptische glasvezelversterkingen aan het aanleggen waren, na op 14 februari te zijn geïnformeerd dat er op 6 maart voorlopige maatregelen zouden worden ingesteld.
- (387) Zij stelden dat dit niet het geval was, omdat de invoer in december en januari veel lager was, zodat de invoer onmiddellijk vóór de instelling van voorlopige rechten de lagere invoer in de periode ervoor moest compenseren.
- (388) Volgens hun voornoemde argumenten zou de Commissie moeten nagaan of het al dan niet nodig is rechten op de geregistreerde invoer te innen, zoals is beschreven in artikel 16, lid 4, onder d).
- (389) Zij verzochten de Commissie in overweging te nemen dat, gezien de in feite verplichte aard van registratie in de periode van voorafgaande kennisgeving, de inning van rechten op die geregistreerde invoer niet eveneens feitelijk verplicht zou moeten zijn, omdat anders het voordeel van de periode van voorafgaande kennisgeving voor importeurs en distributeurs verloren zou gaan.
- (390) Hieronder wordt nader ingegaan op deze opmerkingen.
- (391) Wat het eerste argument van de partijen betreft, kan de Commissie zich niet vinden in hun uitleg van de term "massale invoer", die rechtsgrond ontbeert. De basisverordening rept niet van een toename van de invoer en stelt dus al helemaal niet dat "massale invoer" "plotseling en dramatisch" zou moeten zijn. Zoals tabel 2 laat zien, heeft de Commissie de gemiddelde ingevoerde hoeveelheden uit Egypte al heel gedetailleerd per maand en per week vergeleken om te bepalen of de invoer al dan niet massaal was.

- (392) Alle gegevens bevestigen de massale aard en opwaartse trend van die invoer, zoals duidelijk toegelicht in de overwegingen 315 tot en met 317. De Commissie ziet geen aanleiding om haar methode te baseren op een vergelijking tussen pieken en andere pieken. Dat er mogelijk enkele pieken en dalen zijn geweest, zoals die er door deze partijen selectief zijn uitgepikt, doet geenszins afbreuk aan de conclusie dat in deze omstandigheden is voldaan aan het criterium van “massale invoer”.
- (393) Bovendien is het niet ter zake of de massale invoer in de periode van drie weken van voorafgaande kennisgeving al dan niet bedoeld was om de lagere invoer in december 2019 en januari 2020 te “compenseren”, zoals deze partijen eveneens als argument aanvoerden, aangezien de basisverordening geen onderscheid maakt ten aanzien van het motief voor zulke massale invoer.
- (394) Bijgevolg bleef de Commissie bij haar conclusie dat de invoer in de periode van drie weken van voorafgaande kennisgeving massaal was in de zin van artikel 16, lid 4, onder c), van de basisverordening. Deze vaststelling wordt verder bevestigd door de in de overwegingen 402 tot en met 405 genoemde redenen.
- (395) Wat het tweede argument betreft, ook hier weer stelden deze partijen een definitie voor die niet overeenstemt met wat er in de basisverordening staat. Vervolgens gingen zij voor hun argumentatie uit van deze onjuiste norm. Specifiek kan moeilijk te herstellen schade in de zin van de basisverordening niet arbitrair worden uitgelegd als “blijvende en onherstelbare schade”. Er is voor dit argument dus geen rechtsgrond. In elk geval lichtte de Commissie in overweging 376 in samenhang met de analyse van diverse elementen van de schadebeoordeling toe waarom zij oordeelde dat in dit geval was voldaan aan deze eis.
- (396) Verder is het derde argument, over het marktaandeel van de invoer en de vraag in hoeverre daaruit in zo'n kort tijdsbestek schade zou kunnen ontstaan voor de bedrijfstak van de Unie, misleidend.
- (397) Ten eerste is het cijfer van 0,4 % dat de partijen aanvoeren als aandeel in de invoermarkt in de periode van voorafgaande kennisgeving, volstrekt speculatief, aangezien het dossier geen informatie bevat over het verbruik in de Unie na het onderzoektijdvak. Stel echter dat het verbruik in de Unie na het onderzoektijdvak niet was veranderd, zoals deze partijen stellen, wat opnieuw speculatief is, dan nog zou de invoer alleen al in de drie weken van de periode van voorafgaande kennisgeving goed zijn voor 1,12 % van het verbruik in de Unie. Van een marktaandeel van die omvang wordt doorgaans niet gezegd dat het over een heel jaar verwaarloosbaar is en geen schade zou kunnen veroorzaken. In elk geval is de in tabel 2 weergegeven absolute omvang van de invoer — een geverifieerde waarde — op zich zeker niet verwaarloosbaar.
- (398) De bewering dat invoerhoeveelheden gelijk aan een marktaandeel van 1,12 % in de periode van slechts drie weken niet als massaal kunnen worden beschouwd en onvoldoende zouden zijn om de bedrijfstak van de Unie te schaden, is dus in duidelijke tegenspraak met de basisverordening en de manier waarop de Commissie consequent omgaat met verwaarloosbare invoer.
- (399) Ten tweede herhaalt de Commissie haar in overweging 376 vermelde bevindingen en verwijst zij naar alle elementen waaruit blijkt hoe deze massale invoer uit Egypte moeilijk te herstellen schade heeft veroorzaakt. Die analyse is gebaseerd op een holistische beoordeling van al het relevante bewijs.
- (400) Op grond van die beoordeling heeft de Commissie geconcludeerd dat de ingevoerde hoeveelheden, met name gezien de aanmerkelijke omvang van de in dit korte tijdsbestek ingevoerde hoeveelheden, absoluut en relatief wel zo groot waren dat zij als massaal kunnen worden beschouwd in de zin van artikel 16, lid 4, onder c), van de basisverordening, en bijgevolg in staat kunnen worden geacht om moeilijk te herstellen schade te veroorzaken.
- (401) Ten aanzien van het vierde argument, over prijsonderbieding door de bedrijfstak van de Unie om marktaandeel te behouden, stelde de Commissie vast dat als gevolg van de invoer uit Egypte schade was toegebracht aan de bedrijfstak van de Unie, die marktaandeel verloren zag gaan en de prijzen wel moest verlagen om te concurreren, ook al ging dat ten koste van de winstgevendheid. De Commissie kan zich niet vinden in de redenering dat de invoerprijzen zouden zijn gedaald als reactie op een prijsverlaging door producenten in de Unie, omdat zij juist heeft vastgesteld dat de markt van de Unie kampte met prijsdruk door invoer met subsidiëring. Op grond daarvan moest dit argument worden verworpen.

- (402) Tot slot, aangaande het vijfde argument, is het voor de Commissie niet nodig de massale invoer in de periode van voorafgaande kennisgeving in perspectief te plaatsen, zodat het van geen belang is dat de ingevoerde hoeveelheden onmiddellijk vóór de instelling van voorlopige rechten als compensatie zouden hebben gediend voor de lagere hoeveelheden in december en januari.
- (403) Verder is de Commissie het niet eens met de stelling van deze partijen dat registratie in de periode van voorafgaande kennisgeving in feite verplicht is en dat de inning van rechten op die geregistreerde invoer niet eveneens feitelijk verplicht zou moeten zijn, en evenmin met hun gevolgtrekking dat het voordeel van die periode voor importeurs en distributeurs verloren zou gaan. Ten eerste is de registratie tijdens de periode van voorafgaande kennisgeving niet “in feite” verplicht maar onderworpen aan de strikte voorwaarden van artikel 16, lid 4, op grond van alle ten tijde van de voorafgaande kennisgeving beschikbare gegevens en bewijzen. Dat is in de praktijk bevestigd, toen de invoer in de periode van voorafgaande kennisgeving niet aan registratie werd onderworpen omdat niet werd voldaan aan die voorwaarden ⁽⁹⁸⁾.
- (404) Ten tweede beseft de Commissie terdege dat de inning achteraf van in de periode van voorafgaande kennisgeving geregistreerde rechten evenmin verplicht is, maar strikt is onderworpen aan alle relevante voorwaarden van artikel 16, lid 4, van de basisverordening op grond van de recentste in de definitieve fase beschikbare gegevens. Dit kan eveneens worden bevestigd aan de hand van de praktijk ⁽⁹⁹⁾.
- (405) Ten derde verwijst de Commissie naar overweging 4 van de moderniseringsverordening ⁽¹⁰⁰⁾, waarbij de basisverordening voor het laatst is gewijzigd, waarin het waarom van de periode van voorafgaande kennisgeving en de registratie wordt toegelicht. In de overweging staat: “Om het risico van een aanzienlijke toename van de invoer in de periode van voorafgaande kennisgeving te beperken, moet de Commissie, zo mogelijk, de invoer registreren”, er rekening mee houdend “dat een prospectieve analyse van de daarmee verband houdende risico's nodig is en dat deze omstandigheden de corrigerende werking van de maatregelen waarschijnlijk zullen verminderen”.
- (406) Zelfs als de registratie in deze periode van voorafgaande kennisgeving niet mogelijk is, bv. omdat niet wordt voldaan aan de betrokken wettelijke voorwaarden, moet de Commissie volgens dezelfde overweging en artikel 15, lid 1, punt 5, van de basisverordening de extra schade voor de bedrijfstak van de Unie door een verdere aanmerkelijke toename van de invoer in deze periode opnemen in de schademarge.
- (407) De inning achteraf van rechten in die situaties gebeurt dus zeker niet automatisch, maar is onderworpen aan de voorwaarde van massale invoer in de periode van voorafgaande kennisgeving of, als er geen registratie is, van extra schade door die toename, evenals aan de andere voorwaarden van artikel 16, lid 4, van de basisverordening.
- (408) Anders dan wat deze partijen beweren, was de opzet van de bij de moderniseringsverordening ingevoerde voorafgaande kennisgeving, en het voordeel ervan voor importeurs en distributeurs, een “verbetering van de transparantie en de voorspelbaarheid” voor de partijen voor wie de onderzoeken gevolgen hebben, “met name importeurs” ⁽¹⁰¹⁾. De invoering van voorafgaande kennisgeving had dus zeker niet als doel hun een instrument in handen te geven om de invoer in de periode van voorafgaande kennisgeving massaal te verhogen om nog te profiteren van de laatste mogelijkheid voordat de rechten worden ingesteld, zoals zij suggereren. Dit argument werd bijgevolg eveneens verworpen.
- (409) Op grond van al het bovenstaande ziet de Commissie geen aanleiding voor verandering van haar conclusie dat er rechten op de geregistreerde invoer moeten worden ingesteld.

⁽⁹⁸⁾ Uitvoeringsverordening (EU) 2019/1693 van de Commissie van 9 oktober 2019 tot instelling van een voorlopig antidumpingrecht op stalen wielen van oorsprong uit de Volksrepubliek China (PB L 259 van 10.10.2019, blz. 15), overweging 4.

⁽⁹⁹⁾ Uitvoeringsverordening (EU) 2019/1688 van de Commissie van 8 oktober 2019 tot instelling van een definitief antidumpingrecht en tot definitieve inning van het voorlopige recht op mengsels van ureum en ammoniumnitraat van oorsprong uit Rusland, Trinidad en Tobago en de Verenigde Staten van Amerika (PB L 258 van 9.10.2019, blz. 21), overwegingen 285-288.

⁽¹⁰⁰⁾ Verordening (EU) 2018/825 van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 2018 tot wijziging van Verordening (EU) 2016/1036 betreffende beschermende maatregelen tegen invoer met dumping uit landen die geen lid zijn van de Europese Unie en Verordening (EU) 2016/1037 betreffende bescherming tegen invoer met subsidiëring uit landen die geen lid zijn van de Europese Unie (PB L 143 van 7.6.2018, blz. 1).

⁽¹⁰¹⁾ Verordening (EU) 2018/825, overweging 4.

- (410) Overeenkomstig artikel 16, lid 3, van de basisverordening moet de hoogte van het met terugwerkende kracht toe te passen recht worden vastgesteld op het niveau van het voorlopige compenserende recht dat is ingesteld bij Uitvoeringsverordening (EU) 2020/379, omdat het bij deze verordening opgelegde definitieve compenserende recht hoger is dan het voorlopige recht.

8. DEFINITIEVE COMPENSERENDE MAATREGELEN

- (411) Gezien de conclusies inzake subsidiëring, schade, oorzakelijk verband en belang van de Unie, moet een definitief compenserend recht worden ingesteld om de door de invoer met subsidiëring vanuit Egypte veroorzaakte schade voor de bedrijfstak van de Unie weg te nemen.

8.1. Hoogte van de compenserende maatregelen

- (412) Artikel 15, lid 1, derde alinea, van de basisverordening bepaalt dat het compenserend recht niet meer bedraagt dan de vastgestelde, tot compenserende maatregelen aanleiding gevende subsidies.
- (413) In artikel 15, lid 1, vierde alinea, staat vervolgens: *“Wanneer de Commissie op basis van al deze voorgelegde informatie duidelijk kan besluiten dat het niet in het belang van de Unie is om overeenkomstig de derde alinea de omvang van de maatregelen te bepalen, is het compenserend recht lager indien dit lagere bedrag voldoende is om de schade aan de bedrijfstak van de Unie weg te nemen.”*
- (414) Aangezien dergelijke informatie niet is ingediend bij de Commissie, wordt de hoogte van de compenserende maatregelen bepaald onder verwijzing naar artikel 15, lid 1, derde alinea.
- (415) Omdat de definitieve maatregelen in dit geval worden gebaseerd op de vastgestelde hoogte van de tot compenserende maatregelen aanleiding gevende subsidies, is de schademarge niet vastgesteld.

8.2. Definitieve maatregelen

- (416) Overeenkomstig artikel 15, lid 1, van de basisverordening, waarin wordt bepaald dat het definitieve recht overeenkomt met het totaal van de vastgestelde, tot compenserende maatregelen aanleiding gevende subsidies, moeten definitieve compenserende maatregelen worden ingesteld op de invoer van glasvezelversterkingen van oorsprong uit Egypte.
- (417) Gezien het voorgaande zijn de definitieve compenserende rechten, uitgedrukt in cif-prijs grens Unie, vóór inkleding, als volgt:

Onderneming	Compenserend recht
Jushi Egypt for Fiberglass Industry S.A.E.	13,1 %
Alle andere ondernemingen	13,1 %

- (418) De bij deze verordening vastgestelde individuele compenserende rechten voor bepaalde ondernemingen zijn gebaseerd op de bevindingen van dit onderzoek. Zij weerspiegelen daarom de situatie die in dat onderzoek voor die ondernemingen is vastgesteld. Die rechten (in tegenstelling tot het voor het gehele land geldende recht dat van toepassing is op “alle andere ondernemingen”) zijn dus uitsluitend van toepassing op de invoer van het betrokken product van oorsprong uit Egypte dat vervaardigd is door die ondernemingen. De rechten zijn niet van toepassing op ingevoerde betrokken producten die zijn vervaardigd door andere, niet specifiek in het dispositief van deze verordening genoemde ondernemingen, met inbegrip van entiteiten die met de specifiek genoemde ondernemingen zijn verbonden; op die producten is het recht dat voor “alle andere ondernemingen” geldt van toepassing.
- (419) Een onderneming die later haar naam of de naam van een van haar entiteiten wijzigt, kan verzoeken om verdere toepassing van deze individuele rechten. Dit verzoek moet worden ingediend bij de Commissie. Het verzoek moet alle relevante informatie bevatten waarmee de onderneming kan aantonen dat de wijziging niet van invloed is op het recht van de onderneming om in aanmerking te komen voor het individuele recht dat op haar van toepassing is. Als de naamswijziging van de onderneming niet van invloed is op haar recht om in aanmerking te komen voor het recht dat op haar van toepassing is, zal een bericht over de naamswijziging worden bekendgemaakt in het Publicatieblad van de Europese Unie.

- (420) Indien ontwikkelingen na het onderzoekstijdvak tot een verandering van omstandigheden van blijvende aard mochten leiden, kan overeenkomstig artikel 19 van de basisverordening actie worden ondernomen.
- (421) Indien op basis van artikel 109 van Verordening (EU, Euratom) 2018/1046 van het Europees Parlement en de Raad ⁽¹⁰²⁾ een bedrag moet worden terugbetaald na een arrest van het Hof van Justitie van de Europese Unie, dan geldt als de te betalen rente de rente die de Europese Centrale Bank voor haar basisherfinancieringstransacties hanteert, zoals bekendgemaakt in de C-serie van het *Publicatieblad van de Europese Unie* op de eerste kalenderdag van elke maand.

8.3. Definitieve inning van het voorlopige recht

- (422) Ingevolge artikel 16, lid 2, van de basisverordening besluit de Commissie welk deel van het voorlopige recht definitief moet worden ingevorderd.
- (423) Gezien de bevindingen in deze zaak moeten de bedragen die uit hoofde van het bij de voorlopige verordening ingestelde voorlopige antidumpingrecht als zekerheid waren gesteld, definitief worden geïnd.
- (424) De maatregelen van deze verordening zijn in overeenstemming met het advies van het bij artikel 15, lid 1, van Verordening (EU) 2016/1036 van het Europees Parlement en de Raad ⁽¹⁰³⁾ ingestelde comité,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

1. Er wordt een definitief compenserend recht ingesteld op gesneden glasvezelstrengen met een lengte van niet meer dan 50 mm; glasvezelrovings, met uitzondering van glasvezelrovings die worden geïmpregneerd en gecoat en een gloeiverlies van meer dan 3 % hebben (zoals vastgesteld volgens ISO-norm 1887), alsmede matten van glasvezelfilamenten, met uitzondering van glaswolmatten, momenteel ingedeeld onder de GN-codes 7019 11 00, ex 7019 12 00 en 7019 31 00 (Taric-codes 7019 12 00 22, 7019 12 00 25, 7019 12 00 26 en 7019 12 00 39), van oorsprong uit Egypte.
2. Het definitieve compenserende recht, dat van toepassing is op de nettoprijs, franco grens Unie, vóór inklaring, van de in lid 1 omschreven producten, vervaardigd door onderstaande ondernemingen, is als volgt:

Onderneming	Definitief compenserend recht	Aanvullende Taric-code
Jushi Egypt for Fiberglass Industry S.A.E.	13,1 %	C540
Alle andere ondernemingen	13,1 %	C999

3. Tenzij anders vermeld, zijn de geldende bepalingen inzake douanerechten van toepassing.

Artikel 2

1. Er wordt een definitief compenserend recht geheven op gesneden glasvezelstrengen met een lengte van niet meer dan 50 mm; glasvezelrovings, met uitzondering van glasvezelrovings die worden geïmpregneerd en gecoat en een gloeiverlies van meer dan 3 % hebben (zoals vastgesteld volgens ISO-norm 1887), alsmede matten van glasvezelfilamenten, met uitzondering van glaswolmatten, momenteel ingedeeld onder de GN-codes 7019 11 00, ex 7019 12 00 en 7019 31 00 (Taric-codes 7019 12 00 22, 7019 12 00 25, 7019 12 00 26 en 7019 12 00 39), van oorsprong uit Egypte, die zijn geregistreerd krachtens Uitvoeringsverordening (EU) 2020/199.

⁽¹⁰²⁾ Verordening (EU, Euratom) 2018/1046 van het Europees Parlement en de Raad van 18 juli 2018 tot vaststelling van de financiële regels van toepassing op de algemene begroting van de Unie, tot wijziging van Verordeningen (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014 en Besluit nr. 541/2014/EU en tot intrekking van Verordening (EU, Euratom) nr. 966/2012 (PB L 193 van 30.7.2018, blz. 1).

⁽¹⁰³⁾ Verordening (EU) 2016/1036 van het Europees Parlement en de Raad van 8 juni 2016 betreffende bescherming tegen invoer met subsidiëring uit landen die geen lid zijn van de Europese Unie (PB L 176 van 30.6.2016, blz. 21).

2. Het definitieve compenserende recht dat van toepassing is op de nettoprijs, franco grens Unie, vóór inklaring, van het in lid 1 omschreven en door onderstaande ondernemingen vervaardigde product, is als volgt:

Onderneming	Definitief recht van toepassing op geregistreerde invoer	Aanvullende Taric-code
Jushi Egypt for Fiberglass Industry S.A.E.	8,7 %	C540
Alle andere ondernemingen	8,7 %	C999

Artikel 3

De bedragen die uit hoofde van het voorlopige compenserende recht als zekerheid waren gesteld op grond van Uitvoeringsverordening (EU) 2020/379 worden definitief geïnd.

Artikel 4

Deze verordening treedt in werking op de dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 24 juni 2020.

Voor de Commissie

De voorzitter

Ursula VON DER LEYEN
